

Europeiska unionens officiella tidning

C 103 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

5 maj 2009

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

III Förberedande rättsakter

Rådet

2009/C 103 E/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 15/2009 av den 16 februari 2009, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster	1
2009/C 103 E/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 16/2009 av den 16 februari 2009, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ⁽¹⁾	40

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

III

(Förberedande rättsakter)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 15/2009

antagen av rådet den 16 februari 2009

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG av den ... om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster

(2009/C 103 E/01)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen ser regelbundet över de fem direktiv som utgör det nuvarande EU-regelverket för elektroniska kom-

munikationsnät och tjänster (direktiv 2002/21/EG ⁽⁴⁾ (ramdirektivet), direktiv 2002/19/EG ⁽⁵⁾ (tillträdesdirektivet), direktiv 2002/20/EG ⁽⁶⁾ ("auktorisationsdirektivet"), direktiv 2002/22/EG ⁽⁷⁾ (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation ⁽⁸⁾ (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) (gemensamt kallade *ramdirektivet och särdirektiven*)) i syfte att avgöra behovet av ändringar med hänsyn till den tekniska utvecklingen och utvecklingen på marknaden.

(2) Kommissionen lade i det sammanhanget fram sina första resultat i sitt meddelande av den 29 juni 2006 om översynen av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. På grundval av dessa första resultat genomfördes ett offentligt samråd som identifierade den fortsatta bristen på en inre marknad för elektronisk kommunikation som den viktigaste frågan som behöver lösas. Den splittrade lagstiftningen och bristen på konsekvens mellan de olika nationella regleringsmyndigheternas verksamheter ansågs kunna äventyra inte bara sektorns konkurrenskraft utan även de betydande fördelarna för konsumenten vid gränsöverskridande konkurrens.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 24 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 16 februari 2009 (ännu ej offentliggjord i EUT) och Europaparlamentets ståndpunkt av den ...

⁽⁴⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁸⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

- (3) EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster bör därför reformeras för att fullborda den inre marknaden för elektronisk kommunikation genom att stärka gemenskapsmekanismen för reglering av operatörer med betydande marknadsinflytande på de viktigaste marknaderna. Detta kompletteras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 av den ... (om inrättande av gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer (Gert)). I reformen ingår även utarbetandet av en effektiv och samordnad strategi för spektrumhantering för att uppnå ett gemensamt europeiskt område för information och förstärka bestämmelserna för användare med funktionshinder för att uppnå ett informationssamhälle för alla.
- (4) Syftet är att successivt minska den sektorsspecifika förhandsregleringen i takt med att konkurrensen utvecklas på marknaderna och att elektronisk kommunikation på sikt enbart ska regleras genom konkurrenslagstiftningen. Med tanke på att marknaderna för elektronisk kommunikation har visat en stark konkurrensdynamik under de senaste åren är det av väsentlig betydelse att reglerade förhandsskyldigheter endast införs där konkurrensen inte är effektiv och hållbar.
- (5) De nationella regleringsmyndigheterna får definiera marknader på subnationell basis och/eller häva de rättsliga skyldigheterna på marknader och/eller inom geografiska områden där det finns en effektiv konkurrens inom infrastrukturen för att säkerställa att lagstiftningen är proportionell och passar olika konkurrensvillkor.
- (6) För att uppfylla målen i Lissabonagendan är det en central fråga för de kommande åren att skapa förutsättningar för effektiva investeringar i nya höghastighetsnät som stöder förnyelse i form av innehållsrika Internettjänster och stärker Europeiska unionens internationella konkurrenskraft. Sådana nät har enorma möjligheter att ge fördelar till Europeiska unionens konsumenter och företag. Det är därför nödvändigt att främja varaktiga investeringar i utvecklingen av dessa nät samtidigt som konkurrensen och konsumenternas valmöjligheter främjas genom förutsebarhet och konsekvens i lagstiftningen.
- (7) För att de nationella regleringsmyndigheterna ska kunna uppfylla målen i ramdirektivet och särdirektiven, särskilt när det gäller kompatibilitet mellan slutanvändare, bör ramdirektivets tillämpningsområde utvidgas till att omfatta vissa aspekter av radioutrustning och teleterminalutrustning, på det sätt som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse⁽¹⁾ och konsumentutrustning som används för digitaltelevision för att underlätta tillträde för användare med funktionshinder.
- (8) Vissa definitioner bör förtydligas eller ändras för att beakta marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen samt för att undanröja konstaterade tvetydigheter när regelverket genomförs.
- (9) De nationella regleringsmyndigheternas oberoende bör stärkas för att säkerställa en effektivare tillämpning av regelverket samt öka deras befogenheter och förutsägbarheten i deras beslut. I den nationella lagstiftningen bör det därför införas uttryckliga regler som säkerställer att den nationella regleringsmyndighet som har ansvaret för förhandsreglering av marknaden, eller för lösning av tvister mellan företag, skyddas mot extern inblandning eller politiska påtryckningar som kan äventyra dess oberoende bedömning av frågor som förelagts den när den fullgör sina åligganden. På grund av sådan yttre påverkan är det olämpligt att ett nationellt lagstiftande organ agerar som regleringsmyndighet enligt regelverket. Därför bör bestämmelser om skälen för att avskeda chefen för den nationella regleringsmyndigheten fastställas i förväg för att på så sätt förhindra tvivel om myndighetens neutralitet eller dess oemottaglighet för externa faktorer. Det är viktigt att de nationella regleringsmyndigheter som har ansvaret för förhandsreglering av marknaden har en egen budget, eftersom den gör det möjligt för dem att anställa tillräckligt med kvalificerad personal. Budgeten bör offentliggöras årligen för att säkerställa god insyn.
- (10) För att säkerställa rättssäkerhet för marknadsaktörerna bör besvärinstanserna utföra sina uppgifter effektivt, och framför allt bör inte överklagandeförfaranden ta otillbörligt lång tid i anspråk.

(¹) EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (11) Det har varit stor skillnad mellan olika överklagandemyndigheters sätt att tillämpa interimistiska åtgärder för att skjuta upp beslut från de nationella regleringsmyndigheterna. Gemensamma normer som följer gemenskapens rättspraxis bör tillämpas för att skapa en mer enhetlig strategi. Besvärinstanser bör även ha rätt att begära in sådan tillgänglig information som offentliggjorts av Gert. Med tanke på hur viktiga överklaganden är för regelverkets allmänna funktion bör en mekanism inrättas för att samla in information om överklaganden och beslut om att upphäva beslut som fattats av de nationella regleringsmyndigheterna i samtliga medlemsstater och för att rapportera denna information till kommissionen.
- (12) För att säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna utför sina regleringsuppgifter effektivt bör de uppgifter som de samlar in omfatta redovisningsuppgifter om slutkundsmarknader som är förbundna med grossistmarknader, där en operatör har ett betydande inflytande på marknaden och därför regleras av den nationella regleringsmyndigheten. Uppgifterna bör även innehålla uppgifter som gör det möjligt för den nationella regleringsmyndigheten att bedöma den potentiella effekt som planerade uppgraderingar eller förändringar i datanätets topologi kan ha på konkurrensutvecklingen eller produkter utanför distributionsnäten som görs tillgängliga för andra aktörer.
- (13) Det nationella samrådet enligt artikel 6 i ramdirektivet bör hållas före det gemensamma samrådet enligt artikel 7 i det direktivet, för att åsikterna från berörda parter ska kunna återspeglas i det gemensamma samrådet. På så vis undviker man även behovet av ett andra gemensamt samråd om det skulle förekomma ändringar i en planerad åtgärd som resultat av det nationella samrådet.
- (14) De nationella regleringsmyndigheternas skönmässiga befogenheter måste stämmas av med utvecklingen av en konsekvent regleringspraxis och en konsekvent tillämpning av regelverket för att effektivt kunna bidra till den inre marknadens utveckling och fullbordan. De nationella regleringsmyndigheterna bör därför stödja kommissionens och Gerts aktiviteter på den inre marknaden.
- (15) Gemenskapsmekanismen, som ger kommissionen rätt att kräva av de nationella regleringsmyndigheterna att de upphäver planerade åtgärder som rör marknadens utformning och fastställandet av vilka operatörer som har ett betydande inflytande på marknaden, har i hög grad bidragit till en konsekvent strategi för att ange under vilka omständigheter förhandsregleringen kan tillämpas och vilka operatörer som omfattas av detta regelverk. Kommissionens övervakning av marknaden, och framför allt erfarenheterna av förfarandet enligt artikel 7 i ramdirektivet, har visat att de nationella regleringsmyndigheternas inkonsekventa tillämpning av korrigeringsåtgärder, till och med under likartade marknadsvillkor, skulle kunna undergräva den inre marknaden för elektronisk kommunikation. Kommissionen kan därför medverka till att sörja för större enhetlighet vid tillämpningen av korrigeringsåtgärder genom att anta yttranden om de förslag till åtgärder som föreslås av de nationella regleringsmyndigheterna. I syfte att dra nytta av de nationella regleringsmyndigheternas sakkunskap i fråga om marknadsanalyser bör kommissionen rådgöra med Gert innan den antar sina beslut och/eller yttranden.
- (16) Det är viktigt att regelverket genomförs inom rimlig tid. När kommissionen har fattat ett beslut om att en nationell regleringsmyndighet ska ställa in sin planerade åtgärd bör den nationella regleringsmyndigheten lämna in ett reviderat förslag till åtgärd till kommissionen. För att marknadsaktörerna ska veta hur länge marknadsöversynen varar och för att öka rättssäkerheten bör en tidsfrist fastställas för att meddela det reviderade förslaget till åtgärd till kommissionen enligt artikel 7 i ramdirektivet.
- (17) Med tanke på de korta tidsfristerna i den gemensamma samrådsmekanismen bör kommissionen ges befogenhet att anta rekommendationer och/eller riktlinjer för att förenkla förfarandena vid informationsutbyte mellan kommissionen och de nationella regleringsmyndigheterna, t.ex. i ärenden som rör stabila marknader eller som endast innebär smärre ändringar av tidigare anmälda åtgärder. Kommissionen bör även ges befogenhet att tillåta införandet av ett anmälningsundantag för att effektivisera förfarandena i vissa ärenden.
- (18) I enlighet med målen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, bör i regelverket säkerställas att samtliga användare, inklusive slutanvändare med funktionshinder, äldre användare och användare med särskilda sociala behov, enkelt får tillträde till högkvalitativa och prismässigt överkomliga tjänster. I förklaring 22 som fogas till slutakten till Amsterdamfördraget anges att gemenskapens institutioner ska beakta behoven hos personer med funktionshinder när åtgärder utarbetas enligt artikel 95 i fördraget.

- (19) Radiofrekvenser bör ses som en begränsad allmän resurs med ett betydande värde för allmänheten och marknaden. Det ligger därför i det allmänna intresse att ett sådant radiospektrum hanteras så effektivt som möjligt ur ett ekonomiskt, socialt och miljömässigt perspektiv och med vederbörligt beaktande av målen kulturell mångfald och mediemångfald, och att hinder för en effektiv användning gradvis försvinner.
- (20) Innan man föreslår en särskild harmoniseringsåtgärd i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslutet)⁽¹⁾ bör kommissionen utföra en konsekvensanalys och bedöma kostnaderna för och nytan av de föreslagna åtgärderna, som förverkligandet av stordriftsfördelar och samverkan mellan tjänster till gagn för konsumenterna, inverkan på effektiviteten i spektrumanvändningen eller efterfrågan på harmoniserad användning inom de olika delarna av Europeiska unionen.
- (21) Även om spektrumhanteringen fortsätter att vara medlemsstaternas uppgift kan samordning och, där det behövs, harmonisering på gemenskapsnivå bidra till att säkra att spektrumanvändare till fullo kan dra nytta av den inre marknaden och att EU:s intressen effektivt kan försvaras globalt.
- (22) Bestämmelserna i detta direktiv om spektrumhantering bör ligga i linje med det arbete som utförs av internationella och regionala organisationer med ansvar för spektrumhantering som Internationella teleunionen (ITU) och Europeiska post- och telesammanslutningen (CEPT) för att säkerställa att hanteringen och harmoniseringen av spektrumanvändningen inom gemenskapen och i övriga världen blir effektiv.
- (23) Radiofrekvenser bör förvaltas så att skadliga störningar undviks. Detta grundläggande koncept om skadlig störning bör därför definieras på ett korrekt sätt för att säkerställa att regleringsingripanden begränsas till den omfattning som är nödvändig för att förhindra sådan störning.
- (24) Nuvarande spektrumhantering och distributionssystem är i allmänhet baserade på administrativa beslut som inte är tillräckligt flexibla för att klara den tekniska och ekonomiska utvecklingen, i synnerhet inte när det gäller den snabba utvecklingen av trådlös teknik och den ökade efterfrågan på bandbredd. Den onödiga fragmenteringen av nationella lagar och förordningar resulterar i ökade kostnader och missade marknadsmöjligheter för spektrumanvändare och saktar ner innovationstakten vilket skadar såväl den inre marknaden och konsumenterna som hela ekonomin. Tillträdesvillkoren för och användningen av radiofrekvenser kan dessutom variera beroende på typen av operatör, medan de elektroniska tjänster som tillhandahålls av dessa operatörer alltmer överlappar, vilket skapar spänningar mellan innehavare av nyttjanderätter, olika kostnader för tillträde till spektrum och eventuella snedvridningar av den inre marknads funktion.
- (25) Nationella gränser blir alltmer ovidkommande när det gäller att avgöra den optimala användningen av radiospektrum. En splittrad hantering av tillgången på spektrumrätter begränsar investeringar och innovation och hindrar operatörer och utrustningstillverkare från att förverkliga stordriftsfördelar, vilket förhindrar utvecklingen av en inre marknad för elektroniska kommunikationsnät och tjänster som använder radiospektrum.
- (26) Flexibiliteten när det gäller spektrumhantering och tillträde till spektrum bör öka så att spektrumanvändare genom teknik- och tjänsteneutrala tillstånd kan välja de bästa teknikerna och tjänsterna för de frekvensband som är tillgängliga för elektroniska kommunikationstjänster enligt nationella planer för frekvensallokering och ITU:s radioreglemente (*principerna om teknik- och tjänsteneutralitet*). Det administrativa fastställandet av tekniker och tjänster bör tillämpas när det gäller mål av allmänt intresse och bör tydligt motiveras och bli föremål för regelbundna granskningar.
- (27) Inskränkningar i principen om teknikneutralitet bör vara adekvata och motiveras av behovet av att undvika skadliga störningar, t.ex. genom att införa spektrummasker och effektnivåer för att skydda allmänheten genom att begränsa dess exponering för elektromagnetiska fält, säkerställa att tjänsterna fungerar väl, genom en adekvat nivå i fråga om tjänstens tekniska kvalitet, men inte nödvändigtvis utesluta möjligheten att använda mer än en tjänst i samma frekvensband, säkerställa en god fördelning av spektrum, särskilt där dess användning endast underkastas allmänna tillstånd, skydda en effektiv spektrumanvändning, eller uppfylla ett mål av allmänt intresse i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 1.

- (28) Spektrumanvändare bör även fritt kunna välja vilka tjänster de vill erbjuda över spektrumet som är föremål för övergångsåtgärder för att hantera tidigare förvärvade rättigheter. Det bör vara tillåtet att vid behov och på ett proportionellt sätt medge undantag från principen om tjänsteneutralitet, som kräver tillhandahållandet av en särskild tjänst för att uppfylla tydligt definierade mål av allmänt intresse som t.ex. säkerhet för människors liv, främjandet av social, regional och geografisk sammanhållning eller för att undvika ett ineffektivt användande av spektrum. I dessa mål bör även ingå att främja kulturell och språklig mångfald och mediemångfald på det vis som detta definieras av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Undantagen bör inte resultera i en exklusiv användning för vissa tjänster, förutom där dessa är nödvändiga för att skydda människors liv eller uppfylla andra mål av allmänt intresse, utan snarare prioritera så att andra tjänster och tekniker kan existera samtidigt i samma band, i den utsträckning detta är möjligt.
- (29) Det är medlemsstaterna som är behöriga att fastställa omfattning och art för eventuella undantag för att främja kulturell och språklig mångfald och mediemångfald.
- (30) Eftersom fördelningen av spektrum till särskilda tekniker eller tjänster är ett undantag från principerna om teknik- och tjänsteneutralitet samt begränsar valfriheten i den tillhandahållna tjänsten eller den teknik som används, bör varje förslag till sådan fördelning präglas av god insyn och underkastas ett offentligt samråd.
- (31) För att tillfredsställa behovet av flexibilitet och effektivitet får de nationella regleringsmyndigheterna tillåta spektrumanvändare att fritt överföra eller hyra ut sina nyttjanderätter till tredje part. Detta skulle göra det möjligt för marknaden att värdera spektrumen. Med tanke på deras befogenheter att säkerställa en effektiv spektrumanvändning bör de nationella regleringsmyndigheterna vidta åtgärder för att säkerställa att handeln inte leder till en snedvridning av konkurrensen där spektrum riskerar att inte utnyttjas.
- (32) Införandet av teknik- och tjänsteneutralitet och handeln med existerande nyttjanderätter till spektrum kan kräva övergångsregler, inbegripet åtgärder för att säkerställa en sund konkurrens, eftersom det nya systemet kan göra det möjligt för vissa spektrumanvändare att börja konkurrera med spektrumanvändare som har förvärvat sina spektrumrätter under mindre gynnsamma villkor.
- (33) För att främja den inre marknadens funktion och stödja utvecklingen av gränsöverskridande tjänster bör kommissionen få befogenhet att anta tekniska genomförandeåtgärder inom nummerområdet.
- (34) Tillstånd som utfärdats för företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och som ger dem tillträde till offentlig och privat egendom är grundläggande faktorer för etablerande av elektroniska kommunikationsnät eller nya nätdelar. Onödigt krångel och förseningar i förfarandet för att tilldela ledningsrätter kan därför utgöra ett betydande hinder för konkurrensutvecklingen. Följaktligen bör förvärvet av ledningsrätter förenklas för auktoriserade företag. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna samordna förvärvet av ledningsrätter genom att lägga ut relevant information på sina webbplatser.
- (35) Det är nödvändigt att stärka medlemsstaternas befogenheter gentemot innehavare av ledningsrätter för att säkerställa tillträde eller idrifttagande av nya nätinfrastukturer på ett rättvist, effektivt och miljöansvarigt sätt, oberoende av eventuella skyldigheter för en operatör med betydande inflytande på marknaden att bevilja tillträde till sitt elektroniska kommunikationsnät. Ett förbättrat gemensamt utnyttjande av faciliteter kan förbättra konkurrensen markant och sänka företagets allmänna ekonomiska och miljömässiga kostnader för att bygga ut infrastrukturen för elektronisk kommunikation, framför allt för nya accessnät. De nationella regleringsmyndigheterna bör få befogenhet att kräva att innehavarna av rättigheterna att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom gemensamt utnyttjar sådana faciliteter eller sådan egendom (inbegripet fysisk samlokalisering) så att såväl effektiva investeringar i infrastruktur som innovation främjas, efter en skälig tid av offentligt samråd under vilket alla berörda parter bör ges tillfälle att yttra sig. Sådana föreskrifter om gemensamt utnyttjande eller samordning får innehålla regler för fördelning av kostnaderna för det gemensamma utnyttjandet av faciliteterna eller egendomen och bör säkerställa att det sker en skälig anpassning till de berörda företagets risktagande. De nationella regleringsmyndigheterna bör särskilt kunna ålägga gemensamt utnyttjande av nätdelar och

tillhörande faciliteter som ledningar, rör, master, inspektionsbrunnar, kopplingskåp, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, byggnader eller tillträden till byggnader, och en bättre samordning av anläggningsarbeten. De behöriga myndigheterna, särskilt de lokala myndigheterna, bör också inrätta lämpliga samordningsförfaranden i samarbete med de nationella regleringsmyndigheterna för offentliga arbeten och för andra lämpliga offentliga faciliteter och annan lämplig offentlig egendom, vilka får omfatta förfaranden som säkerställer att alla berörda parter får information om lämpliga offentliga faciliteter och lämplig offentlig egendom samt pågående och planerade offentliga arbeten, att de meddelas i god tid om sådana arbeten och att gemensamt utnyttjande främjas i möjligaste mån.

- (36) Ett tillförlitligt och säkert utbyte av information över elektroniska kommunikationsnät blir alltmer centralt för hela ekonomin och samhället i allmänhet. Systemets komplexitet, tekniska fel eller mänskliga misstag, olyckor eller attacker kan få konsekvenser för funktion och tillgänglighet för den fysiska infrastruktur som levererar viktiga tjänster till EU:s medborgare, som t.ex. e-förvaltningstjänster. De nationella regleringsmyndigheterna bör därför säkerställa att integritet och säkerhet bevaras i de offentliga kommunikationsnäten. Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa) ⁽¹⁾ bör bidra till en högre säkerhetsnivå för elektronisk kommunikation genom att bland annat tillhandahålla expertis och rådgivning och främja utbytet av bästa praxis. Både Enisa och de nationella regleringsmyndigheterna bör ha de nödvändiga resurserna för att kunna utföra sina uppgifter, inklusive befogenheter att inhämta tillräcklig information för att bedöma säkerhetsnivån för nät eller tjänster, liksom omfattande och pålitliga uppgifter om faktiska säkerhetsincidenter som betydligt påverkat funktionen för nät eller tjänster. Man bör beakta att en framgångsrik tillämpning av adekvata säkerhetsåtgärder inte är en engångsåtgärd utan en kontinuerlig process av tillämpning, granskning och uppdatering. Leverantörer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster bör vidta åtgärder för att skydda sin integritet och säkerhet i enlighet med de uppskattade riskerna med hänsyn till den aktuella kunskapsnivån för sådana åtgärder.

- (37) När det finns ett behov av att enas om en gemensam uppsättning säkerhetskrav bör kommissionen få befogenhet att anta tekniska genomförandeåtgärder för att uppnå en lämplig säkerhetsnivå för elektroniska kommunika-

tionsnät och kommunikationstjänster på den inre marknaden. Enisa bör bidra till harmoniseringen av lämpliga tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder genom att ge expertråd. De nationella regleringsmyndigheterna bör ha befogenheter att utfärda bindande instruktioner om tekniska genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med ramdirektivet. För att kunna utföra sina uppgifter bör de få befogenheter att undersöka överträdelser och införa sanktioner.

- (38) För att ge marknadsaktörerna förutsägbara regleringsvillkor är det nödvändigt med en tidsfrist för marknadsgranskningar. Det är viktigt att marknadsanalyser utförs regelbundet och inom en rimlig och lämplig tidsram. Tidsramen bör beakta om den aktuella marknaden tidigare varit föremål för en marknadsanalys som vederbörligen anmäls. Om en nationell regleringsmyndighet underlåter att analysera en marknad inom tidsramen kan detta skada den inre marknaden, och normala överträdelseförfaranden kan med tiden komma att förlora sin önskade effekt. Alternativt bör den berörda nationella regleringsmyndigheten kunna begära bistånd från Gert för att avsluta marknadsanalysen. Detta bistånd kan ges genom en särskild arbetsgrupp bestående av företrädare för andra nationella regleringsmyndigheter.
- (39) På grund av den höga tekniska innovationsnivån och de synnerligen dynamiska marknaderna inom sektorn för elektronisk kommunikation finns det ett behov av att på ett snabbt, samordnat och harmoniserat sätt kunna anta regler på gemenskapsnivå, eftersom erfarenheten har visat att skillnader bland de nationella regleringsmyndigheterna när det gäller att genomföra EU:s regelverk kan skapa ett hinder för den inre marknadens utveckling.
- (40) En viktig uppgift för Gert är att vid behov anta yttranden när det gäller gränsöverskridande tvister. De nationella regleringsmyndigheterna bör därför i dessa fall beakta varje yttrande från Gert.
- (41) Erfarenheter från genomförandet av EU:s regelverk har visat att existerande bestämmelser som ger de nationella regleringsmyndigheterna rätt att införa böter inte har utgjort ett lämpligt incitament att uppfylla de rättsliga kraven. Lämpliga verkställighetsbefogenheter kan bidra till att EU:s regelverk genomförs i tid och därmed främja

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 460/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 1).

förutsägbara bestämmelser, vilket är en viktig pådrivande faktor för investeringar. Bristen på faktiska befogenheter när kraven inte efterlevs gäller hela regelverket. Införandet av en ny bestämmelse i ramdirektivet för att hantera överträdelse av skyldigheterna enligt ramdirektivet och särdirektiven bör därför säkerställa tillämpningen av konsekventa och enhetliga principer för verkställighet och påföljder för hela EU:s regelverk.

(42) I EU:s nuvarande regelverk ingår vissa bestämmelser som ska förenkla övergången från det tidigare regelverket från 1998 till det nya regelverket från 2002. Denna övergång har genomförts i samtliga medlemsstater; då åtgärderna nu är överflödiga bör de upphävas.

(43) Både effektiva investeringar och konkurrens bör uppmuntras parallellt, i syfte att öka den ekonomiska tillväxten, innovationer och konsumenternas valfrihet.

(44) I bilaga I till ramdirektivet fastställs den lista över marknader som ska ingå i rekommendationen om relevanta produkt- och tjänstemarknader som kan komma i fråga för förhandsreglering. Denna bilaga bör upphöra att gälla eftersom dess syfte att tjäna som grund för den första versionen av rekommendationen om relevanta produkt- och tjänstemarknader⁽¹⁾ har uppfyllts.

(45) Det är kanske inte ekonomiskt lönsamt för nya aktörer att inom rimlig tid delvis eller helt dubblera den etablerade operatörens lokala accessnät. I detta sammanhang kan tillstånd till separat tillträde till accessnätet eller delaccessnätet hos operatörer med betydande marknadsinflytande underlätta inträdet på marknaden och öka kon-

kurrensen på marknaderna för bredbandsaccess i slutkundsledet. Under förhållanden där separat tillträde till accessnätet eller delaccessnätet inte är tekniskt eller ekonomiskt genomförbart kan relevanta skyldigheter att tillhandahålla icke-fysisk eller virtuell nätaccess som erbjuder motsvarande funktionalitet gälla.

(46) Syftet med funktionsseparering, som innebär att den vertikalt integrerade operatören ska upprätta operativt separata affärsenheter, är att säkerställa tillhandahållandet av fullt likvärdiga tillträdesprodukter för samtliga operatörer i senare led, inbegripet operatörens egna vertikalt integrerade avdelningar i senare led. Genom funktionsseparering kan konkurrensen på flera relevanta marknader förbättras genom att incitamenten till diskriminering minskas väsentligt och det blir enklare att kontrollera och genomdriva fullgörandet av skyldigheterna avseende icke-diskriminering. I undantagsfall kan funktionsseparering vara berättigad som en korrigeringsåtgärd, om det under längre tid inte har gått att uppnå effektiv icke-diskriminering på flera av de berörda marknaderna och det finns små eller inga utsikter till framtida infrastrukturbaserad konkurrens inom rimlig tid, efter det att en eller flera korrigeringsåtgärder vilka tidigare ansetts lämpliga vidtagits. Det är dock mycket viktigt att säkerställa att detta åläggande bevarar incitamenten för det berörda företaget att investera i sitt nät och att det inte medför några potentiella negativa effekter för konsumenterna. Innan funktionsseparering åläggs, krävs det en samordnad analys av de olika relevanta marknader som är knutna till accessnätet, i enlighet med förfarandet för analys av marknaden i artikel 16 i ramdirektivet. När de nationella regleringsmyndigheterna utför sin marknadsanalys och utformar detaljerna för denna korrigeringsåtgärd, bör de ta särskild hänsyn till de produkter som ska hanteras av de separata affärsenheterna, med beaktande av nätutvecklingen och de tekniska framsteg som gjorts, vilket kan påverka utbyttbarheten mellan fasta och trådlösa tjänster. För att undvika snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden bör kommissionen i förväg godkänna förslag till funktionsseparering.

(47) Genomförandet av funktionsseparering bör inte förhindra lämpliga samordningsmekanismer mellan de olika separata affärsenheterna för att säkerställa att moderbolagets ekonomiska och förvaltningsmässiga kontrollrättigheter skyddas.

(48) Fortsatt integration av den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster kräver bättre samordning när det gäller tillämpningen av den förhandsreglering som föreskrivs i EU:s regelverk för elektronisk kommunikation.

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation av den 11 februari 2003 om relevanta produkt- och tjänstemarknader inom området elektronisk kommunikation vilka kan komma i fråga för förhandsreglering enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EUT L 114, 8.5.2003, s. 45).

- (49) När ett vertikalt integrerat företag väljer att dela upp sin verksamhet genom att överföra en betydande del av eller hela sitt lokala accessnät till en separat juridisk person med annat ägande eller genom att inrätta en separat affärsenhet för hantering av tillträdesprodukter, bör den nationella regleringsmyndigheten bedöma effekten av den avsedda transaktionen för samtliga befintliga reglerings-skyldigheter som införts för den vertikalt integrerade operatören för att säkerställa att den nya organisationen är förenlig med direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) och direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster). Den berörda nationella regleringsmyndigheten bör utföra en ny analys av de marknader där den avskilda enheten är verksam och införa, bibehålla, ändra eller återkalla skyldigheter i enlighet därmed. Den nationella regleringsmyndigheten bör i detta syfte kunna begära information från företaget.
- (50) Även om det under vissa omständigheter är lämpligt för en nationell regleringsmyndighet att införa skyldigheter för operatörer som inte har något betydande inflytande på marknaden i syfte att uppnå mål, t.ex. att slutanvändarna kan nå varandra eller samverka mellan tjänster, är det trots detta nödvändigt att säkerställa att sådana skyldigheter införs i enlighet med EU:s regelverk och särskilt med dess anmälningsförfaranden.
- (51) Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder i syfte att anpassa de villkor för tillgång till digitala televisions- och radiotjänster som anges i bilaga I till marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen. Detta gäller även för minimiförteckningen i bilaga II över punkter som måste offentliggöras för att kravet på god insyn ska uppfyllas.
- (52) Att underlätta marknadsaktörernas tillträde till radiofrekvensresurser kommer att bidra till att avlägsna hindren för inträde till marknaden. Dessutom minskar de tekniska framstegen risken för skadliga störningar i vissa frekvensband och därmed även behovet av individuella nyttjanderätter. Villkoren för spektrumanvändning för att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster bör därför normalt sett fastställas i allmänna auktorisationer, såvida inte individuella rättigheter är nödvändiga med beaktande av spektrumanvändningen för att skydda mot skadlig störning, för att garantera tjänsternas tekniska kvalitet, en effektiv spektrumanvändning eller för att uppfylla ett särskilt mål av allmänt intresse. Beslut om behovet av individuella nyttjanderätter bör fattas på ett proportionellt sätt och med god insyn.
- (53) Införandet av kraven på tjänste- och teknikneutralitet vid beviljandet av nyttjanderätter, tillsammans med de ökade möjligheterna att överföra rättigheter mellan företag, bör öka friheten och möjligheterna att leverera elektroniska kommunikationstjänster till allmänheten och därmed även göra det enklare att nå mål av allmänt intresse. Vissa skyldigheter av allmänt intresse som införts för sändningsföretag vid distribution av audiovisuella medietjänster kan dock kräva att särskilda kriterier används för beviljande av nyttjanderätter, om det förefaller väsentligt för att uppfylla ett särskilt mål av allmänt intresse som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Förfaranden i samband med fullföljandet av mål av allmänt intresse bör under alla omständigheter medge insyn och vara objektiva, proportionella och icke-diskriminerande.
- (54) Giltigheten för individuella nyttjanderätter som inte är omsättningsbara bör tidsbegränsas, med tanke på dess begränsande inverkan på det fria tillträdet till radiofrekvenser. När nyttjanderätter innehåller bestämmelser om förlängning av giltigheten bör behöriga nationella myndigheter först utföra en granskning, inbegripet ett offentligt samråd, där marknad, omfattning och teknisk utveckling beaktas. Med tanke på bristen på spektrum bör individuella nyttjanderätter som beviljats företag granskas regelbundet. Behöriga nationella myndigheter bör när de utför denna granskning väga rättsinnehavarnas intressen mot behovet av att främja införande av spektrumhandel samt en flexibla användning av spektrum genom allmänna auktorisationer där så är möjligt.
- (55) De behöriga nationella myndigheterna bör ha befogenhet att säkerställa en effektiv användning av spektrum och, när spektrumresurser inte används, vidta åtgärder för att förhindra konkurrensskadlig hamstring, som kan hindra nya aktörer från att komma in på marknaden.
- (56) De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna vidta effektiva åtgärder för att övervaka och säkerställa uppfyllandet av villkoren för allmän auktorisation eller nyttjanderätter och bör bl.a. ha befogenhet att införa effektiva ekonomiska eller administrativa sanktioner vid överträdelser av dessa villkor.

(57) De villkor som kan fastställas för auktorisationerna bör inbegripa särskilda villkor som styr tillgången för användare med funktionshinder och offentliga myndigheters behov av att kommunicera med allmänheten före, under och efter stora katastrofer. Med hänsyn till vikten av teknisk innovation bör medlemsstaterna dessutom kunna utfärda auktorisationer för experimentell användning av spektrum, med förbehåll för särskilda restriktioner och villkor till följd av dessa rättigheters experimentella karaktär.

(58) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2887/2000 av den 18 december 2000 om tillträde till accessnät⁽¹⁾ har visat sig vara effektiv i den inledande fasen av öppnandet av marknaden. I ramdirektivet uppmannas kommissionen att övervaka övergången från regelverket från 1998 till regelverket från 2002 och, vid ett lämpligt tillfälle, lägga fram förslag om upphävande av den förordningen. Enligt regelverket från 2002 har de nationella regleringsmyndigheterna i uppgift att analysera marknaden för tillträde på grossistnivå till metallbaserade accessnät och delaccessnät i syfte att tillhandahålla bredbands- och taltjänster som de definieras i rekommendationen om relevanta produkt- och tjänstemarknader. Eftersom samtliga medlemsstater har analyserat denna marknad åtminstone en gång och de lämpliga skyldigheterna enligt regelverket från 2002 redan finns, har förordning (EG) nr 2887/2000 blivit onödig och bör därför upphöra att gälla.

(59) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra ramdirektivet, tillträdesdirektivet och auktorisationsdirektivet bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.

(60) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta rekommendationer och/eller genomförandeåtgärder i samband med anmälningar enligt artikel 7 i ramdirektivet, genomföra en harmonisering inom spektrum- och numerområdet liksom när det gäller frågor som rör säkerheten för nät och tjänster, identifiera relevanta produkt- och tjänstemarknader, identifiera transnationella marknader samt genomföra standarder och harmoniserat till-

ämpa bestämmelserna i regelverket. Kommissionen bör även ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder för att uppdatera bilagorna I och II till tillträdesdirektivet på grund av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar i dessa direktiv, bland annat genom att komplettera dem med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)

Direktiv 2002/21/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

”1. Genom detta direktiv inrättas ett harmoniserat ramverk för elektroniska kommunikationstjänster, elektroniska kommunikationsnät, tillhörande faciliteter och tillhörande tjänster. I detta direktiv fastställs uppgifter för nationella regleringsmyndigheter och inrättas en rad förfaranden för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av regelverket inom hela gemenskapen. I ramverket ingår också bestämmelser avseende vissa aspekter av terminalutrustning för att underlätta tillträde för användare med funktionshinder.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) elektroniskt kommunikationsnät system för överföring och i tillämpliga fall utrustning för koppling eller dirigering samt andra resurser, inbegripet nätkomponenter som inte är aktiva, som medger överföring av signaler via tråd, via radio, på optisk väg eller via andra elektromagnetiska överföringsmedier, däribland satellitnät, fasta nät (kretskopplade och paketkopplade, inbegripet Internet) och markbundna mobilnät, elnätssystem i den utsträckning dessa används för signalöverföring, rundradionät samt kabel-tv-nät, oberoende av vilken typ av information som överförs.”

⁽¹⁾ EGT L 336, 30.12.2000, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

b) Led b ska ersättas med följande:

"b) gränsöverskridande marknader de marknader som fastställs i enlighet med artikel 15.4 och som omfattar gemenskapen eller en betydande del därav och är belägna i mer än en medlemsstat."

c) Led d ska ersättas med följande:

"d) allmänt kommunikationsnät elektroniskt kommunikationsnät som helt eller huvudsakligen används för att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster som är tillgängliga för allmänheten och som stöder informationsöverföring mellan nätanslutningspunkter."

d) Följande led ska läggas till:

"da) nätanslutningspunkt den fysiska punkt vid vilken en abonnent ansluts till ett allmänt kommunikationsnät; för nät där man använder sig av koppling och dirigering betecknas nätanslutningspunkten med hjälp av en särskild nätadress, som kan vara knuten till ett abonnentnummer eller abonnentnamn."

e) Led e ska ersättas med följande:

"e) tillhörande faciliteter fysisk infrastruktur och andra faciliteter eller komponenter i samband med ett elektroniskt kommunikationsnät och/eller en elektro-

nisk kommunikationstjänst som möjliggör och/eller stöder tillhandahållande av tjänster via det nätet och/eller den tjänsten eller kan göra detta, och omfattar bland annat byggnader eller tillträde till byggnader, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, ledningar, rör, master, inspektionsbrunnar och kopplingskåp."

f) Följande led ska läggas till:

"ea) tillhörande tjänster de tjänster som hör till ett elektroniskt kommunikationsnät och/eller en elektronisk kommunikationstjänst som möjliggör och/eller stöder tillhandahållande av tjänster via det nätet och/eller den tjänsten eller har möjlighet att göra det och bland annat inbegriper nummeromvandling och system med motsvarande funktion, system för villkorad tillgång och elektroniska programguider, samt andra tjänster, såsom identitet, lokalisering och närvaro."

g) Punkt l ska ersättas med följande:

"l) särdirektiv direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet), direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet), direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) (*)

(*) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37."

h) Följande punkter ska införas:

"q) spektrumallokering fastställande av ett visst frekvensband för användning av en eller flera typer av radiokommunikationstjänster, där det är lämpligt, på bestämda villkor.

r) skadlig störning en störning som äventyrar en radionavigeringstjänst eller annan säkerhetstjänst eller som i övrigt allvarligt försämrar, hindrar eller upprepade gånger stör en radiokommunikationstjänst som drivs i enlighet med tillämplig gemenskaps- eller nationell lagstiftning.

s) samtal en förbindelse som upprättas genom en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst som möjliggör tvåvägs röstkommunikation."

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna utövar sina befogenheter på ett sätt som är opartiskt, öppet redovisat och punktligt. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna har tillräckliga finansiella och personella resurser för att kunna utföra de uppgifter de tilldelats.”

b) Följande punkter ska införas:

”3a. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 4 och 5 ska de nationella regleringsmyndigheter som har ansvaret för förhandsreglering av marknaden eller för lösning av tvister mellan företag i enlighet med artiklarna 20 eller 21 i detta direktiv agera oberoende och inte begära eller ta emot instruktioner från något annat organ i samband med utövandet av dessa uppgifter som tilldelats dem enligt den nationella lagstiftning som genomför gemenskapslagstiftningen. Detta ska inte förhindra översyn i enlighet med nationell konstitutionell rätt. Endast överklagandeinstanser som inrättats i enlighet med artikel 4 ska ha befogenheter att upphäva eller undanröja de nationella regleringsmyndigheternas beslut. Medlemsstaterna ska säkerställa att chefen för den nationella regleringsmyndigheten, eller i förekommande fall medlemmar i det kollegiala organ som fyller denna funktion inom den nationella regleringsmyndigheten enligt första stycket eller dennes ersättare ska kunna avsättas enbart om denne inte längre uppfyller villkoren för att utföra sina uppgifter vilka har fastställts i förväg i nationell lagstiftning. Beslutet att avsätta den berörda nationella regleringsmyndighetens chef, eller i förekommande fall medlemmar i det kollegiala organ som fyller denna funktion inom regleringsmyndigheten, ska offentliggöras vid tidpunkten för uppsägningen. Den avsatta chefen för den nationella regleringsmyndigheten, eller i förekommande fall de avsatta medlemmarna i det kollegiala organ som fyller denna funktion inom den nationella regleringsmyndigheten, ska erhålla en motivering och ha rätt att begära att denna offentliggörs om så inte annars skulle ske, i vilket fall den ska offentliggöras.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna enligt första stycket har en separat årlig budget. Budgeten ska offentliggöras.

3b. Medlemsstaterna ska säkerställa att de mål som uppställts för gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer (Gert) (*) aktivt stöds av respektive nationell regleringsmyndighet genom att främja större samordning och enhetlighet i lagstiftningen.

3c. När medlemsstaterna fattar sina egna beslut om sina nationella marknader ska de säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna i största möjliga utsträckning beaktar yttranden och gemensamma ståndpunkter som Gert antar.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 (om inrättande av gruppen av regleringsmyndigheter för telekommunikationer)(EUT L ...).”

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det på nationell nivå finns fungerande system enligt vilka varje användare eller företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster, som berörs av ett beslut av en nationell regleringsmyndighet, har rätt att överklaga beslutet till en besvärinstans som är oberoende av de inblandade parterna. Denna instans, som kan vara en domstol, ska ha tillgång till den kompetens som är nödvändig för att den effektivt ska kunna utföra sina uppgifter. Medlemsstaterna ska säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till ärendet i sak och att det finns ett effektivt förfarande för överklagande.

I väntan på utgången av överklagandet ska den nationella regleringsmyndighetens beslut fortsätta att gälla, såvida inte interimistiska åtgärder beviljas i enlighet med nationell lagstiftning.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Medlemsstaterna ska samla information om antalet ansökningar om överklagande, överklagandeförarandenas löptid och antalet beslut om att bevilja interimistiska åtgärder. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen och Gert denna information på motiverad begäran från någon av dem.”

5. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster tillhandahåller all den information, även ekonomisk information, som är nödvändig för att de nationella regleringsmyndigheterna ska kunna säkerställa att bestämmelserna i eller de beslut som fattas i enlighet med detta direktiv och sänddirektiven följs. Företagen kan också anmodas att lämna in information om framtida utvecklingar i nät och tjänster som kan påverka de grossisttjänster som de tillhandahåller konkurrenter. Företag med betydande marknadsstyrka på grossistmarknader kan också anmodas att lämna in redovisningsuppgifter om de slutkundsmarknader som är förbundna med de aktuella grossistmarknaderna.

Företagen ska på begäran tillhandahålla sådan information snabbt och enligt den tidsram och med den detaljeringsgrad som den nationella regleringsmyndigheten kräver. Den information som den nationella regleringsmyndigheten begär ska stå i proportion till genomförandet av uppgiften. Den nationella regleringsmyndigheten ska motivera sin begäran om information och ska behandla informationen i enlighet med punkt 3.”

6. Artiklarna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Mekanism för samråd och insyn

När de nationella regleringsmyndigheterna avser att vidta åtgärder i enlighet med detta direktiv eller sänddirektiven eller om de avser att införa restriktioner i enlighet med artiklarna 9.3 och 9.4, som har betydande inverkan på

den relevanta marknaden ska medlemsstaterna, förutom i de fall som omfattas av artikel 7.9, 20 eller 21, se till att de nationella regleringsmyndigheterna ger de berörda parterna möjlighet att yttra sig om det förslaget till åtgärd med en skälig tidsfrist.

De nationella regleringsmyndigheterna ska offentliggöra sina nationella samrådsföranden.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det inrättas ett gemensamt informationsställe där det kan erhållas information om alla pågående samrådsföranden.

De nationella regleringsmyndigheterna ska göra resultatet av samrådsförandena allmänt tillgängliga, utom när det rör sig om sekretessbelagd information enligt bestämmelser om affärshemligheter i gemenskapsrätten och nationell rätt.

Artikel 7

Stärkande av den inre marknaden för elektroniska kommunikationer

1. De nationella regleringsmyndigheterna ska när de utför sina uppgifter enligt detta direktiv och sänddirektiven ta så stor hänsyn som möjligt till de mål som fastställs i artikel 8, inbegripet i den mån de berör hur den inre marknaden fungerar.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska bidra till utvecklandet av den inre marknaden genom att samarbeta med varandra och med kommissionen och Gert på ett helt öppet sätt i syfte att säkerställa konsekvent tillämpning i alla medlemsstaterna av bestämmelserna i detta direktiv och i sänddirektiven. I detta syfte ska de särskilt samarbeta med kommissionen och Gert för att fastställa vilka typer av instrument och korrigeringsåtgärder som är bäst lämpade för att åtgärda särskilda situationer på marknaden.

3. Såvida inget annat anges i rekommendationer eller riktlinjer som antagits i enlighet med artikel 7a ska en nationell regleringsmyndighet efter det att det samrådsförande som avses i artikel 6 har avslutats, då den avser att vidta en åtgärd som

a) omfattas av artiklarna 15 eller 16 i detta direktiv, artiklarna 5 eller 8 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet), och

b) skulle påverka handeln mellan medlemsstaterna,

göra förslaget till åtgärd tillgängligt för kommissionen, Gert och de nationella regleringsmyndigheterna i andra medlemsstater, med den motivering som åtgärden grundar sig på, i enlighet med artikel 5.3, och informera kommissionen, Gert och andra nationella regleringsmyndigheter om detta. De nationella regleringsmyndigheterna, Gert och kommissionen får yttra sig till den berörda nationella regleringsmyndigheten inom högst en månad. Enmånadsperioden kan inte förlängas.

4. När en planerad åtgärd som avses i punkt 3 syftar till

a) att definiera en berörd marknad som skiljer sig från den som definierats i rekommendationen i enlighet med artikel 15.1, eller

b) att avgöra huruvida ett företag, enskilt eller tillsammans med andra, ska anses ha ett betydande marknadsinflytande, i enlighet med artikel 16.3, 16.4 eller 16.5, eller

c) att införa, ändra eller återkalla en skyldighet för en operatör med tillämpning av artikel 16 jämförd med artikel 5 och artiklarna 9–13 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) och artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster),

och skulle påverka handeln mellan medlemsstater och kommissionen har meddelat den nationella regleringsmyndigheten att den anser att den föreslagna åtgärden skulle utgöra ett hinder för den inre marknaden eller hyser allvarliga tvivel om att den är förenlig med gemenskapslagstiftningen, särskilt med de mål som avses i artikel 8, ska den föreslagna åtgärden inte antas förrän efter ytterligare två månader. Denna period kan inte förlängas. Kommissionen ska i sådana fall meddela sina förbehåll till övriga nationella regleringsmyndigheter.

5. Under den tvåmånadersperiod som avses i punkt 4 får kommissionen

a) fatta beslut med avseende på det förslag till åtgärd som avses i punkt 4 a och b om att den berörda nationella regleringsmyndigheten ska dra tillbaka förslaget, och/eller

b) utfärda ett yttrande med avseende på det förslag till åtgärd som avses i punkt 4 c, eller

c) fatta beslut om att återkalla sina förbehåll avseende ett förslag till åtgärd som avses i punkt 4.

Kommissionen ska i största möjliga utsträckning beakta Gerts yttrande innan den fattar ett beslut eller utfärdar ett yttrande enligt leden a–c. Ett beslut eller yttrande enligt leden a och b ska åtföljas av en detaljerad och objektiv analys av varför kommissionen inte anser att den föreslagna åtgärden bör antas tillsammans med specifika förslag till ändringar av den.

6. Inom sex månader efter det att kommissionen antagit ett beslut i enlighet med punkt 5 a och kräver att den nationella regleringsmyndigheten ska återkalla ett förslag till åtgärd ska den nationella regleringsmyndigheten ändra eller återkalla förslaget till åtgärd inom sex månader från datumet för kommissionens beslut. Om förslaget till åtgärd ändras ska den nationella regleringsmyndigheten genomföra ett offentligt samråd i enlighet med de förfaranden som avses i artikel 6 och på nytt anmäla det ändrade förslaget till åtgärd till kommissionen i enlighet med bestämmelserna i punkt 3.

7. Den berörda nationella regleringsmyndigheten ska i största möjliga utsträckning beakta yttrandena från övriga nationella regleringsmyndigheter, Gert och kommissionen och får, utom i de fall som omfattas av punkt 4 a och b, anta det förslag till åtgärd som följer av detta och ska, om den gör detta, meddela det till kommissionen.

Om den nationella regleringsmyndigheten beslutar att ändra den föreslagna åtgärden i enlighet med det yttrande som utfärdats enligt punkt 5 b ska den inom sex månader från datumet för kommissionens yttrande företa ett offentligt samråd i enlighet med det förfarande som avses i artikel 6 och underrätta kommissionen om den ändrade åtgärden.

Om den nationella regleringsmyndigheten beslutar att inte ändra den föreslagna åtgärden på grundval av det yttrande som utfärdats enligt punkt 5 b ska den även offentliggöra motiveringen för sitt beslut och inom sex månader från datumet för kommissionens yttrande meddela motiveringen till kommissionen.

8. Den nationella regleringsmyndigheten ska meddela kommissionen och Gert alla slutliga åtgärder som omfattas av artikel 7.3 a och b.

9. Under exceptionella omständigheter, när en nationell regleringsmyndighet anser att den måste handla skyndsamt för att säkerställa konkurrensen och skydda användarnas intressen, får den omedelbart vidta proportionella och tillfälliga åtgärder såsom ett undantag från förfarandet i punkterna 3 och 4. Regleringsmyndigheten ska utan dröjsmål, med en fullständig motivering, underrätta kommissionen, övriga nationella regleringsmyndigheter och Gert om dessa åtgärder. Om den nationella regleringsmyndigheten beslutar att göra sådana åtgärder permanenta eller att förlänga deras tillämpningsperiod ska detta beslut omfattas av bestämmelserna i punkterna 3 och 4."

7. Följande artikel ska införas:

"Artikel 7a

Anmälan

1. Efter ett offentligt samråd och samråd med de nationella regleringsmyndigheterna får kommissionen med största möjliga beaktande av yttrandet från Gert anta rekommendationer och/eller riktlinjer i anslutning till artikel 7 i vilka man fastställer form, innehåll och detaljnivå för de anmälningar som krävs i enlighet med artikel 7.3, under vilka omständigheter anmälan inte behöver göras samt beräkning av tidsfrister.

2. Åtgärderna i punkt 1 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som anges i artikel 22.2."

8. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska, om inget annat anges i artikel 9 om radiofrekvenser, i största möjliga utsträckning beakta det önskvärda i att regleringen görs teknikneutral och säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna även gör detta när de fullgör de regleringsuppgifter som anges i detta direktiv och i särdirektiven, i synnerhet de uppgifter som syftar till att säkerställa en effektiv konkurrens."

b) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

"a) säkerställa att användarna, inbegripet användare med funktionshinder, äldre användare och användare med särskilda sociala behov, får maximalt utbyte när det gäller urval, pris och kvalitet,".

c) I punkt 2 ska led c utgå.

d) I punkt 3 ska led c utgå.

e) I punkt 3 ska led d ersättas med följande:

"d) samarbeta med varandra, med kommissionen och med Gert för att säkerställa att en enhetlig regleringspraxis utarbetas och att detta direktiv och särdirektiven tillämpas på ett konsekvent sätt."

f) I punkt 4 ska led e ersättas med följande:

"e) tillgodose behoven hos särskilda samhällsgrupper, i synnerhet hos användare med funktionshinder, äldre användare och användare med särskilda sociala behov,".

g) Följande punkt ska läggas till:

"5. De nationella regleringsmyndigheterna ska för att nå de politiska mål som avses i punkterna 2, 3 och 4 tillämpa objektiva, öppna, icke-diskriminerande och proportionella regleringsprinciper bland annat genom att

- a) främja förutsägbarhet i lagstiftningen,
- b) säkerställa att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inte behandlas olika under lika omständigheter,
- c) skydda konkurrensen till förmån för konsumenterna och när så är möjligt främja infrastrukturbaserad konkurrens,
- d) främja effektiva investeringar och innovation som avser ny och förbättrad infrastruktur men även beakta investeringsrisker,
- e) ta vederbörlig hänsyn till de varierande konkurrensvillkor och konsumentförhållanden som råder i olika geografiska områden inom en medlemsstat,
- f) införa skyldigheter beträffande förhandsreglering endast då det inte finns någon effektiv och hållbar konkurrens och lindra eller häva dessa skyldigheter så snart det finns sådan konkurrens”.

9. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 8a

Strategisk planering och samordning av radiospektrumpolitiken i Europeiska unionen

1. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra och kommissionen när det gäller strategisk planering, samordning och harmonisering av användningen av radiofrekvenser i Europeiska unionen. Medlemsstaterna ska därför bland annat beakta faktorer i EU:s strategier som ekonomi, säkerhet, hälsa, allmänintresset, yttrandefrihet, kultur, vetenskap och sociala och tekniska aspekter samt radiospektrum användares olika intressen i syfte att optimera användningen av radiospektrum och för att undvika skadliga störningar.

2. Medlemsstaterna ska verka för en samordning av strategierna för radiospektrumpolitiken i Europeiska unionen och, vid behov, harmoniserade villkor för tillgänglighet

och effektiv användning av radiospektrum som är nödvändiga för upprättandet av och funktionen hos den inre marknaden för elektronisk kommunikation.

3. Medlemsstaterna ska verka för en effektiv samordning av EU:s intressen inom internationella organisationer med ansvar för radiospektrumfrågor. Kommissionen ska, när så är nödvändigt för att främja denna effektiva samordning, i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från gruppen för radiospektrumpolitik (RSPG) som inrättades genom kommissionens beslut 622/2002/EG av den 26 juli 2002 om upprättande av en grupp för radiospektrumpolitik (*) och får föreslå Europaparlamentet och rådet gemensamma allmänna politiska mål.

4. Kommissionen, som i största möjliga utsträckning ska beakta yttranden från RSPG, får lägga fram lagförslag om inrättande av fleråriga program för radiospektrumpolitiken.

(*) EGT L 198, 27.7.2002, s. 49.”

10. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Förvaltning av radiofrekvenserna för elektroniska kommunikationstjänster

1. Med hänsyn till att radiofrekvenser är en kollektiv nyttighet av stort socialt, kulturellt och ekonomiskt värde ska medlemsstaterna säkerställa en effektiv förvaltning av radiofrekvenserna för elektroniska kommunikationstjänster inom sitt territorium i enlighet med artikel 8. De ska säkerställa att spektrumallokering för elektroniska kommunikationstjänster och utfärdande av allmänna tillstånd eller individuella nyttjanderätter till sådana radiofrekvenser som utförs av behöriga nationella myndigheter grundas på objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella kriterier. Medlemsstaterna ska därvid följa relevanta internationella avtal och får ta hänsyn till allmänintresset.

2. Medlemsstaterna ska verka för en harmonisering av användningen av radiofrekvenser inom gemenskapen, i linje med behovet av en ändamålsenlig och effektiv användning och för att uppnå konsumentfördelar som stordriftsfördelar och interoperabilitet mellan tjänster. Medlemsstaterna ska i detta sammanhang agera i enlighet med beslut nr 676/2002/EG (radiospektrumbeslutet).

3. Om inte annat föreskrivs i andra stycket ska medlemsstaterna säkerställa att alla former av teknik som används för elektroniska kommunikationstjänster kan användas i de radiofrekvensband som är tillgängliga för elektroniska kommunikationstjänster i enlighet med sin nationella plan för frekvensallokering och ITU:s radioreglemente.

Medlemsstaterna får dock fastställa proportionella och icke-diskriminerande begränsningar för de former av teknik för radionät eller trådlös tillgång som används för elektroniska kommunikationstjänster när det är nödvändigt för att

- a) undvika skadliga störningar,
- b) skydda folkhälsan mot elektromagnetiska fält,
- c) säkerställa tjänsternas tekniska kvalitet,
- d) säkerställa ett maximalt gemensamt utnyttjande av radiofrekvenser,
- e) skydda en effektiv spektrumanvändning, eller
- f) säkerställa ett mål av allmänt intresse i enlighet med punkt 4.

4. Om inte annat föreskrivs i andra stycket ska medlemsstaterna säkerställa att alla typer av elektroniska kommunikationstjänster kan tillhandahållas i de radiofrekvensband som är tillgängliga för elektroniska kommunikationstjänster i enlighet med deras nationella plan för frekvensallokering och ITU:s radioreglemente. Medlemsstater kan dock fastställa proportionella och icke-diskriminerande begränsningar för de typer av elektroniska kommunikationstjänster som ska tillhandahållas.

De åtgärder som kräver att en elektronisk kommunikationstjänst ska tillhandahållas inom ett specifikt band som är tillgängligt för elektroniska kommunikationstjänster ska vara motiverade för att säkerställa att ett mål av allmänt intresse, vilket definierats av medlemsstaterna, uppfylls i enlighet med gemenskapslagstiftningen, som bl.a.

- a) säkerhet för människors liv,
- b) främjande av social, regional eller geografisk sammanhållning,
- c) undvikande av ineffektivt utnyttjande av radiofrekvenser, eller

- d) främjande av kulturell och språklig mångfald och mediemångfald, exempelvis genom tillhandahållande av radio- och televisionstjänster.

En åtgärd som förbjuder att någon annan elektronisk kommunikationstjänst tillhandahålls inom ett specifikt band får endast införas där detta är motiverat för att säkerställa tjänster för säkerhet för människors liv. Medlemsstaterna får också utvidga en sådan åtgärd i syfte att uppfylla andra mål av allmänt intresse.

5. Medlemsstaterna ska regelbundet se över behovet av de begränsningar som anges i punkterna 3 och 4 och ska offentliggöra dessa resultat.

6. Punkterna 3 och 4 ska gälla för spektrumallokering för elektroniska kommunikationstjänster, utfärdande av allmänna tillstånd och beviljande av individuella nyttjanderätter för radiofrekvenser efter den ... (*).

Spektrumallokeringar, allmänna tillstånd och individuella nyttjanderätter som gällde den ... (*) ska omfattas av artikel 9a.

7. Utan att det påverkar bestämmelserna i särdirektiven får medlemsstaterna med beaktande av relevanta nationella förhållanden fastställa bestämmelser i syfte att hindra hamstring av spektrum, särskilt genom att ange strikta tidsfrister för rättighetshavarens faktiska utnyttjande av nyttjanderätterna och genom att tillämpa sanktioner, inbegripet böter eller återkallande av nyttjanderätterna i händelse tidsfristerna inte respekteras. Dessa bestämmelser ska fastställas och tillämpas på ett proportionellt och icke-diskriminerande sätt, vilket är öppet för insyn.”

11. Följande artiklar ska läggas till:

”Artikel 9a

Översyn av begränsningar av befintliga rättigheter

1. Medlemsstaterna ska under en femårsperiod med början den ... (*), säkerställa att innehavare av nyttjanderätter för radiofrekvenser som beviljades före det datumet, kan lämna in en ansökan till den behöriga nationella myndigheten om förnyad bedömning av begränsningarna i deras nyttjanderätter i enlighet med artiklarna 9.3 och 9.4.

(*) Datum för införlivande av direktiv 2009/.../EG [om ändring av direktiv 2002/21/EG].

Innan den behöriga nationella regleringsmyndigheten fattar sitt beslut ska den meddela innehavaren av rättigheten om den förnyade bedömningen av begränsningarna, som visar den nya omfattningen av nyttjanderätten efter den förnyade bedömningen och ge denne rimligt med tid för att kunna återkalla sin ansökan.

Om rättighetsinnehavaren återkallar sin ansökan ska nyttjanderätten kvarstå oförändrad till dess den förfaller eller fram till slutet av femårsperioden, beroende på vilket datum som inträffar först.

2. Efter den femårsperiod som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att artiklarna 9.3 och 9.4 tillämpas på alla kvarstående allmänna tillstånd/individuella nyttjanderätter och spektrumallokeringar för elektroniska kommunikationstjänster som gällde den ... (*).

3. När medlemsstaterna tillämpar denna artikel ska de vidta lämpliga åtgärder för att främja sund konkurrens.

4. Åtgärder som antas för tillämpningen av denna artikel utgör inte beviljande av nya nyttjanderätter och omfattas därför inte av de relevanta bestämmelserna i artikel 5.2 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet).

Artikel 9b

Överlåtelse eller hyra av individuella nyttjanderätter för radiofrekvenser

1. Medlemsstaterna får tillåta företag att överlåta eller hyra ut individuella nyttjanderätter för radiofrekvenser till andra företag i enlighet med nationella förfaranden.

De villkor som är knutna till individuella nyttjanderätter för radiofrekvenser ska fortsätta att tillämpas efter överföringen eller uthyrningen såvida inte den behöriga nationella myndigheten har angivit något annat.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett företags avsikt att överlåta nyttjanderätter till radiofrekvenser och den fak-

tiska överföringen av dessa anmäls i enlighet med nationella förfaranden till den behöriga nationella myndighet som har ansvaret för tilldelningen av individuella nyttjanderätter och att de offentliggörs. I de fall användningen av radiofrekvenser har harmoniserats genom tillämpning av beslut nr 676/2002/EG (radiospektrumbeslutet) eller andra gemenskapsåtgärder, ska all sådan överföring ske enligt sådan harmoniserad användning.”;

12. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna kontrollerar tilldelningen av nyttjanderätter till alla nationella nummerresurser samt förvaltningen av de nationella nummerplanerna. Medlemsstaterna ska säkerställa att erforderliga nummer och nummerserier tillhandahålls för alla allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. De nationella regleringsmyndigheterna ska fastställa objektiva, öppet redovisade och icke-diskriminerande förfaranden för tilldelning av nyttjanderätter till de nationella nummerresurserna.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska säkerställa att de nationella nummerplanerna och därmed förknippade förfaranden tillämpas så att alla leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster behandlas lika. Medlemsstaterna ska särskilt säkerställa att ett företag som har tilldelats nyttjanderätt till en nummerserie inte diskriminerar andra leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster i fråga om de nummersekvenser som ger tillträde till deras tjänster.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska stödja harmonisering av specifika nummer eller nummerserier inom gemenskapen när det främjar både den inre marknadens funktion och utvecklingen av alleuropeiska tjänster. Kommissionen får vidta lämpliga tekniska genomförandeåtgärder på området.

(*) Datum för införlivande av direktiv 2009/.../EG (om ändring av direktiv 2002/21/EG).

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3.”

13. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket ska den första strecksatsen ersättas med följande:

”— fatta beslut på grundval av ändamålsenliga, öppet redovisade och allmänt tillgängliga förfaranden som tillämpas utan diskriminering och utan dröjsmål, och i alla händelser fatta sitt beslut inom sex månader efter ansökan, utom vid expropriation, och”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I de fall där offentliga eller lokala myndigheter har äganderätt till eller kontroll över företag som driver allmänna elektroniska kommunikationsnät och/eller tillhandahåller allmänt tillgängliga kommunikationstjänster, ska medlemsstaterna säkerställa att det råder en ändamålsenlig organisatorisk åtskillnad mellan den verksamhet som har ansvar för beviljande av de rättigheter som avses i punkt 1 och de verksamheter som har samband med ägande eller kontroll.”

14. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Samlokalisering och gemensamt utnyttjande av nätdelar och tillhörande faciliteter för leverantörer av elektroniska kommunikationsnät

1. Om ett företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät enligt nationell lagstiftning har rätt att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom, eller om det får utnyttja ett förfarande för att expropriera eller använda egendom, ska de nationella regleringsmyndigheterna kunna ålägga ett gemensamt utnyttjande av sådana faciliteter eller sådan egendom, däribland byggnader eller tillträde till byggnader, master, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, ledningar, rör, inspektionsbrunnar, kopplingskåp samt nätdelar som inte är aktiva.

2. Medlemsstaterna får kräva att innehavarna av sådana rättigheter som avses i punkt 1 gemensamt utnyttjar faciliteter eller egendom (inbegripet fysisk samlokalisering) eller

vidtar åtgärder för att underlätta samordningen av offentliga arbeten för att skydda miljö, folkhälsa eller allmän säkerhet eller för att uppnå mål för fysisk planering endast efter skälig tid av offentligt samråd under vilket alla berörda parter ska ges tillfälle att yttra sig. Sådana föreskrifter om gemensamt utnyttjande eller samordning får innehålla regler för fördelning av kostnaderna för det gemensamma utnyttjandet av faciliteterna eller egendomen.

3. Medlemsstaterna får vid behov säkerställa att företag tillhandahåller nödvändig information, om de behöriga myndigheterna begär detta, för att dessa myndigheter tillsammans med de nationella regleringsmyndigheterna ska kunna utarbeta en detaljerad förteckning över typ, tillgänglighet och geografisk belägenhet vad avser de faciliteter som avses i punkt 1 och göra denna förteckning tillgänglig för berörda parter.

4. De åtgärder som vidtas av en nationell regleringsmyndighet i enlighet med punkt 1 ska vara objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella.”

15. Följande kapitel ska införas:

”KAPITEL IIIA

SÄKERHET OCH INTEGRITET FÖR NÄT OCH TJÄNSTER

Artikel 13a

Säkerhet och integritet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster för allmänheten vidtar lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att på ett tillfredsställande sätt skydda säkerheten för sina nät eller tjänster. Dessa åtgärder ska utnyttja den senaste tekniken och säkerställa en lämplig säkerhetsnivå för den beräknade risken. I synnerhet ska åtgärder vidtas för att förhindra eller minimera säkerhetsincidenters påverkan på användare och sammanlänkade nät.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa integriteten för sina nät för att kunna säkerställa kontinuerlig leverans av tillhandahållna tjänster över de aktuella näten.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster för allmänheten meddelar den behöriga nationella regleringsmyndigheten om överträdelse av säkerheten eller integriteten som i betydande omfattning påverkade driften av nät och tjänster.

Den berörda nationella regleringsmyndigheten ska informera de nationella regleringsmyndigheterna i övriga medlemsstater och Europeiska byrån för nät- och informations-säkerhet (Enisa) om andra medlemsstater kan beröras eller har berörts. Den berörda nationella regleringsmyndigheten kan informera allmänheten eller kräva att företagen gör det, om den slår fast att ett avslöjande av överträdelsen ligger i allmänhetens intresse.

En gång om året ska den berörda nationella regleringsmyndigheten lämna in en sammanfattande rapport till kommissionen och Enisa om de anmälningar som kommit in och de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna punkt.

4. Kommissionen får vidta lämpliga tekniska genomförandeåtgärder för att harmonisera åtgärderna som avses i punkterna 1, 2 och 3, inklusive åtgärder som definierar omständigheter, format och förfaranden i samband med anmälningsskrivning, och ska därvid i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från Enisa. Dessa tekniska genomförandeåtgärder ska grunda sig på europeiska och internationella standarder i så stor utsträckning som möjligt, och ska inte hindra medlemsstaterna från att anta ytterligare krav i syfte att nå de mål som anges i punkterna 1 och 2.

Dessa genomförandeåtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3.

Artikel 13b

Tillämpning och genomförande

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga nationella regleringsmyndigheterna har befogenheter att utfärda bindande instruktioner till företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster för allmänheten för att tillämpa artikel 13a.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga nationella regleringsmyndigheterna har befogenheter att kräva av företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster för allmänheten att de

a) tillhandahåller den information som behövs för att kunna bedöma säkerheten och integriteten i deras tjänster och nät, inbegripet dokumenterade säkerhetsprinciper, och

b) underkastar sig en säkerhetsgranskning som utförs av ett kvalificerat oberoende organ eller en behörig nationell myndighet och göra resultatet av granskningen tillgängligt för den nationella regleringsmyndigheten. Kostnaderna för säkerhetsgranskningen ska bestridas av företaget.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna har alla nödvändiga befogenheter för att undersöka fall av bristande efterlevnad.

4. Dessa bestämmelser ska inte påverka tillämpningen av artikel 3 i detta direktiv."

16. I artikel 14 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Om ett företag har ett betydande inflytande på en viss marknad, kan det också anses ha ett betydande inflytande på en närliggande marknad, när sambanden mellan de två marknaderna är sådana att inflytandet på en marknad kan överföras till den andra marknaden, varigenom företagets marknadsinflytande stärks. Följaktligen får korrikeringsåtgärder som syftar till att förhindra ett sådant överförande vidtas på den andra marknaden i enlighet med artiklarna 9, 10, 11 och 13 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet), och om dessa visar sig otillräckliga får korrikeringsåtgärder enligt artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) vidtas."

17. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Förfarande för angivande och definition av marknader"

b) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Efter offentligt samråd och samråd med de nationella regleringsmyndigheterna och med största möjliga beaktande av Gerts yttrande ska kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.2 anta en rekommendation om relevanta produkt- och tjänstemarknader (*rekommendationen*). I rekommendationen ska det anges vilka produkt- och tjänstemarknader inom sektorn för elektronisk kommunikation som har sådana särdrag att det kan vara motiverat att införa regleringsskyldigheter enligt särdirektiven, utan att det påverkar marknader som i vissa fall kan komma att avgränsas med stöd av konkurrenslagstiftningen. Kommissionen ska avgränsa marknaderna i enlighet med konkurrenslagstiftningens principer.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De nationella regleringsmyndigheterna ska i största möjliga utsträckning beakta rekommendationen och riktlinjerna vid definitionen av de med hänsyn till nationella förhållanden relevanta marknaderna, särskilt geografiska marknader inom sitt territorium, i överensstämmelse med konkurrenslagstiftningens principer. De nationella regleringsmyndigheterna ska följa förfarandena i artiklarna 6 och 7, innan de definierar marknader som skiljer sig från dem som fastställs i rekommendationen.”

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Efter samråd med de nationella regleringsmyndigheterna och med största möjliga beaktande av Gerts yttrande får kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 22.2a anta ett beslut i vilket gränsöverskridande marknader anges.”

18. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. De nationella regleringsmyndigheterna ska med beaktande av de marknader som anges i rekommendationen analysera de relevanta marknaderna och därvid i största möjliga utsträckning beakta riktlinjerna. Medlemsstaterna ska säkerställa att denna analys, när så är lämpligt, genomförs i samarbete med de nationella konkurrensmyndigheterna.

2. I de fall då det enligt punkterna 3 och 4 i denna artikel, artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) eller artikel 8 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) krävs att den nationella regleringsmyndigheten ska avgöra huruvida skyldigheter för företag ska införas, bibehållas, ändras eller upphävas, ska den nationella regleringsmyndigheten på grundval av sin marknadsanalys enligt punkt 1 i den här artikeln avgöra huruvida det råder effektiv konkurrens på en relevant marknad.”

b) Punkterna 4, 5 och 6 ska ersättas med följande:

”4. Om en nationell regleringsmyndighet fastslår att det inte råder effektiv konkurrens på en relevant marknad, ska den identifiera företag som enskilt eller tillsammans med andra har ett betydande marknadsinflytande på den marknaden i enlighet med artikel 14 och den nationella regleringsmyndigheten ska ålägga dessa företag de lämpliga specifika regleringsskyldigheter som avses i punkt 2 i den här artikeln eller bibehålla eller ändra sådana skyldigheter om de redan existerar.

5. För de gränsöverskridande marknader som ska fastställas i det beslut som avses i artikel 15.4 ska de berörda nationella regleringsmyndigheterna gemensamt genomföra marknadsanalysen med största möjliga beaktande av riktlinjerna samt gemensamt besluta om huruvida de regleringsskyldigheter som anges i punkt 2 i den här artikeln ska införas, behållas, ändras eller upphävas.

6. Åtgärder som vidtas i enlighet med punkterna 3 och 4 ska omfattas av förfarandena i artiklarna 6 och 7. De nationella regleringsmyndigheterna ska göra en analys av de relevanta marknaderna och anmäla motsvarande förslag till åtgärd i enlighet med artikel 7

a) inom tre år från antagandet av en tidigare åtgärd som avser den marknaden; undantagsvis kan emellertid denna tidsperiod förlängas om den nationella regleringsmyndigheten har delgett kommissionen ett motiverat förslag till förlängning och kommissionen inte har gjort några invändningar senast en månad före förlängningens början,

b) inom två år från antagandet av en reviderad rekommendation om relevanta marknader, för marknader som inte tidigare anmälts till kommissionen, eller

c) inom två år efter anslutningen, för medlemsstater som nyligen anslutit sig till Europeiska unionen.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”7. Om en nationell regleringsmyndighet inom den tidsfrist som fastställs i artikel 16.6 inte har slutfört den analys av en relevant marknad som anges i rekommendationen ska Gert på begäran bistå den berörda nationella regleringsmyndigheten med att slutföra analysen av den specifika marknaden och de särskilda skyldigheter som ska införas. Med detta bistånd ska den berörda nationella regleringsmyndigheten inom sex månader underrätta kommissionen om förslaget till åtgärd i enlighet med artikel 7.”

19. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra meningen ska orden ”i enlighet med förfarandet i artikel 22.2” ersättas med ”i enlighet med det förfarande som avses i artikel 22.2a”.

b) Tredje stycket i punkt 1 ska ersättas med följande:

”Om sådana standarder och/eller specifikationer saknas, ska medlemsstaterna främja tillämpningen av internationella standarder eller rekommendationer som har antagits av Internationella teleunionen (ITU), kommittén för elektronisk kommunikation (ECC), Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) och Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC).”

c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Om kommissionen avser att göra tillämpningen av vissa standarder och/eller specifikationer obligatorisk, ska den offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning* och begära in yttranden från alla berörda parter. Kommissionen ska vidta lämpliga ge-

nomförandeåtgärder och göra tillämpningen av de standarder som är av betydelse i sammanhanget obligatorisk genom att ange dem som obligatoriska standarder i den förteckning över standarder och/eller specifikationer som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Om kommissionen anser att de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 1 inte längre bidrar till tillhandahållandet av harmoniserade elektroniska kommunikationstjänster, att de inte längre tillgodoser konsumenternas behov eller att de hindrar den tekniska utvecklingen, ska kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 22.2a, stryka dem från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1.”

d) I punkt 6 ska orden ”i enlighet med förfarandet i artikel 22.3 stryka dem från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1” ersättas med orden ”vidta lämpliga genomförandeåtgärder och stryka dessa standarder och/eller specifikationer från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1.”

e) Följande punkt ska införas:

”6a. De genomförandeåtgärder som avses i punkterna 4 och 6 och som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 22.3.”

20. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led c läggas till:

”c) leverantörer av digitala televisionstjänster och utrustning att samarbeta i tillhandahållandet av interoperabla televisionstjänster för slutanvändare med funktionshinder.”

b) Punkt 3 ska utgå.

21. Artikel 19 ska ersättas med följande:

”Artikel 19

Harmoniseringsförfaranden

1. När kommissionen konstaterar att skillnader i de nationella regleringsmyndigheternas genomförande av de regleringsuppgifter som anges i detta direktiv och i särdirektiven kan skapa hinder för den inre marknaden, får kommissionen, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 9 i detta direktiv och artiklarna 6 och 8 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet), utfärda en rekommendation om harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i det här direktivet och särdirektiven för att de mål som anges i artikel 8 ska uppnås; när detta görs ska kommissionen i största möjliga utsträckning beakta ett eventuellt yttrande från Gert.

2. När kommissionen utfärdar en rekommendation i enlighet med punkt 1, ska detta göras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 22.2.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna tar största möjliga hänsyn till dessa rekommendationer när de utför sina uppgifter. Om en nationell regleringsmyndighet väljer att inte följa en rekommendation, ska den meddela kommissionen detta och motivera sin ståndpunkt.

3. Gert får på eget initiativ bistå kommissionen med råd om huruvida en åtgärd bör antas enligt punkt 1.”

22. Artikel 20.1 ska ersättas med följande:

”1. Om en tvist uppstår i samband med nuvarande skyldigheter som införts enligt detta direktiv eller särdirektiven, mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat, eller mellan sådana företag och andra företag i den medlemsstat som drar nytta av skyldigheter i fråga om tillträde och/eller samtrafik enligt detta direktiv eller särdirektiven, ska den berörda nationella regleringsmyndigheten på begä-

ran av någon av parterna, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2, så snart som möjligt, dock senast inom fyra månader, utom i undantagsfall, fatta ett bindande beslut för att lösa tvisten. Medlemsstaten i fråga ska kräva att alla parter samarbetar fullt ut med den nationella regleringsmyndigheten.”

23. Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Lösning av gränsöverskridande tvister

1. Bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4 ska tillämpas när en gränsöverskridande tvist inom det område som omfattas av detta direktiv eller särdirektiven uppkommer mellan parter i olika medlemsstater och om tvisten faller inom de nationella regleringsmyndigheternas behörighet i minst två medlemsstater.

2. Varje part får hänskjuta tvisten till de berörda nationella regleringsmyndigheterna. De behöriga nationella regleringsmyndigheterna ska samordna sina insatser för att lösa tvisten, i enlighet med de mål som anges i artikel 8.

Varje nationell regleringsmyndighet som är behörig i en sådan tvist kan begära att Gert antar ett yttrande om vilken åtgärd som i enlighet med bestämmelserna i ramdirektivet och/eller särdirektiven ska vidtas för att lösa tvisten.

När en sådan begäran har lämnats in till Gert ska varje nationell regleringsmyndighet som har behörighet i någon del av tvisten invänta Gerts yttrande innan den vidtar åtgärder för att lösa tvisten, utan att detta påverkar de nationella regleringsmyndigheternas möjlighet att vid behov vidta brådskande åtgärder.

Alla eventuella skyldigheter som den nationella regleringsmyndigheten ålägger ett företag när den löser en tvist ska stämma överens med bestämmelserna i detta direktiv eller särdirektiven och i största möjliga utsträckning beakta det yttrande som Gert antagit.

3. Medlemsstaterna får ge de behöriga nationella regleringsmyndigheterna rätt att gemensamt välja att inte lösa en tvist när andra mekanismer, t.ex. medling, finns att tillgå och är bättre ägnade att leda till att tvisten löses inom rimlig tid i enlighet med bestämmelserna i artikel 8.

De ska utan dröjsmål underrätta parterna om detta. Om tvisten inte har lösts inom fyra månader och talan inte har väckts inför domstol av den part som begär prövning, ska de nationella regleringsmyndigheterna på begäran av någon av parterna samordna sina insatser för att lösa tvisten i enlighet med bestämmelserna i artikel 8 och därvid i största möjliga utsträckning beakta varje yttrande som Gert antagit.

4. Det förfarande som anges i punkt 2 ska inte hindra någon av parterna från att väcka talan vid en domstol.”

24. Följande artikel ska införas:

”Artikel 21a

Påföljder

Medlemsstaterna ska bestämma vilka påföljder som är tillämpliga för överträdelse av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv och särdirektiven och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa bestämmelser senast den ... (*) och ska utan dröjsmål underrätta den om alla senare ändringar som påverkar dem.

25. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2a ska läggas till:

”2a. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.”

c) Punkt 4 ska utgå.

26. Artikel 27 ska utgå.

27. Bilaga I ska utgå.

28. Bilaga II ska ersättas med följande:

”BILAGA II

Kriterier som ska användas av de nationella regleringsmyndigheterna vid bedömning av om gemensam dominerande ställning föreligger enligt artikel 14.2 andra stycket

Två eller flera företag kan tillsammans anses ha en dominerande ställning i den mening som avses i artikel 14, även om inga strukturella eller andra kopplingar finns mellan dem, om de opererar på en marknad som kännetecknas av bristande konkurrens och där inget enskilt företag har betydande marknadsinflytande. I enlighet med bestämmelserna om gemensam dominerande ställning i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) (*) är detta sannolikt fallet när marknaden är koncentrerad och uppvisar ett flertal tillämpliga särdrag, varav de följande kan vara mest relevanta i samband med kommunikation:

— Låg efterfrågeelasticitet.

— Likartade marknadsandelar.

— Stora rättsliga eller ekonomiska hinder för inträde.

— Vertikal integration med kollektiv vägran att leverera.

— Brist på motverkande köparstyrka.

— Brist på potentiell konkurrens.

(*) Tidsfristen för införlivande av direktiv 2009/.../EG (om ändring av direktiv 2002/21/EG).”

Ovanstående vägledande förteckning är inte uttömmande och kriterierna är inte kumulativa. Förteckningen ska endast ses som en illustration av sådana faktorer som kan användas för att stödja antaganden om att det föreligger gemensam dominans på marknaden.

(*) EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.”

Artikel 2

Ändringar till direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet)

Direktiv 2002/19/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) tillträde när faciliteter och/eller tjänster görs tillgängliga för ett annat företag på fastställda villkor, med eller utan ensamrätt, i syfte att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster, bland annat när de används för att leverera informationssamhällets tjänster eller sändningsinnehåll. Bland annat omfattas följande: tillträde till nätelement samt tillhörande faciliteter, vilket kan inbegripa fast eller icke-fast anslutning av utrustning (detta inbegriper i synnerhet tillträde till accessnätet och till faciliteter och tjänster som är nödvändiga för att tillhandahålla tjänster över accessnätet), tillträde till fysisk infrastruktur, inbegripet byggnader, ledningar och master, tillträde till relevanta programvarusystem, inbegripet driftstödsystem, tillgång till informationssystem eller databaser för förbeställning, anskaffning, beställning, framtällningar om underhåll och reparation samt fakturering, tillträde till nummeromvandling eller system som erbjuder likvärdiga funktioner, tillträde till fasta nät och mobilnät, i synnerhet för roaming, tillträde till system med villkorad tillgång för digitala televisionstjänster och tillträde till virtuella nättjänster.”

b) Led e ska ersättas med följande:

”e) accessnät den fysiska förbindelse som förbinder nätslutningspunkten i en abonnents lokaler med korskopplingen eller likvärdig facilitet i det fasta allmänna elektroniska kommunikationsnätet.”

2. Artikel 4.1 ska ersättas med följande:

”1. Operatörer av allmänna kommunikationsnät ska ha rätt och, när så begärs av andra auktoriserade företag i enlighet med artikel 4 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet), skyldighet att förhandla med varandra om samtrafik i syfte att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster för allmänheten, så att tillhandahållandet av och samverkan mellan tjänster kan säkerställas inom hela gemenskapen. Operatörerna ska erbjuda andra företag tillträde och samtrafik på villkor som överensstämmer med de skyldigheter som den nationella regleringsmyndigheten inför i enlighet med artiklarna 5–8.”

3. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Nationella regleringsmyndigheter ska i enlighet med de mål som anges i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) främja och i förekommande fall säkerställa tillfredsställande tillträde och samtrafik samt samverkan mellan tjänster, i enlighet med bestämmelserna i det här direktivet, och därvid utöva sina skyldigheter på ett sätt som främjar effektivitet, hållbar konkurrens, effektiva investeringar samt innovation och största möjliga nytta för slutanvändarna.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Skyldigheter och villkor som införs i enlighet med punkt 1 ska vara objektiva, öppet redovisade, proportionella och icke-diskriminerande samt tillämpas i enlighet med förfarandena i artiklarna 6 och 7 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).”

c) Punkt 3 ska utgå.

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”3. När det gäller tillträde och samtrafik som avses i punkt 1, ska medlemsstaterna säkerställa att den nationella regleringsmyndigheten har befogenhet att ingripa på eget initiativ, när detta är motiverat för att säkerställa de politiska mål som anges i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), i enlighet med bestämmelserna i det här direktivet och förfarandena i artiklarna 6, 7, 20 och 21 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).”

4. Artikel 6.2 ska ersättas med följande:

”2. Mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att ändra bilaga I. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 14.3.”

5. Artikel 7 ska utgå.

6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska orden ”artiklarna 9 till 13” ersättas med orden ”artiklarna 9–13a”.

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ändras på följande sätt:

— I första strecksatsen ska orden ”artiklarna 5.1 och 5.2 samt artikel 6” ersättas med orden ”artiklarna 5.1 och 6”.

— I andra strecksatsen ska ”Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet (*)” ersättas med ”Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation (**)).

(*) EGT L 24, 30.1.1998, s. 1.

(**) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Under exceptionella omständigheter ska en nationell regleringsmyndighet, när den avser att för operatörer med ett betydande marknadsinflytande införa andra skyldigheter avseende tillträde eller samtrafik än vad som anges i artiklarna 9–13 i detta direktiv, lägga fram en begäran om detta till kommissionen. Kom-

missionen ska i största möjliga utsträckning beakta yttrandet från gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för telekommunikationer (Gert) (*). Kommissionen ska i överensstämmelse med artikel 14.2 fatta ett beslut som tillåter eller förhindrar den nationella regleringsmyndigheten att vidta sådana åtgärder.

(*) Förordning (EG) nr .../2009 [om inrättande av gruppen av regleringsmyndigheter för telekommunikationer] (EUT L ...).”

7. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Nationella regleringsmyndigheter får i enlighet med artikel 8 införa skyldigheter avseende insyn när det gäller samtrafik och/eller tillträde, vilket innebär att operatörer måste offentliggöra specificerade uppgifter, t.ex. uppgifter om redovisning, tekniska specifikationer, nätegenskaper, villkor för tillhandahållande och användning, inklusive trafikledning samt prissättning.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Utan hinder av vad som sägs i punkt 3 ska de nationella regleringsmyndigheterna säkerställa att ett referenserbjudande som åtminstone innehåller de delar som anges i bilaga II offentliggörs, när en operatör har skyldigheter enligt artikel 12 avseende tillträde till nätinfrastruktur utanför distributionsnäten, bland annat separat tillträde till accessnätet via en fast anslutningspunkt.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Kommissionen kan anta nödvändiga ändringar av bilaga II för att anpassa den till den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen. Åtgärderna, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 14.3. När kommissionen genomför bestämmelserna i denna punkt, kan den biträdas av Gert.”

8. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

arten och typen av samtrafik och/eller tillträde, bland annat bärkraften för andra tillträdesalternativ i tidigare led, såsom tillträde till ledningar.”

a) Punkt 1 a ska ersättas med följande:

”a) att ge tredje part tillträde till specificerade nätdelar och/eller nätfaciliteter, inklusive tillträde till nätdelar som inte är aktiva och/eller separat tillträde till accessnätet, bland annat för att möjliggöra val och/eller förval av nätoperatörer och/eller erbjudanden om återförsäljning av abonnentlinjer.”

e) Punkt 2 d ska ersättas med följande:

”d) Behovet av att värna konkurrensen på lång sikt, bland annat genom ekonomiskt effektiv infrastruktur-baserad konkurrens.”

b) Punkt 1 f ska ersättas med följande:

”f) att erbjuda samlokalisering eller andra möjligheter till gemensamt utnyttjande av tillhörande faciliteter, t.ex. det gemensamma utnyttjandet av ledningar, byggnader eller tillträde till byggnader, antenner, torn och andra stödkonstruktioner, rör, master, inspektionsbrunnar och kopplingskåp.”

f) Följande punkt 3 ska läggas till:

”3. När det införs skyldigheter för en operatör att tillhandahålla tillträde i enlighet med bestämmelserna i denna artikel, får de nationella regleringsmyndigheterna vid behov införa tekniska eller operativa villkor för dem som tillhandahåller och/eller utnyttjar föreskrivet tillträde för att säkerställa normal nät drift. Skyldigheter att följa särskilda tekniska standarder eller specifikationer ska följa de standarder och specifikationer som fastställts i enlighet med artikel 17 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).”

c) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”j) att erbjuda tillträde till tillhörande tjänster, såsom identitets-, lokaliserings- och närvarotjänster.”

9. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

d) I punkt 2 ska inledningen och led a ersättas med följande:

”2. När de nationella regleringsmyndigheterna överväger de skyldigheter som avses i punkt 1 och i synnerhet när de bedömer hur sådana skyldigheter kan införas i proportion till de mål som anges i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ska de särskilt beakta följande faktorer:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En nationell regleringsmyndighet får i enlighet med artikel 8 införa skyldigheter som rör kostnadstäckning och priskontroller, inbegripet skyldighet att tillämpa kostnadsorienterad prissättning och kostnadsredovisningssystem, för vissa specifika typer av samtrafik och/eller tillträde, om en marknadsanalys visar att en brist på effektiv konkurrens innebär att den berörda operatören kan ta ut överpriser eller använda prispress på ett sätt som missgynnar slutanvändarna. För att uppmuntra operatörerna till investeringar, bland annat i nästa generations nät, ska de nationella regleringsmyndigheterna ta hänsyn till den investering som gjorts av operatören och medge denne en rimlig avkastning av den adekvata kapitalinvesteringen, med beaktande av de därmed förknippade riskerna.”

a) Den tekniska och ekonomiska bärkraften för användning och installation av konkurrerande faciliteter i ljuset av marknadsutvecklingen, med beaktande av

b) Följande punkt ska läggas till:

”5. I stället för att införa skyldigheter i fråga om kostnadsredovisningssystem, får nationella regleringsmyndigheter godta att en alternativ prissättningsmetod används, såsom *bill and keep*-metoden; denna metod får dock inte hindra eller snedvrída konkurrensen.”

10. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 13a

Funktionsseparering

1. Om den nationella regleringsmyndigheten konstaterar att effektiv konkurrens inte har kunnat uppnås genom de tillämpliga skyldigheter som åläggs enligt artiklarna 9-13 och att betydande och kvarstående konkurrensproblem och/eller marknadsmisslyckanden har fastställts avseende grossistleveranser av vissa tillträdesprodukter, får den som en undantagsåtgärd, i enlighet med bestämmelserna i artikel 8.3 andra stycket, ålägga vertikalt integrerade företag en skyldighet att placera verksamhet som har anknytning till grossistleveranser av relevanta tillträdesprodukter i en oberoende operativ affärsenhet.

Denna affärsenhet ska leverera tillträdesprodukter och tillträdestjänster till alla företag, inklusive andra affärsenheter inom moderbolaget, enligt samma tidsfrister och på samma villkor, bland annat när det gäller pris- och servicenivåer, samt med hjälp av likadana system och förfaranden.

2. När en nationell regleringsmyndighet har för avsikt att införa en skyldighet till funktionsseparering, ska den lämna ett förslag till kommissionen, vilket omfattar

a) bevis som motiverar den nationella regleringsmyndighetens konstaterande enligt punkt 1,

b) en motiverad bedömning av att det saknas eller finns små utsikter till effektiv och hållbar infrastrukturbaserad konkurrens inom rimlig tid,

c) en analys av den förväntade effekten på den nationella regleringsmyndigheten, på företaget och på incitamenten att investera i sektorn som helhet, särskilt med beaktande av behovet att säkerställa social och territoriell sammanhållning, samt på andra intressenter, i synnerhet den förväntade effekten på konkurrensen och alla potentiella effekter för konsumenterna.

3. Förslaget till åtgärd ska omfatta

a) en exakt beskrivning av separeringens art och nivå, särskilt en specifikation av den separata affärsenhetens rättsliga status,

b) identifiering av den separata affärsenhetens tillgångar och de produkter eller tjänster som ska levereras av denna enhet,

c) ledningsarrangemang för att säkerställa personalens oberoende i den separata affärsenheten och motsvarande incitamentsstruktur,

d) regler för att säkerställa att skyldigheterna fullgörs,

e) regler för att säkerställa öppna operativa förfaranden, i synnerhet gentemot andra intressenter,

f) ett övervakningsprogram för att säkerställa efterlevnad, inklusive en årlig rapport.

4. Enligt kommissionens beslut om förslaget till åtgärd i enlighet med artikel 8.3, ska den nationella regleringsmyndigheten utföra en samordnad analys av de olika marknaderna med anknytning till accessnätet i enlighet med förfarandet i artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). Utifrån sin bedömning ska den nationella regleringsmyndigheten införa, behålla, ändra eller återkalla skyldigheter i enlighet med artiklarna 6 och 7 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

5. Ett företag som ålagts funktionsseparering kan omfattas av någon av de skyldigheter som fastställs i artiklarna 9–13 på en specifik marknad, där det anses ha ett betydande marknadsinflytande i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), eller andra skyldigheter som godkänts av kommissionen i enlighet med artikel 8.3.

Artikel 13b

Frivillig separering av ett vertikalt integrerat företag

1. Företag som ansetts ha ett betydande marknadsinflytande på en eller flera relevanta marknader i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ska meddela den nationella regleringsmyndigheten i förväg och i god tid för att göra det möjligt för den nationella regleringsmyndigheten att bedöma konsekvenserna av den avsedda transaktionen, när de tänker överföra en betydande del av eller samtliga tillgångar i det lokala accessnätet till en separat juridisk person under ett annat ägarskap eller inrätta en separat affärsenhet för att erbjuda samtliga tjänsteleverantörer, inklusive sina egna, fullt likvärdiga tillträdesprodukter.

Företagen ska också underrätta den nationella regleringsmyndigheten om eventuella ändringar av denna avsikt samt om slutresultatet av separeringsprocessen.

2. Den nationella regleringsmyndigheten ska bedöma effekten av den avsedda transaktionen på befintliga regleringsskyldigheter enligt direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

För detta ändamål ska den nationella regleringsmyndigheten genomföra en samordnad analys av accessnätets olika marknader i enlighet med förfarandet i artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

Utifrån sin bedömning ska den nationella regleringsmyndigheten införa, bibehålla, ändra eller återkalla skyldigheter i enlighet med artiklarna 6 och 7 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

3. Den juridiskt och/eller operativt separata affärsenheten kan åläggas någon av de skyldigheter som anges i artiklarna 9–13 på någon av de specifika marknader där den har ansetts ha ett betydande marknadsinflytande i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) eller övriga skyldigheter godkända av kommissionen i enlighet med artikel 8.3.”

11. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.”

b) Punkt 4 ska utgå.

12. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Minimiförteckning över punkter som ska tas med i ett referenserbjudande för tillträde till nätinfrastruktur utanför distributionsnäten, inklusive separat tillträde till accessnätet via en fast anslutningspunkt, vilken ska offentliggöras av anmälda operatörer”.

b) Beteckning a ska ersättas med följande:

”a) delaccessnät en del av ett accessnät som förbinder nätanslutningspunkten med en koncentrationspunkt eller en specificerad mellanliggande anslutningspunkt i det fasta allmänna elektroniska kommunikationsnätet.”

c) Beteckning c ska ersättas med följande:

”c) fullt tillträde till accessnätet den berättigades tillträde till den anmälda operatörens accessnät eller delaccessnät som tillåter att nätinfrastrukturens hela kapacitet används.”

d) Beteckning d ska ersättas med följande:

”d) delat tillträde till accessnätet den berättigades tillträde till den anmälda operatörens accessnät eller delaccessnät som tillåter att en viss del av nätinfrastrukturens kapacitet, såsom en del av frekvensen eller motsvarande, används.”

e) I del A ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

”1. Delar av nät till vilka tillträde erbjuds omfattar i synnerhet följande delar och lämpliga tillhörande faciliteter:

a) Fullt tillträde till accessnät (fullständigt och delat).

b) Fullt tillträde till delaccessnät (fullständigt och delat), inbegripet, i förekommande fall, tillträde till tillhörande faciliteter såsom ledningar och/eller optisk fiber för stamnät.

c) I förekommande fall, tillträde till ledningar, vilket möjliggör idrifttagande av accessnät.

2. Information om de fysiska platserna för tillträde, inbegripet kopplingsskåp och överföringsramar, tillgängliga accessnät, delaccessnät och stamnät i bestämda delar av nätet och, i förekommande fall, information om var ledningar är lokaliserade och om tillgängligheten inuti ledningar.

3. Tekniska villkor i samband med tillträde till och användning av accessnät och delaccessnät, inklusive de tekniska egenskaperna hos den tvinnade parkabeln och/eller nätet med optisk fiber och/eller motsvarande, kabeldistributörerna och de tillhörande faciliteterna samt, i förekommande fall, tekniska villkor beträffande tillträde till ledningar.”

f) I del B ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Information om den anmälda operatörens relevanta befintliga anläggningar eller utrustningsplatser och planerad uppdatering av dessa.”

Artikel 3

Ändringar till direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet)

Direktiv 2002/20/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.2 ska ersättas med följande:

”2. Följande definition ska även gälla:

allmän auktorisation en rättslig ram som upprättats av en medlemsstat för att säkerställa rättigheter för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster och genom vilken det fastställs sektorspecifika skyldigheter som kan gälla för alla eller vissa typer av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster i enlighet med det här direktivet.”

2. Artikel 5 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

Nyttjanderätter till radiofrekvenser och nummer

1. Medlemsstaterna ska underlätta nyttjandet av radiofrekvenser som faller under allmän auktorisation. Medlemsstaterna får bevilja individuella nyttjanderätter i syfte att

— undvika skadlig störning,

— säkerställa tjänsternas tekniska kvalitet,

— garantera en effektiv spektrumanvändning, eller

— uppfylla andra mål av allmänt intresse som medlemsstaterna fastställt i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

2. Om individuella rättigheter måste beviljas för nyttjandet av radiofrekvenser och nummer ska medlemsstaterna på begäran bevilja företag sådana rättigheter för tillhandahållandet av nät eller tjänster enligt den allmänna auktorisation som avses i artikel 3, om detta inte strider mot bestämmelserna i artikel 6, artikel 7 och artikel 11.1 c i det här direktivet eller andra bestämmelser som ska säkerställa att dessa resurser används på ett effektivt sätt i enlighet med direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

Utan att det påverkar de särskilda kriterier och förfaranden som medlemsstaterna antagit för att bevilja nyttjanderätter till radiofrekvenser för leverantörer av innehåll i radio- och tv-sändningar för att verka för de mål som avser allmänintressena i enlighet med gemenskapslagstiftningen, ska nyttjanderätterna till radiofrekvenser och nummer beviljas genom öppna, objektiva, icke-diskriminerande och proportionella förfaranden med god insyn och, i fråga om radiofrekvenser, i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). Ett undantag från kravet på öppna förfaranden kan tillämpas om det krävs att man beviljar leverantörerna av innehållstjänster för radio- eller tv-sändning individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser för att uppnå ett mål av allmänt intresse som medlemsstaterna fastställt i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

Medlemsstaterna ska vid beviljandet av nyttjanderätten ange om denna kan överlåtas av rättsinnehavaren och på vilka villkor denna kan överlåtas. I fråga om radiofrekvenser ska sådana bestämmelser vara förenliga med artikel 9b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

Om en medlemsstat beviljar nyttjanderätter för en viss tid ska giltighetstiden vara skäligen för den ifrågasatt tjänsten med tanke på det eftersträfvade målet och de nödvändiga investeringarna.

Varje individuell nyttjanderätt till radiofrekvenser som beviljas för längre än tio år och som inte får överlåtas eller hyras ut mellan företagen enligt artikel 9b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ska granskas av den behöriga nationella myndigheten mot bakgrund av kriterierna i punkt 1, särskilt vid motiverad begäran från rättsinnehavaren. Om kriterierna för att bevilja individuella nyttjanderätter inte längre är tillämpliga, ska den individuella nyttjanderätten ändras till en allmän auktorisation för användning av radiofrekvenser eller kunna överföras eller hyras ut mellan företag i enlighet med artikel 9b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

3. Beslut om beviljande av nyttjanderätt ska fattas, meddelas och offentliggöras så snart som möjligt, för nummer som har tilldelats för särskilda ändamål i den nationella nummerplanen inom tre veckor och för radiofrekvenser som har tilldelats för att användas av elektroniska kommunikationstjänster i den nationella frekvensplanen inom sex

veckor, efter det att fullständig ansökan mottagits av den nationella regleringsmyndigheten. Denna senare tidsgräns får inte hindra tillämpningen av internationella avtal om användning av radiofrekvenser eller positioner i omloppsbanor.

4. När beslut har fattats, efter samråd med berörda parter i enlighet med artikel 6 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), om att nyttjanderätter till nummer av exceptionellt ekonomiskt värde ska beviljas genom konkurrensförfaranden eller jämförande urvalsförfaranden får medlemsstaterna förlänga maximiperioden tre veckor med högst ytterligare tre veckor.

När det gäller konkurrensförfaranden eller jämförande urvalsförfaranden för radiofrekvenser ska artikel 7 tillämpas.

5. Medlemsstaterna får inte begränsa antalet nyttjanderätter som ska beviljas annat än när detta är nödvändigt för att garantera en effektiv användning av radiofrekvenser i enlighet med artikel 7.

6. De behöriga nationella myndigheterna ska säkerställa att radiofrekvenserna används effektivt i enlighet med artiklarna 8.2 och 9.2 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet). De ska säkerställa att konkurrensen inte snedvrids som resultat av någon överlåtelse eller ackumulering av nyttjanderätter till radiofrekvenser. För detta ändamål får medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder, som t.ex. att minska, återkalla eller tvinga fram en försäljning av en nyttjanderätt för radiofrekvenser."

3. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Den allmänna auktorisationen för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster samt nyttjanderätter till radiofrekvenser och nummer får endast omfattas av de villkor som är upptagna i bilaga I. Sådana villkor ska vara icke-diskriminerande, proportionella och öppet redovisade och ska i fråga om nyttjanderätter för radiofrekvenser vara förenliga med artikel 9 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)."

- b) I punkt 2 ska orden "artiklarna 16, 17, 18 och 19 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)" ersättas med orden "artikel 17 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)".
- c) I punkt 3 ska ordet "bilaga" ersättas med orden "bilaga I".
4. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
- i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:
- "1. Om en medlemsstat överväger huruvida den ska begränsa det antal nyttjanderätter som ska beviljas till radiofrekvenser eller huruvida den ska förlänga befintliga rättigheters giltighet på annat sätt än i enlighet med de villkor som anges i dessa rättigheter, ska den bland annat".
- ii) Led c ska ersättas med följande:
- "c) offentliggöra alla beslut om att begränsa beviljandet av nyttjanderätter eller om att förlänga nyttjanderätter och ange skälen för detta,".
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- "3. Om beviljandet av nyttjanderätter till radiofrekvenser måste begränsas ska medlemsstaterna bevilja sådana rättigheter på grundval av objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella urvalskriterier. För urvalskriterierna ska vederbörlig vikt fästas vid huruvida målen i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) och kraven i artikel 9 i samma direktiv har uppnåtts."
- c) I punkt 5 ska orden "artikel 9" ersättas med orden "artikel 9b".
5. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:
- "1. De nationella regleringsmyndigheterna ska i enlighet med artikel 11 övervaka och kontrollera att företagen uppfyller de villkor som gäller för den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätterna och de särskilda skyldigheter som anges i artikel 6.2.
- De nationella regleringsmyndigheterna ska ha befogenhet att kräva att de företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster som omfattas av den allmänna auktorisationen eller som har nyttjanderätter till radiofrekvenser eller nummer, tillhandahåller alla de uppgifter som anges i artikel 11 och som krävs för att kontrollera att företaget uppfyller de villkor som gäller för den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel 6.2.
2. Om en nationell regleringsmyndighet finner att ett företag inte uppfyller ett eller flera av villkoren för den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel 6.2, ska den underrätta företaget om detta och ge företaget möjlighet att inom en rimlig tidsperiod inkomma med synpunkter.
3. Den berörda myndigheten ska ha befogenhet att kräva att den överträdelse som avses i punkt 2 upphör, antingen omedelbart eller inom en rimlig tidsperiod, och ska vidta lämpliga och proportionella åtgärder för att säkerställa att villkoren uppfylls.
- Medlemsstaterna ska för detta ge de berörda myndigheterna befogenheter att vid behov införa ekonomiska sanktioner. Företaget ska genast informeras om åtgärderna och motiven för dessa och det ska fastställas en rimlig tidsfrist för företaget för att efterleva åtgärden."
- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:
- "4. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 2 och 3 ska medlemsstaterna ge den berörda myndigheten befogenheter att vid behov införa ekonomiska sanktioner mot företag om de underlåter att lämna information i enlighet med de skyldigheter som införs enligt artikel 11.1 a eller b i detta direktiv och artikel 9 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) inom en rimlig tidsfrist som ska fastställas av den nationella regleringsmyndigheten."

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om villkoren för den allmänna auktorisationen, nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel 6.2 allvarligt eller upprepat åsidosätts, och om åtgärder enligt punkt 3 i den här artikeln i syfte att säkerställa efterlevnad inte gett resultat, får den nationella regleringsmyndigheten hindra ett företag från att fortsätta att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster eller tillfälligt upphäva eller återkalla nyttjanderätterna. Sanktioner och påföljder som är effektiva, proportionella och avskräckande får tillämpas för en period som motsvarar överträdelsens varaktighet, även om överträdelsen i efterhand har korrigerats.”

d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Om den berörda myndigheten har bevis för att uppfyllandet av villkoren för den allmänna auktorisationen, nyttjanderätterna eller de särskilda skyldigheter som avses i artikel 6.2 brister och det utgör ett direkt och allvarligt hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa, eller kommer att orsaka allvarliga ekonomiska eller operativa problem för andra leverantörer eller användare av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster eller andra användare av radiospektrumet, får den trots bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 5 i den här artikeln vidta brådskande provisoriska åtgärder för att åtgärda problemet innan den fattar ett slutligt beslut. Det berörda företaget ska därefter ges en rimlig möjlighet att lämna synpunkter och föreslå åtgärder. I förekommande fall får den berörda myndigheten bekräfta de provisoriska åtgärderna, vilka ska vara giltiga under högst tre månader men under omständigheter då efterlevnadsåtgärderna ännu inte har avslutats får utsträckas till att gälla under ytterligare en period om högst tre månader.”

6. Artikel 11.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) systematisk kontroll eller kontroll i enskilda fall, av att villkoren 1 och 2 i del A, villkoren 2 och 6 i del B samt villkoren 2 och 7 i del C i bilaga I, samt de skyldigheter som avses i artikel 6.2, är uppfyllda.”

b) I led b ska ordet ”bilaga” ersättas med ”bilaga I”.

c) Följande led ska läggas till:

”g) skyddande av en effektiv användning och säkerställande av en ändamålsenlig förvaltning av radiofrekvenser,

h) utvärdering av sådan framtida utveckling av nät och tjänster som kan påverka de grossisttjänster som gjorts tillgängliga för konkurrenter.”

d) Andra stycket ska ersättas med följande:

”De uppgifter som avses i leden a, b, e, f, g och h i det första stycket får inte begäras in före ett marknadsstillräde eller som villkor för detta.”

7. Artikel 14 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

Ändring av rättigheter och skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättigheter, villkor och förfaranden avseende allmänna auktorisationer och nyttjanderätter eller rättigheter att installera faciliteter endast ändras i sakligt motiverade fall och på ett proportionellt sätt, i tillämpliga fall med beaktande av de särskilda villkor som är tillämpliga på överföring av rättigheter att utnyttja radiofrekvenser. Utom i de fall då ändringarna är obetydliga och har överenskommit med innehavaren av rättigheterna eller den allmänna auktorisationen, ska anmälan om avsikten att företa sådana ändringar göras på lämpligt sätt och berörda parter, inbegripet användare och konsumenter, ska få en tillräcklig tidsfrist om minst fyra veckor, utom i undantagsfall, för att kunna lämna sina synpunkter på de föreslagna ändringarna.

2. Medlemsstaterna ska inte begränsa eller återkalla rättigheter att installera faciliteter eller rättigheter att utnyttja radiofrekvenser före utgången av den tidsperiod för vilken de tilldelats utom när detta är berättigat och sker i enlighet med bilaga I och relevanta nationella bestämmelser om kompensation för återkallande av rättigheter.”

8. Artikel 15.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att all relevant information om rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter, avgifter och beslut som rör allmänna auktorisationer, nyttjanderätter och rättighet att installera faciliteter offentliggörs och hålls aktuell på ett lämpligt sätt så att alla berörda parter lätt kan få tillgång till informationen.”

9. I artikel 17 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9a i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) ska medlemsstaterna anpassa de allmänna auktorisationer och enskilda nyttjanderätter som gäller den 31 december 2009, till artiklarna 5, 6 och 7 och bilaga I i detta direktiv senast två år efter det att detta direktiv har trätt ikraft.

2. Om tillämpningen av punkt 1 innebär en inskränkning av de rättigheter eller en utvidgning av de skyldigheter som gäller enligt redan befintliga allmänna auktorisationer och enskilda nyttjanderätter, får medlemsstaterna förlänga giltighetstiden för dessa auktorisationer och rättigheter till senast den 30 september 2012, under förutsättning att andra företags rättigheter enligt gemenskapslagstiftningen inte påverkas av detta. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana förlängningar och motivera dem.”

10. Bilagan ska ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 4

Upphävande

Förordning (EG) nr 2887/2000 ska upphöra att gälla.

Artikel 5

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

BILAGA

Bilagan till direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet) ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 1 ska ersättas med följande rubrik:

"Villkoren i denna bilaga utgör en uttömmande förteckning över villkor som får knytas till allmänna auktorisationer (del A), nyttjanderätter till radiofrekvenser (del B) och nyttjanderätter till nummer (del C) enligt artiklarna 6.1 och 11.1 a, inom de begränsningar som anges i artiklarna 5, 6, 7, 8 och 9 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)."

2. Del A ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Slutanvändares tillträde till nummer i den nationella nummerplanen, nummer från det europeiska nummerutrymmet och den allmänna internationella frisantals tjänsten samt, när detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, från andra medlemsstaters nummerplaner, och villkor i enlighet med direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)."

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Skydd av personuppgifter och privatliv som är specifikt för sektorn för elektronisk kommunikation i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG (direktivet om privatliv och elektronisk kommunikation) (*).

(*) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37."

c) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Konsumentskyddsbestämmelser som är specifika för sektorn för elektronisk kommunikation, inbegripet villkor enligt direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och villkor om tillgång för användare med funktionshinder enligt artikel 7 i det direktivet."

d) I punkt 11 ska orden "direktiv 97/66/EG" ersättas med orden "direktiv 2002/58/EG".

e) Följande punkt ska läggas till:

"11a. Villkor för användning för meddelanden från offentliga myndigheter till allmänheten för att varna för överhängande hot och lindra konsekvenserna av stora katastrofer."

f) Punkt 12 ska ersättas med följande:

"12. Villkor för användning vid stora katastrofer eller nationella nödsituationer för att trygga kommunikationen mellan larmtjänster och myndigheter."

g) Punkt 16 ska ersättas med följande:

"16. Säkerhet för allmänna nät mot otillåtet tillträde i enlighet med direktiv 2002/58/EG (direktivet om privatliv och elektronisk kommunikation)."

h) Följande punkt ska läggas till:

"19. Insynsskyldigheter för leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster som är tillgängliga för allmänheten för att säkerställa uppkoppling mellan användare i enlighet med de mål och principer som fastställs i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), offentliggörande av inskränkningar i tillträde till tjänster och tillämpningar samt av trafikhanteringspolitik och, då det är nödvändigt och proportionerligt, tillgång för de nationella regleringsmyndigheterna tillgång till sådana uppgifter som de behöver för att kunna kontrollera att offentliggörandet är korrekt."

3. Del B ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Skyldighet att tillhandahålla en tjänst eller använda en typ av teknik för vilken nyttjanderätt till frekvensen har beviljats, i förekommande fall inbegripet krav på täckning och kvalitet."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Faktiskt och effektivt utnyttjande av frekvenserna i enlighet med direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)."

c) Följande punkt ska läggas till:

"9. Skyldigheter som särskilt avser utnyttjande av radiofrekvenser i experimentsyfte."

4. I del C ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Angivande av den tjänst som numret ska användas för, inbegripet varje krav som ställs för tillhandahållandet av tjänsten och, för att undvika oklarheter, taxepprinciper och maximipriser vilka kan gälla särskilda nummerserier i syfte att säkra skyddet av konsumenterna i enlighet med artikel 8.4 b i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)."

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Europeiska kommissionen antog ett förslag till direktiv om bättre lagstiftning den 13 november 2007 ⁽¹⁾. Förslaget ingår i det så kallade *paketet för översyn* av EU:s regelverk för elektronisk kommunikation, som omfattar två förslag till ändringsdirektiv (det s.k. direktivet om bättre lagstiftning genom vilket det nuvarande ramdirektivet, auktorisationsdirektivet och tillträdesdirektivet ändras samt det s.k. medborgarrättsdirektivet genom vilket direktivet om samhällsomfattande tjänster och direktivet om integritet ändras) och ett förslag till förordning (om inrättande av en europeisk myndighet för marknaden för elektronisk kommunikation). Detta dokument avser förslaget till direktiv om bättre lagstiftning.
2. Europaparlamentet lämnade sitt yttrande vid första behandlingen den 24 september 2008 ⁽²⁾. Ekonomiska och sociala kommittén lämnade sitt yttrande den 29 maj 2008 ⁽³⁾ och Regionkommittén den 19 juni 2008 ⁽⁴⁾.
3. Kommissionen antog ett ändrat förslag den 6 november 2008 ⁽⁵⁾.
4. Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt den 16 februari 2009.

II. SYFTE

1. Med sitt förslag till direktiv om bättre lagstiftning vill kommissionen anpassa regelverket för elektronisk kommunikation genom att göra det mer effektivt, minska de administrativa resurser som behövs för att genomföra en ekonomisk reglering (förfarandet för marknadsanalys) och förenkla och effektivisera tillträdet till radiofrekvenser.
2. Förslaget syftar till att
 - skapa en effektivare spektrumhantering för att förenkla operatörernas tillträde till spektrumet och främja innovation,
 - se till att regleringen, i de fall där den fortfarande behövs, blir effektivare och enklare för operatörerna och de nationella regleringsmyndigheterna,
 - ta ett avgörande steg mot en mer konsekvent tillämpning av EU-reglerna för att den inre marknaden för elektronisk kommunikation ska kunna fullbordas.
3. De mest kontroversiella frågorna i förslaget om bättre lagstiftning rör radiospektrumet, den nya telekommunikationsmyndigheten, funktionsseparering och regelverket för nästa generations nät.

⁽¹⁾ KOM(2007) 697 slutlig.

⁽²⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽³⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽⁴⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽⁵⁾ KOM(2008) 724 slutlig.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Allmänna kommentarer

Genom antagandet av sin gemensamma ståndpunkt har rådet i mångt och mycket ställt sig bakom kommissionens förslag till upplägg och mål, och det har godkänt nästan hälften av Europaparlamentets 126 antagna ändringar. Ett antal ändringar, beträffande både innehåll och ordalydelse, har ändå gjorts i förslaget till direktiv om bättre lagstiftning i syfte att

- beakta Europaparlamentets yttrande,
- behandla ett mindre antal specifika frågor som var problematiska,
- få de tre direktivens formuleringar mer precisa och därigenom förbättra texternas rättsliga klarhet.

Rent allmänt skiljer sig rådets gemensamma ståndpunkt från kommissionens ursprungliga förslag när det gäller frågan om användningen av kommittéförfarandet och den nya telekommunikationsmyndighetens struktur, funktion och uppgifter. I båda frågorna har rådet intagit en mer försiktig hållning än kommissionen, eftersom det anser att nuvarande regelverk för elektronisk kommunikation har fungerat tämligen väl de senaste åren och att det inte finns tillräckliga skäl för att se över nuvarande institutionella arrangemang och befogenheter.

Särskilda kommentarer

1. Viktigare ändringar av kommissionens förslag till ramdirektiv

a) *Nationella regleringsmyndigheter (artikel 3)*

Rådet enades om en skrivning som ska klargöra att de nationella regleringsmyndigheterna, även om det görs en "översyn i enlighet med nationell statsrätt", ska utföra sina regleringsuppgifter på ett "oberoende" sätt och med "tillräckliga finansiella och personella resurser".

b) *Stärkande av den inre marknaden för elektroniska kommunikationer (artikel 7)*

Rådet ställer sig inte bakom det föreslagna upplägget som ger kommissionen möjlighet att fatta "beslut" med avseende på de förslag till åtgärder som de nationella regleringsmyndigheterna ska fatta, nämligen kommissionens veto mot rättsmedel. Rådet anser snarare att det är lämpligt att kommissionen utfärdar icke-bindande "yttranden" om de nationella regleringsmyndigheternas förslag till åtgärder och kräver att dessa myndigheter offentligt motiverar sitt slutliga beslut. Denna fråga är central i debatten om fördelningen av ansvaret för genomförandet av regelverket för elektronisk kommunikation och bör också tas upp i samband med förslaget om inrättande av en europeisk telekommunikationsmyndighet på detta område.

c) *Radiospektrumpolitik (artikel 9 om förvaltning av radiofrekvenserna för elektroniska kommunikationstjänster, artikel 9a om översyn av begränsningar av befintliga rättigheter och artikel 9c om harmoniseringsåtgärder för radiofrekvensförvaltning)*

Rådet stöder kommissionens förslag som syftar till att skapa en effektivare spektrumhantering som ska förenkla operatörernas tillträde till spektrumet och främja innovation. Rådet har dock ytterligare specificerat de restriktioner som kan tillämpas på de olika typer av teknik och tjänster som ska tillhandahållas. Eftersom nuvarande arrangemang redan medger ett antagande av tekniska genomförandeåtgärder på radiospektrumområdet har rådet strukit den föreslagna artikel 9c.

2. Viktigare ändringar av kommissionens förslag avseende auktorisationsdirektivet

- a) *Harmoniseringsåtgärder, gemensamt urvalsförfarande för utfärdande av rättigheter och harmoniserade förfaranden för utfärdande av nyttjanderätter till radiofrekvenser och harmoniserade villkor för alleuropeiska nät eller alleuropeiska elektroniska kommunikationstjänster (artiklarna 6a, 6b och 8)*

Rådet har noggrant gått igenom de bestämmelser i auktorisationsdirektivet som föreslagits på radiospektrumsområdet (särskilt artiklarna 6a, 6b och 8), inklusive utfärdandet av individuella nyttjanderätter, harmoniseringsåtgärder och gemensamma urvalsförfaranden för utfärdande av rättigheter. Även om rådet i stor utsträckning ställer sig bakom kommissionens mål i detta avseende, anser det att vissa av förslagen är för långtgående då de utan tillräcklig motivering skulle innebära alltför stora ändringar av de nuvarande arrangemangen för radiospektrumpolitiken. Rådet har därför strukit de föreslagna artiklarna 6a och 6b, men har återinfört artikel 8 så att alleuropeiska elektroniska kommunikationstjänster som är beroende av tillgången till radiospektrumet kan införas på ett harmoniserat sätt.

3. Viktigare ändringar av kommissionens förslag avseende tillträdesdirektivet

- a) *Funktionsseparering (artikel 13a)*

Rådet har ändrat den föreslagna bestämmelsen om funktionsseparering för att klargöra att nationella regleringsmyndigheterna kan föreskriva funktionsseparering "som en undantagsåtgärd" och efter det att kommissionen fattat ett beslut för att få till stånd lämpliga grossistleveranser av vissa tillträdesprodukter.

4. Rådets ståndpunkt om Europaparlamentets ändringar av förslaget om bättre lagstiftning

I den gemensamma ståndpunkten ingår ungefär hälften av de 126 ändringar som Europaparlamentet föreslagit vid första behandlingen.

4.1 Avseende skälen i ingressen

Rådet har helt, delvis eller i princip godtagit ändringarna 2, 4, 5, 6, 15, 16, 17, 21, 22, 25, 27, 29, 30, 32, 33 och 35.

Vissa av dessa ändringar har övertagits nästan ordagrant, medan andra har införts i en annan form, dock med bibehållet syfte för ändringarna eller delarna av ändringen.

Rådet har inte tagit med följande ändringar i sin gemensamma ståndpunkt: 1, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14/rev, 18, 19, 20, 23, 24, 26, 28, 31, 34, 36, 37, 38 och 39.

4.2 Avseende artiklarna i ramdirektivet

Rådet har helt, delvis eller i princip godtagit ändringarna 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 50, 60, 62, 63/rev, 64/rev, 65, 66, 69, 70, 71, 73/rev, 74, 76, 77, 80, 81, 86 och 90. Vissa av dessa ändringar har övertagits nästan ordagrant, medan andra har införts i en annan form, dock med bibehållet syfte för ändringarna eller delarna av ändringen.

Rådet har inte tagit med följande ändringar i sin gemensamma ståndpunkt: 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 61, 67/rev, 68, 72, 75, 78, 79, 82, 83, 84, 85, 87, 88, 89 och 138.

4.3 Avseende artiklarna i auktorisationsdirektivet

Rådet har helt, delvis eller i princip godtagit ändringarna 107, 109, 110, 112, 113, 115, 116, 120, 121 och 124. Vissa av dessa ändringar har övertagits nästan ordagrant, medan andra har införts i en annan form, dock med bibehållet syfte för ändringarna eller delarna av ändringen.

Rådet har inte tagit med följande ändringar i sin gemensamma ståndpunkt: 106, 108/rev, 111, 114, 117/rev, 118, 119, 122, 123 och 125.

4.4 Avseende artiklarna i tillträdesdirektivet

Rådet har helt, delvis eller i princip godtagit ändringarna 91, 92, 95, 96, 98, 100, 101, 102, 103 och 105. Vissa av dessa ändringar har övertagits nästan ordagrant, medan andra har införts i en annan form, dock med bibehållet syfte för ändringarna eller delarna av ändringen.

Rådet har inte tagit med följande ändringar i sin gemensamma ståndpunkt: 93, 94, 97, 99 och 102.

IV. SLUTSATS

Trots att rådet inte kan godta alla de ändringar som Europaparlamentet antagit, håller det med parlamentet och kommissionen om att de viktigare olösta frågorna i förslaget om bättre lagstiftning rör radiospektrumet, den nya telekommunikationsmyndigheten och funktionsseparering.

För var och en av dessa frågor har kommissionen, i stor utsträckning med stöd från Europaparlamentet, föreslagit en ändring av den (inter)institutionella strukturen och därmed av behörighetsbalansen mellan olika aktörer, regleringsmyndigheter, EU-institutioner och andra berörda parter. Även om rådet anser att en uppdatering av regelverket för elektronisk kommunikation skulle vara till gagn för sektorn och göra det möjligt att fatta viktiga investeringsbeslut, till exempel om investeringar i nästa generations nät, anser det att detta kan uppnås genom att nuvarande arrangemang förbättras, utan att alternativa mekanismer inrättas. Rådets gemensamma ståndpunkt är därför ett försök att klargöra och förbättra bland annat de bestämmelser som behandlar de nationella regleringsmyndigheterna, kommissionen, användningen av kommittéförfarandet och EU-institutionernas roll i fråga om radiospektrumpolitiken.

Mot denna bakgrund ska rådets gemensamma ståndpunkt ligga till grund för att rådet, med stor hjälp från kommissionen, når sådana kompromisser med Europaparlamentet som resulterar i en stabil och förutsebar lagstiftning på området för elektronisk kommunikation.

Rådet ser fram emot att inleda konstruktiva diskussioner med Europaparlamentet så att de nya texterna kan antas i slutet av nuvarande mandatperiod.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 16/2009

antagen av rådet den 16 februari 2009

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG av den ... om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen

(Text av betydelse för EES)

(2009/C 103 E/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen granskar regelbundet att de fem direktiven som utgör det befintliga regelverket för elektroniska kommunikationsnät och tjänster (Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter ⁽⁵⁾) (tillträdesdi-

rektivet), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽⁶⁾ (auktorisationsdirektivet), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽⁷⁾ (ramdirektivet), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG ⁽⁸⁾ (direktivet om samhällsomfattande tjänster) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG ⁽⁹⁾ (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) (gemensamt kallade *ramdirektivet och särdirektiven*) fungerar, särskilt när det gäller att avgöra om det behövs ändringar på grund av den tekniska utvecklingen och utvecklingen på marknaden.

- (2) Kommissionen har lagt fram sina granskningsresultat i sitt meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 29 juni 2006 om översynen av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

- (3) Reformen av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, inklusive förstärkningen av bestämmelser för slutanvändare med funktionshinder, är ett viktigt steg mot målet att uppnå ett gemensamt europeiskt informationsområde och samtidigt ett informations-samhälle för alla. Dessa mål är en del av den strategiska ramen för utvecklingen av informations-samhället som det beskrivs i meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 1 juni 2005 med titeln "i2010 – Det europeiska informations-samhället för tillväxt och sysselsättning".

- (4) För tydlighetens och enkelhetens skull behandlas endast ändringar i direktiven 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) i detta direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ EUT C 181, 18.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 24 september 2008 (ej ännu offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 16 februari 2009 (ej ännu offentliggjord i EUT) och Europaparlamentets ståndpunkt av den ...

⁽⁵⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁸⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁹⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

- (5) Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse ⁽¹⁾, särskilt de krav avseende användare med funktionshinder som fastställs i artikel 3.3 f i det direktivet, bör vissa aspekter av terminalutrustning, inklusive utrustning som är avsedd för användare med funktionshinder omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) för att underlätta tillträdet till nät och användningen av tjänster. Sådan utrustning omfattar för närvarande radiomottagarutrustning som är avsedd att endast användas för mottagning av radio- och TV-sändningar samt speciella terminalapparater för hörselskadade slutanvändare.
- (6) Medlemsstaterna bör införa åtgärder för att främja upprättandet av en marknad för allmänt tillgängliga produkter och tjänster som är anpassade för slutanvändare med funktionshinder. Det kan ske bland annat genom att medlemsstaterna hänvisar till europeiska standarder, genom att de inför krav på elektronisk tillgänglighet (e-tillgänglighet) vid förfaranden för offentlig upphandling och vid tjänster i samband med anbudsinfordringar, i enlighet med lagstiftning som skyddar funktionshindrade slutanvändares rättigheter.
- (7) Definitionerna måste anpassas till principen om teknisk neutralitet och vara förenliga med den tekniska utvecklingen. Särskilt villkoren för tillhandahållandet av en tjänst bör vara skilda från de faktiska definierande delarna av en allmänt tillgänglig telefonitjänst, dvs. en elektronisk kommunikationstjänst tillgänglig för allmänheten för utgående eller inkommande samtal, direkt eller indirekt, nationella och/eller internationella samtal via ett eller flera nummer i en nationell eller internationell nummerplan, oberoende av om en sådan tjänst är baserad på kretskopplad eller paketförmedlad teknik. En sådan tjänst är till sin natur dubbelriktad, vilket gör det möjligt för de båda samtalsparterna att kommunicera. En tjänst som inte uppfyller alla dessa villkor, till exempel en "klickfunktion" på en kundtjänstwebbplats, är inte en allmänt tillgänglig telefonitjänst. Allmänt tillgängliga telefonitjänster omfattar också kommunikationsformer som är särskilt avsedda för slutanvändare med funktionshinder som använder textrelä- eller totalkonversationstjänster.
- (8) Det är nödvändigt att förtydliga att indirekt tillhandahållande av tjänster kan omfatta situationer där uppringningen görs via val eller förval av nätoperatör eller där en leverantör av tjänster säljer vidare eller byter varumärke på allmänt tillgängliga telefonitjänster som levereras av ett annat företag.
- (9) Nätutvecklingen går alltmer mot tekniken för "Internetprotokoll" (IP), som ett resultat av den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen, och konsumenterna kan i allt större utsträckning välja mellan ett utbud av konkurrerande leverantörer av telefonitjänster. Medlemsstaterna bör därför kunna skilja skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster genom att tillhandahålla anslutning till kommunikationsnät för allmänheten från en fast plats från tillhandahållandet av en allmänt tillgänglig telefonitjänst (inklusive samtal till larmtjänster via larmnumret 112). En sådan uppdelning bör inte påverka omfattningen när det gäller skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som fastställs och ses över på gemenskapsnivå. Medlemsstater som använder andra nationella larmnummer jämsides med 112 kan påtvinga företag liknande skyldigheter i fråga om tillträde till de nationella larmnumren.
- (10) I enlighet med subsidiaritetsprincipen ankommer det på medlemsstaterna att på grundval av objektiva kriterier besluta vilka företag som utses till att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, när så är lämpligt med beaktande av företagets förmåga och villighet att godta samtliga eller en del av skyldigheterna avseende samhällsomfattande tjänster. Detta utesluter inte att medlemsstaterna i urvalsprocessen får inbegripa specifika villkor som motiveras av effektivitetsskäl, bland annat att gruppera geografiska områden eller komponenter eller utfärda minimiperioder under vilken företagen utses.
- (11) De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna övervaka utvecklingen och nivån på taxorna till slutkunder för tjänster som ingår i skyldigheterna att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, även när en medlemsstat ännu inte har utsett det företag som ska tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. I ett dylikt fall bör övervakningen göras på ett sådant sätt att den inte utgör en alltför stor administrativ börda varken för de nationella regleringsmyndigheterna eller för de företag som tillhandahåller sådana tjänster.
- (12) Inaktuella skyldigheter, som är avsedda för att förenkla övergången mellan det gamla regelverket från 1998 till regelverket från 2002, bör upphävas tillsammans med andra bestämmelser som överlappar eller är kopior av redan fastställda bestämmelser i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

⁽¹⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (13) Kravet att tillhandahålla ett minimiutbud av hyrda förbindelser för slutkunder, som var nödvändigt för att säkerställa den fortsatta tillämpningen av bestämmelserna i regelverket från 1998 med avseende på hyrda förbindelser, där det fortfarande inte rädde tillräckligt stor konkurrens när regelverket 2002 trädde i kraft, är inte längre nödvändigt och bör upphöra att gälla.
- (14) Ett fortsatt åläggande av val eller förval av nätoperatör direkt genom gemenskapslagstiftningen kan hämma den tekniska utvecklingen. Dessa korrigeringsåtgärder bör snarare åläggas av de nationella regleringsmyndigheterna som ett resultat av marknadsanalys i enlighet med förfarandena i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) och de skyldigheter som avses i artikel 12 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet).
- (15) Bestämmelserna om avtal bör inte gälla endast för konsumenter utan även för andra slutanvändare, främst mikroföretag och små och medelstora företag, som kanske föredrar ett avtal som är anpassat efter konsumenternas behov. För att undvika onödiga administrativa bördor för leverantörerna och en komplicerad definition av små och medelstora företag bör bestämmelserna om avtal inte tillämpas automatiskt på dessa andra slutanvändare utan endast om de begär detta. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att förbättra de små och medelstora företagens kännedom om denna möjlighet.
- (16) Till följd av den tekniska utvecklingen kan det tänkas att andra typer av identifierare kommer att användas i framtiden, utöver de sedvanliga formerna av nummeridentifiering.
- (17) Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster som tillåter uppringning bör säkerställa att deras kunder är tillräckligt informerade om huruvida de har tillträde eller inte till larmtjänster, samt om eventuella begränsningar av tjänsten (t.ex. begränsningar i tillhandahållandet av information om varifrån samtalet kommer eller dirigering av larmsamtal). Leverantörerna bör också förse sina kunder med tydlig och klar information i det inledande konsumentavtalet och därefter vid eventuella ändringar av tillträdesbestämmelserna, t.ex. när det gäller faktureringen till kunderna. Denna information bör innehålla uppgifter om eventuella begränsningar av den geografiska täckningen, med utgångspunkt i de planerade tekniska driftsparametrarna för tjänsten och den tillgängliga infrastrukturen. Om tjänsten inte tillhandahålls över ett kopplat telenät, bör informationen även innehålla uppgifter om i vilken utsträckning tillgången och informationen om varifrån samtalet kommer är tillförlitlig i jämförelse med en tjänst som tillhandahålls över ett kopplat telenät, med beaktande av den aktuella tekniken och de gällande kvalitetsstandarderna samt de parametrar för tjänsternas kvalitet som anges i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster).
- (18) När det gäller terminalutrustning bör kundavtalet innehålla information om de begränsningar som leverantören kan ha lagt på kundens användning av sådan utrustning, till exempel i form av SIM-läst mobilutrustning, om sådana begränsningar inte är förbjudna i den nationella lagstiftningen, och om eventuella avgifter som ska betalas när avtalet löper ut, vare sig detta sker den överenskomna sista tillämpningsdagen eller tidigare, inklusive eventuella kostnader som tas ut för att behålla utrustningen.
- (19) Kundavtalet bör också, utan att införa någon skyldighet för leverantören att vidta åtgärder som går utöver dem som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen, innehålla närmare uppgifter om vilket slags åtgärder som leverantören eventuellt kan vidta vid säkerhets- eller integritetsincidenter, hot eller utsatta lägen.
- (20) För att hantera frågor av allmänintresse som rör användningen av kommunikationstjänster, och uppmuntra till skydd av andra personers fri- och rättigheter, bör de behöriga nationella myndigheterna, med hjälp av leverantörerna, kunna utarbeta och sprida information av allmänintresse om användningen av kommunikationstjänster. Denna information kan innehålla information av allmänintresse om intrång i upphovsrätten, annan olaglig användning och spridning av skadligt innehåll, samt råd och sätt att skydda sig mot risker när det gäller den personliga säkerheten, som t.ex. orsakas av utlämnande av information om personen under särskilda omständigheter, integriteten och personuppgifter. Informationen skulle kunna samordnas genom det samarbetsförfarande som fastställs i artikel 33.3 i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster). Sådan information av allmänintresse bör uppdateras vid behov och presenteras i lättbegripliga tryckta och elektroniska format, som fastställts av varje medlemsstat, och på nationella myndigheters webbplatser. Nationella regleringsmyndigheter bör kunna kräva att leverantörerna sprider denna standardiserade information till alla sina kunder på ett sätt som de nationella regleringsmyndigheterna anser lämpligt. Denna information bör också ingå i avtalen när medlemsstaterna kräver detta.

- (21) Abonenternas rättighet att säga upp sina avtal utan straffavgifter avser ändringar i avtalsvillkoren som införs av leverantörerna av elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster.
- (22) Med tanke på den ökade betydelsen av elektronisk kommunikation för konsumenter och företag bör användare under alla omständigheter vara fullt informerade om trafikstyrningspolitiken av tjänstens eller nätets leverantör med vilken de ingår avtalet. Om effektiv konkurrens saknas bör de nationella regleringsmyndigheterna använda de korrigeringsåtgärder som är tillgängliga för dem enligt direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) för att se till att användarnas tillträde till särskilda typer av innehåll eller tillämpningar inte begränsas på ett orimligt sätt.
- (23) Om det saknas tillämpliga bestämmelser i gemenskapslagstiftningen bör innehåll, tillämpningar och tjänster betraktas som lagliga eller skadliga i enlighet med nationell materiell rätt och processrätt. Det är medlemsstaterna och inte tillhandahållarna av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster som på vederbörligt sätt bör avgöra huruvida innehållet, tillämpningarna eller tjänsterna är antingen lagliga eller skadliga. Ramdirektivet och särdirektiven påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden⁽¹⁾ (direktivet om elektronisk handel), som bland annat innehåller en bestämmelse om "enbart vidarebefordran" för förmedlande tjänsteleverantörer, enligt definitionen i det direktivet.
- (24) Att ha tillgång till öppen, aktuell och jämförbar information om erbjudanden och tjänster är viktigt för konsumenterna på konkurrensutsatta marknader med flera tjänsteleverantörer. Slut användare och konsumenter av elektroniska kommunikationstjänster bör enkelt kunna jämföra priser för olika tjänster som erbjuds på marknaden på grundval av information som offentliggjorts i lättillgänglig form. För att dessa enkelt ska kunna jämföra priser bör de nationella regleringsmyndigheterna få rätt att kräva företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller tjänster på bättre insyn när det gäller information (bland annat om taxor, konsumtionsmönster och annan relevant statistik) och säkerställa att tredje part har rätt att kostnadsfritt använda offentlig tillgänglig information som offentliggörs av dessa företag.
- De nationella regleringsmyndigheterna bör även kunna tillhandahålla prisguider, särskilt i de fall där marknaden inte har tillhandahållit sådana kostnadsfritt eller till ett rimligt pris. Företag bör inte ha rätt till någon ersättning vid denna användning av information som redan har offentliggjorts och därmed blivit offentlig. Dessutom bör slutanvändare och konsumenter informeras ordentligt om priset eller den typ av tjänst som erbjuds innan de köper en tjänst, särskilt om ett gratisnummer innebär några extra kostnader. De nationella regleringsmyndigheterna bör kunna kräva att sådan information generellt tillhandahålls och att den, för vissa typer av tjänster som fastställs av dessa regleringsmyndigheter, tillhandahålls omedelbart innan samtalet kopplas om annat inte föreskrivs i nationell lagstiftning. De nationella regleringsmyndigheterna bör, när de fastställer vilka samtalskategorier som kräver prisuppgifter före kopplingen, ta vederbörlig hänsyn till tjänstens art, de tillämpliga prisvillkoren och huruvida tjänsten tillhandahålls av en leverantör som inte är en leverantör av elektroniska kommunikationstjänster. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/31/EG (direktivet om elektronisk handel), bör företag också, om medlemsstaterna kräver detta, tillhandahålla abonnenterna information av allmänintresse som utarbetats av de berörda offentliga myndigheterna, bland annat om de vanligaste överträdelseerna och de rättsliga följderna av dessa.
- (25) Kunderna bör informeras om sina rättigheter i samband med att deras personuppgifter används i abonnentförteckningar, särskilt om syftet eller syftena med dessa abonnentförteckningar och om att det enligt direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) är kostnadsfritt att inte förtecknas i allmänna abonnentförteckningar. Kunderna bör även informeras om system som gör det möjligt för information att ingå i abonnentförteckningens databas utan att den avslöjas för användarna av nummerupplysningstjänsten.
- (26) En konkurrensutsatt marknad bör säkerställa att användare får den kvalitet på tjänsten som de kräver, men i vissa fall kan det vara nödvändigt att säkerställa att allmänna kommunikationsnät uppnår en minimikvalitetsnivå för att förhindra försämrade tjänster, blockering av tillträde och långsammare nättrafik.
- (27) I framtida IP-nät, där tillhandahållande av en tjänst kan skiljas från tillhandahållande av nät bör medlemsstaterna avgöra vilka lämpliga steg som bör tas för att säkerställa tillgången på allmänt tillgängliga telefonitjänster som levereras med hjälp av allmänna kommunikationsnät och

(¹) EUT L 178, 17.7.2000, s. 1.

oavbrutet tillträde till larmtjänster i händelse av att nätet ligger nere på grund av katastrofer eller på grund av force majeure, med beaktande av de olika abonnenttypernas prioriteringar och de tekniska begränsningarna.

- (28) För att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder kan utnyttja den konkurrens och det urval av tjänsteleverantörer som majoriteten av slutanvändare drar fördel av bör de behöriga nationella myndigheterna, när så är lämpligt och med hänsyn till de nationella förhållandena, specificera konsumentskydds krav som måste uppfyllas av företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. Dessa krav kan bland annat omfatta att företagen ska se till att slutanvändare med funktionshinder kan utnyttja deras tjänster på samma villkor, inbegripet priser och taxor, som de som erbjuds deras övriga slutanvändare, och att ta ut likvärdiga priser för deras tjänster, oberoende av eventuella extra kostnader. Övriga krav kan hänföra sig till grossistarrangemangen mellan företag.
- (29) Telefonisttjänster täcker ett urval av olika tjänster för slutanvändare. Sådana tjänster bör tillhandahållas genom en förhandling mellan leverantörer av allmänna kommunikationsnät och telefonisttjänster, vilket är fallet för andra kundsupporttjänster, och tillhandahållandet av dessa tjänster behöver inte fortsättningsvis regleras. Därför bör den motsvarande skyldigheten upphävas.
- (30) Nummerupplysningstjänster bör tillhandahållas, och tillhandahålls ofta, under konkurrensmässiga marknadsförhållanden, i enlighet med artikel 5 i kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster⁽¹⁾. Åtgärder som innebär att uppgifter om slutanvändare (hos alla företag som tilldelar abonnenter telefonnummer) tas med i register bör vara förenliga med lämpliga säkerhetsåtgärder för skydd av personuppgifter, inbegripet artikel 12 i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation). Tillhandahållandet av dessa uppgifter för tillhandahållande av allmänt tillgängliga katalogtjänster och nummerupplysningstjänster bör vara kostnadsbaserat för att säkerställa att slutanvändarna kan dra fullständig nytta av rimliga och öppna konkurrensvillkor.
- (31) Slut användare bör kunna ringa och ha tillträde till larmtjänster med vilken telefonitjänst som helst där det går att ringa via ett eller flera nummer i den nationella telefonnummerplanen. Larmmyndigheter bör kunna hantera och ta emot samtal till larmnumret 112 minst lika effektivt och snabbt som samtal till nationella larmnummer. Det är viktigt att öka medvetenheten om 112 för att förbättra säkerhetsskyddet för medborgare som reser inom EU. Därför bör medborgare, vid resa inom någon medlemsstat, särskilt genom information i internationella bussterminaler, tågstationer, hamnar och flygplatser samt i telefonlistor, telefonkiosker, abonnent- och fakturainformation, informeras om att 112 kan användas som enda larmnummer inom hela gemenskapen. Ansvar för detta ligger framför allt på medlemsstaterna, men kommissionen bör fortsätta att stödja och komplettera medlemsstaternas initiativ för att ytterligare öka kännedomen om 112 och med jämna mellanrum utvärdera allmänhetens kännedom om detta larmnummer. Skyldigheten att tillhandahålla information om varifrån samtalet kommer bör stärkas för att öka skyddet för Europeiska unionens medborgare. I synnerhet bör företagen tillhandahålla information om varifrån samtalet kommer så snart samtalet når tjänsten oberoende av vilken teknik som har använts.
- (32) Medlemsstaterna bör säkerställa att företag som tillhandahåller slutanvändare en elektronisk kommunikationstjänst för uppringning av samtal via ett eller flera nummer inom en nationell nummerplan, tillhandahåller tillträde till larmtjänster med den korrekthet och tillförlitlighet som är tekniskt möjlig för denna elektroniska kommunikationstjänst. Nätoberoende tjänsteproducenter saknar eventuellt kontroll över näten och kan möjligen inte säkerställa att larmsamtal som går via deras tjänst överförs med samma tillförlitlighet som hos traditionella integrerade leverantörer av telefonitjänster, eftersom de eventuellt inte kan garantera tillgång till tjänsten med tanke på att problem som är förknippade med infrastrukturen inte står under deras kontroll. När internationellt erkända standarder är genomförda som garanterar korrekt och tillförlitlig dirigerings och koppling till larmtjänster, bör även nätoberoende tjänsteproducenter uppfylla skyldigheterna när det gäller tillträde till larmtjänster på en nivå som är jämförbar med vad som krävs av övriga företag.
- (33) Medlemsstaterna bör vidta särskilda åtgärder för att säkerställa att larmtjänster, inklusive larmnumret 112, är lika lättillgängliga för slutanvändare med funktionshinder, särskilt döva, hörselskadade, personer med talsvårigheter och dövblinda användare. Detta kan innebära tillhandahållandet av särskild terminalutrustning för hörselskadade användare, textrelätjänster, eller annan speciell utrustning.

⁽¹⁾ EGT L 249, 17.9.2002, s. 21.

- (34) Rösttelefonisamtal är allttjämt den mest stabila och tillförlitliga formen för tillgång till larntjänster. Andra kontaktformer, som textmeddelanden, kan vara mindre tillförlitliga och kan medföra en viss tidsmässig förskjutning. Medlemsstaterna bör dock, om de anser det lämpligt, ha möjlighet att främja utveckling och genomförande av andra former för tillgång till larntjänster som kan vara lika tillförlitliga som rösttelefonisamtal.
- (35) I enlighet med beslut 2007/116/EG av den 15 februari 2007 om att reservera den nationella nummerserien som börjar med 116 för harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhälleligt värde⁽¹⁾, har kommissionen bett medlemsstaterna reservera nummer i nummerserien 116 för vissa tjänster av samhälleligt värde. De relevanta bestämmelserna i det beslutet bör återspeglas i direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) för att de ska vara bättre förankrade i regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, för att underlätta tillträde för slutanvändare med funktionshinder.
- (36) En inre marknad innebär att slutanvändare har tillträde till samtliga nummer, inklusive de från de nationella nummerplanerna i andra medlemsstater och tillträde till tjänster, som använder icke-geografiska nummer inom gemenskapen, inklusive gratisnummer och nummer till betalteletjänster. Slut användarna ska även ha tillträde till nummer från det europeiska nummerutrymmet (ETNS) och den allmänna internationella frisamtalstjänsten (UIFN). Gränsöverskridande tillträde till nummerresurser och tilläggstjänster bör inte hindras förutom i objektiva motiverade fall, som t.ex. när det är nödvändigt för att bekämpa bedrägeri eller missbruk exempelvis i samband med vissa betalteletjänster när numret anses ha ett endast nationellt syfte (t.ex. nationella koder), eller om det inte är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. Användare bör informeras i förväg och på ett tydligt sätt om det förekommer några avgifter för gratisnummer, som t.ex. internationella samtalstaxor för nummer tillgängliga genom vanliga internationella uppringningskoder.
- (37) För att utnyttja den konkurrenskraftiga miljön bör konsumenterna kunna göra välinformerade val och byta leverantör när de vill. Det är mycket viktigt att säkerställa att konsumenterna kan göra detta utan att hindras av juridiska, tekniska eller praktiska hinder, inklusive avtalsvillkor, förfaranden, avgifter etc. Detta undantar dock inte möjligheten att införa rimliga minimiperioder för avtal i konsumentkontrakt. Att kunna flytta numret är centralt när det gäller att förenkla konsumenternas val och konkurrensen på marknaderna för elektroniska kommunikationstjänster. Detta bör genomföras med minsta möjliga dröjsmål. I varje fall bör den tekniska överföringen av numret inte ta mer än en dag. De behöriga nationella myndigheterna får fastställa den globala processen för att flytta nummer, med hänsyn till nationella bestämmelser om avtal och vad som är tekniskt genomförbart samt, vid behov, lämpliga åtgärder för att garantera att konsumenterna åtnjuter skydd under hela flyttningsförloppet. Detta skydd kan innebära begränsning av missbruk av flyttning och/eller fastställande av snabba korrigeringar åtgärder.
- (38) En rättslig sändningsplikt ("must carry") kan tillämpas endast för vissa angivna radio och tv-sändningar och tilläggstjänster som tillhandahålls av en bestämd leverantör av medietjänster. Medlemsstaterna bör ha en klar motivering för sändningsplikten i sina nationella lagar och förordningar för att säkerställa att denna plikt är proportionell, tydligt definierad och transparent. I det avseendet bör regler för sändningsplikt utformas på ett sådant sätt att det ger tillräckliga motiv för effektiva investeringar i infrastruktur. Regler om sändningsplikt kan periodvis granskas för att hålla dem aktuella i förhållande till den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen för att säkerställa att de fortsätter vara proportionella i förhållande till de mål som ska nås. Tilläggstjänster omfattar, men är inte begränsade till, tjänster avsedda att förbättra tillgängligheten för slutanvändare med funktionshinder, som t.ex. videotext, textning, syntolkning och teckenspråk.
- (39) För att överbrygga befintliga brister när det gäller konsumentensamråd och på lämpligt sätt se till att medborgarnas intressen beaktas tillräckligt bör medlemsstaterna fastställa en lämplig samrådsmekanism. Mekanismen kan vara ett organ som, oberoende såväl av den nationella regleringsmyndigheten som av tjänsteleverantörerna, granskar konsumentrelaterade frågor, t.ex. konsumentbeteende och mekanismer för att byta leverantör. Detta organ skulle arbeta på ett sätt som ger god insyn och bidra till de existerande mekanismerna för samråd med berörda parter. Dessutom skulle en mekanism kunna fastställas för att underlätta ett lämpligt samarbete om frågor som rör främjandet av lagenligt innehåll. Eventuellt samarbete som godkänts i enlighet med en sådan mekanism bör emellertid inte leda till systematisk övervakning av Internetanvändning.

(1) EUT L 49, 17.2.2007, s. 30.

- (40) De skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som åläggs ett företag som utsetts att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster bör meddelas kommissionen.
- (41) Behandling av trafikuppgifter i den utsträckning som är absolut nödvändig för att upptäcka, lokalisera och undanröja fel och brister i nätet och för informationssäkerhetssyften, som säkerställer de lagrade eller överförda uppgifternas tillgänglighet, äkthet, integritet och konfidentialitet, kommer att bidra till att förhindra obehörigt tillträde och felaktig kodfördelning, överbelastning och skador på datorer och elektroniska kommunikationssystem.
- (42) Avregleringen av marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och den snabba tekniska utvecklingen har tillsammans stimulerat konkurrens och ekonomisk tillväxt, vilket resulterat i att många olika tjänster för slutanvändare finns tillgängliga genom allmänna elektroniska kommunikationsnät. Det är nödvändigt att säkerställa att konsumenterna och användarna får samma skydd för integritet och personuppgifter, oavsett vilken teknik som används för att tillhandahålla en viss tjänst.
- (43) I enlighet med målen för regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och med proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna samt av rättssäkerhets- och effektivitetsskäl för såväl de europeiska företagen som de nationella regleringsmyndigheterna inriktas detta direktiv på allmänna elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, och är inte tillämpligt på slutna användargrupper och företagsintranäten.
- (44) Tekniska framsteg tillåter utvecklingen av nya tillämpningar baserade på utrustning för datainsamling och identifiering, vilket kan vara trådlös utrustning som använder radiofrekvenser. Till exempel utrustning för radiofrekvensidentifiering (RFID) använder radiofrekvenser för att fånga data från unikt identifierade etiketter, som kan sändas över existerande kommunikationsnät. Den utbredda användningen av sådana tekniker kan ge avsevärda ekonomiska och sociala fördelar och därmed bidra betydelsefullt till den inre marknaden om medborgarna accepterar användningen av dem. För att uppnå detta mål är det nödvändigt att säkerställa att individernas grundläggande rättigheter, inbegripet rätten till integritetsskydd och dataskydd, garanteras. När sådan utrustning ansluts till allmänna elektroniska kommunikationsnät eller används i elektroniska kommunikationstjänster som en grundläggande infrastruktur bör de relevanta bestämmelserna i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation), inklusive dem om säkerhet, trafik, lokaliseringuppgifter och konfidentialitet, tillämpas.
- (45) Leverantören av en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst bör vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att garantera säkerheten i sina tjänster. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ bör sådana åtgärder säkerställa att endast auktoriserad personal, och endast i lagligen tillåtna syften, har åtkomst till personuppgifter och att de personuppgifter som lagras eller överförs samt nät och tjänster är skyddade. En säkerhetspolicy för behandling av personuppgifter bör också upprättas för att det ska vara möjligt att identifiera sårbarheter i systemet och övervakning, förebyggande, korrigerande åtgärder och åtgärder för att mildra negativa effekter bör genomföras regelbundet.
- (46) De behöriga nationella myndigheterna bör övervaka de åtgärder som vidtas och sprida bästa praxis bland leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.
- (47) En säkerhetsöverträdelse som innebär att en abonnents personuppgifter tappas bort eller äventyras kan, om den inte beaktas på ett lämpligt och snabbt sätt, innebära en betydande ekonomisk förlust eller social skada, inklusive identitetsbedrägeri. Därför ska leverantören av de berörda allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänsterna, så snart denne blir medveten om att en sådan överträdelse har inträffat, bedöma de risker som är förknippade med överträdelsen, till exempel genom att fastställa vilken typ av uppgifter som berörs av överträdelsen (bland annat uppgifternas känslighet och sammanhang samt vilka säkerhetsåtgärder som vidtagits), orsaker till och omfattningen av säkerhetsöverträdelsen, antal berörda abonnenter, den möjliga skada som abonnenterna åsamkats till följd av överträdelsen (t.ex. identitetsstöld, ekonomisk förlust, förlust av affärs- eller anställningsmöjligheter eller personskada). De abonnenter som är berörda av säkerhetsöverträdelser som skulle kunna leda till allvarlig risk för intrång i deras privatliv (t.ex. identitetsstöld eller identitetsbedrägeri, personskada, betydande

(¹) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

förnedring eller skadat rykte) bör meddelas omedelbart för att de ska kunna vidta nödvändiga försiktighetsåtgärder. Meddelandet bör innehålla information om åtgärder som vidtagits av leverantören för att ta itu med överträdelsen, liksom rekommendationer för de berörda användarna. Det är inte nödvändigt att meddela abonnenten en säkerhetsöverträdelse om leverantören har visat för den behöriga myndigheten att den har genomfört lämpliga tekniska skyddsåtgärder och att dessa åtgärder tillämpats på de uppgifter som berörts av säkerhetsöverträdelsen. Dessa tekniska skyddsåtgärder bör göra uppgifterna oläsbara för alla personer som inte är behöriga att få tillgång till dem.

- (48) De nationella regleringsmyndigheterna bör främja EU-medborgarnas intressen, genom att bland annat bidra till att säkerställa ett gott skydd av personuppgifter och av privatlivet. Därför måste de få de nödvändiga resurserna för att kunna utföra sina uppgifter, inklusive tillgång till omfattande och tillförlitliga uppgifter om faktiska säkerhetsincidenter som har lett till att individers personuppgifter har äventyrats.
- (49) Vid tillämpningen av de bestämmelser som införlivar direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) bör myndigheterna och domstolarna i medlemsstaterna inte bara tolka sin nationella lagstiftning på ett sätt som står i överensstämmelse med det direktivet, utan även se till att de inte tolkar det på ett sätt som strider mot grundläggande rättigheter eller allmänna gemenskapsrättsliga principer, såsom proportionalitetsprincipen.
- (50) Det bör föreskrivas att kommissionen ska kunna anta rekommendationer om hur man ska uppnå tillfredsställande integritetsskydd och säkerhet för personuppgifter som överförs eller behandlas i samband med användningen av elektroniska kommunikationsnät på den inre marknaden.
- (51) Vid fastställandet av detaljerade regler för tillämpliga format och förfaranden för anmälan av överträdelser i fråga om personuppgifter, bör vederbörlig hänsyn tas till omständigheterna kring överträdelsen, inklusive om personuppgifterna var skyddade av kryptering eller annat, som betydligt begränsade sannolikheten för identitetsbedrägeri eller andra former av missbruk. Dessutom bör sådana regler och förfaranden beakta brottsbekämpande myndigheters legitima intressen i fall där en för tidig redovisning kan riskera att i onödan hämma undersökningen av omständigheterna kring en överträdelse.
- (52) Programvara som i hemlighet övervakar användarens handlingar eller underminerar driften för användarens terminalutrustning på uppdrag av en tredje part (så kallad "spionprogramvara") utgör ett allvarligt hot mot användarnas integritet. En hög och likvärdig skyddsnivå för användarnas privata sfär måste garanteras, oavsett om oönskade spionprogram av misstag laddas ner via elektroniska kommunikationsnät eller skickas och installeras genom att vara gömda i programvara som distribueras på andra externa datalagringsmedier, t.ex. CD, CD-ROM eller USB-minnen. Medlemsstaterna bör uppmuntra slutanvändarna att vidta de åtgärder som behövs för att skydda sin terminalutrustning mot virus och spionprogramvara.
- (53) Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster gör betydande investeringar för att bekämpa oönskad reklam ("spam"). De har också större kunskap och resurser än slutanvändare för att kunna upptäcka och identifiera personer som ägnar sig åt att skicka elektronisk skräppost ("spammers"). Leverantörer av e-post-tjänster och andra leverantörer av tjänster bör därför ha möjlighet att för sådana överträdelser vidta rättsliga åtgärder mot personer som ägnar sig åt att skicka elektronisk skräppost och därmed försvara sina kunders intressen, som en del av sina egna legitima affärsintressen.
- (54) Behovet av att säkerställa en tillfredsställande skyddsnivå för integritet och för personuppgifter som överförs och behandlas i samband med användningen av elektroniska kommunikationsnät inom gemenskapen kräver effektiva genomförande- och verkställighetsbefogenheter för att tillhandahålla lämpliga incitament till efterlevnad. De behöriga nationella myndigheterna och vid behov andra berörda nationella organ bör få tillräckliga befogenheter och resurser för att effektivt kunna undersöka fall av bristande efterlevnad, inklusive befogenheter att inhämta relevant information som de kan behöva för att fatta beslut om klagomål och för att införa sanktioner i fall av bristande efterlevnad.

(55) Genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av detta direktiv kräver ofta samarbete mellan de nationella regleringsmyndigheterna i två eller flera medlemsstater, till exempel för att bekämpa gränsöverskridande elektronisk skräppost och spionprogramvara. För att säkerställa ett smidigt och snabbt samarbete i dessa fall bör förfaranden i samband med till exempel mängden av och formatet på den information som utbyts mellan myndigheter eller de tidsfrister som måste hållas fastställas i rekommendationer. Sådana förfaranden kommer också att göra det möjligt att harmonisera de skyldigheter för marknadsaktörerna som blir resultatet och därmed bidra till att skapa likvärdiga konkurrensvillkor i gemenskapen.

(56) Det gränsöverskridande samarbetet och kontrollen av efterlevnaden bör förstärkas i linje med de mekanismer för förstärkt gränsöverskridande samarbete som redan finns i gemenskapen, till exempel den som införs genom förordning (EG) nr 2006/2004 (förordningen om konsumentskyddssamarbete)⁽¹⁾ genom en ändring av den förordningen.

(57) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfarande som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.

(58) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anpassa bilagorna till den tekniska utvecklingen eller ändringar i marknads efterfrågan och att anpassa genomförandeåtgärderna för informations- och upplysningskrav och gränsöverskridande samarbete. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(59) Direktiven 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) bör därför ändras i enlighet med detta.

(60) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽³⁾ uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som i så hög grad som möjligt visar överensstämmelsen mellan direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) och 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster)

Direktiv 2002/22/EG (direktivet om samhällsomfattande tjänster) ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Inom ramen för direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) avser detta direktiv tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster till slutanvändare. Målet är att genom effektiv konkurrens och valmöjligheter säkerställa att det i hela gemenskapen finns tillgång till allmänt tillgängliga tjänster av god kvalitet och hantera situationer där slutanvändares behov inte tillgodoses på ett tillfredsställande sätt av marknaden. I direktivet ingår också bestämmelser avseende vissa aspekter av terminalutrustning vilka avser att underlätta tillträde för slutanvändare med funktionshinder.

2. I detta direktiv fastställs slutanvändares rättigheter och motsvarande skyldigheter för företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. När det gäller att säkerställa tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster på öppna och konkurrensutsatta marknader definieras i detta direktiv ett minimiutbud av tjänster av väl definierad kvalitet som är tillgängliga för samtliga slutanvändare till ett överkomligt pris med hänsyn till de speciella nationella förhållandena och utan att konkurrensen snedvrids. I detta direktiv fastställs även skyldigheter avseende tillhandahållande av vissa obligatoriska tjänster.

⁽¹⁾ EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT C 321, 31.12.2003, s. 1.

3. Bestämmelserna i detta direktiv med avseende på slutanvändarnas rättigheter ska tillämpas utan att det påverkar gemenskapens regler om konsumentskydd, särskilt direktiv 93/13/EEG och 97/7/EG, samt nationella regler i överensstämmelse med gemenskapsrätten.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led b ska utgå.

b) Leden c och d ska ersättas med följande:

”c) allmänt tillgänglig telefonitjänst en tjänst som är allmänt tillgänglig för uppringning och mottagning, direkt eller indirekt, av nationella eller internationella och internationella samtal via ett eller flera nummer inom en nationell eller internationell nummerplan,

d) geografiskt nummer ett nummer i den nationella nummerplanen där en del av dess sifferstruktur har geografisk betydelse och används för dirigering av samtal till den fysiska nätanslutningspunkten,”

c) Led e ska utgå.

d) Led f ska ersättas med följande:

”f) icke-geografiskt nummer ett nummer från en nationell nummerplan som inte är ett geografiskt nummer, omfattande bland annat mobiltelefonnummer, frisksamtalsnummer och betalsamtalsnummer.”

3. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Tillhandahållande av tillträde i en fast anslutningspunkt och av telefonitjänster

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga rimliga krav på anslutning till det allmänna telefonnätet i en fast anslutningspunkt uppfylls av minst ett företag.

2. Den tillhandahållna anslutningen ska göra det möjligt att stödja röst-, telefax- och datakommunikation med en datahastighet som tillåter funktionellt tillträde till Internet, med beaktande av den aktuella teknik som används av majoriteten av abonnenterna samt den tekniska genomförbarheten.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga rimliga krav för tillhandahållande av en allmänt tillgänglig telefonitjänst via nätanslutningen enligt punkt 1, som tillåter uppringning och mottagning av nationella och internationella samtal, uppfylls av minst ett företag.”

4. Artikel 5.2 ska ersättas med följande:

”2. Abonnentförteckningarna som avses i punkt 1 ska, med förbehåll för artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och kommunikation) (*), omfatta samtliga abonnenter av allmänt tillgängliga telefonitjänster.

(*) EUT L 201, 31.7.2002, s. 37.”

5. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Åtgärder för slutanvändare med funktionshinder

1. Medlemsstaterna ska, om inte krav som uppnår motsvarande effekt har specificerats i kapitel IV, vidta särskilda åtgärder för att säkerställa tillträde till och överkomliga priser på de tjänster som fastställs i artikel 4.3 och artikel 5 för slutanvändare med funktionshinder som är jämförbara med dem som kan utnyttjas av andra slutanvändare. Medlemsstaterna får ålägga nationella regleringsmyndigheter att bedöma det allmänna behovet och de särskilda kraven, inbegripet omfattningen av och den konkreta formen för sådana särskilda åtgärder för slutanvändare med funktionshinder.

2. Medlemsstaterna kan vidta särskilda åtgärder, mot bakgrund av nationella förhållanden, för att säkerställa att även slutanvändare med funktionshinder kan dra nytta av det utbud av företag och tjänsteleverantörer som är tillgängligt för flertalet slutanvändare.”

6. I artikel 8 ska följande punkt läggas till:

”3. När ett företag som utsetts i enlighet med punkt 1 har för avsikt att avyttra en betydande del av eller samtliga sina tillgångar i det lokala accessnätet till en separat juridisk enhet med ett annat ägarskap, ska det meddela den nationella regleringsmyndigheten i förväg och i god tid för att denna myndighet ska kunna bedöma effekten av den avsedda transaktionen för tillhandahållandet av tillträde i en fast anslutningspunkt och av telefonitjänster i enlighet med artikel 4. Den nationella regleringsmyndigheten får införa, ändra eller dra tillbaka särskilda skyldigheter i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektivet).”

7. Artikel 9.1, 9.2 och 9.3 ska ersättas med följande:

”1. De nationella regleringsmyndigheterna ska övervaka utvecklingen av och nivån på taxorna för slutkunder när det gäller de tjänster som i artiklarna 4–7 anges vara omfattade av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och som antingen tillhandahålls av utsedda företag eller är tillgängliga på marknaden, om inget företag utsetts i förhållande till dessa tjänster, särskilt i förhållande till nationella konsumentpriser och inkomster.

2. Medlemsstaterna får mot bakgrund av nationella förhållanden kräva att utsedda företag erbjuder konsumenterna olika taxealternativ eller taxepaket som skiljer sig från dem som erbjuds till vanliga kommersiella villkor, särskilt för att säkerställa att låginkomsttagare eller personer med särskilda sociala behov inte hindras från tillträde till det nät som avses i artikel 4.1, eller från att använda de tjänster för vilka det i artikel 4.3 och artiklarna 5, 6 och 7 anges att de ska omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster och tillhandahållas av utsedda företag.

3. Medlemsstaterna får, utöver varje bestämmelse om att utsedda företag ska erbjuda särskilda taxealternativ eller iaktta prisbegränsningar eller geografisk utjämning eller

andra liknande ordningar, säkerställa att konsumenter med låga inkomster, eller särskilda sociala behov ges stöd.”

8. Artikel 11.4 ska ersättas med följande:

”4. De nationella regleringsmyndigheterna skall kunna fastställa prestandamål för företag med skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Härvid skall de nationella regleringsmyndigheterna beakta de berörda parternas synpunkter, särskilt på det sätt som avses i artikel 33.”

9. Rubriken på kapitel III ska ersättas med följande:

”REGLERING AV FÖRETAG MED BETYDANDE INFLYTANDE PÅ SÄRSKILDA SLUTKUNDSMARKNADER”

10. Artikel 16 ska utgå.

11. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna inför lämpliga regleringsskyldigheter för företag som kan anses ha ett betydande inflytande på en viss slutkundsmarknad i enlighet med artikel 14 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) om

a) en nationell regleringsmyndighet avgör till följd av en marknadsanalys som utförts i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) att det inte råder någon effektiv konkurrens på en viss slutkundsmarknad, som fastställts i enlighet med artikel 15 i det direktivet, och

b) den nationella regleringsmyndigheten fastslår att de skyldigheter som införs i enlighet med artiklarna 9–13 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet) inte skulle leda till att målen i artikel 8 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet) uppfylls.”

b) Punkt 3 ska utgå.

12. Artiklarna 18 och 19 ska utgå.

13. Artiklarna 20–23 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

Avtal

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att konsumenter, som abonnerar på tjänster som ger anslutning till ett allmänt kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och andra slutanvändare som begär detta har rätt till ett avtal med ett eller flera företag som tillhandahåller sådan anslutning och/eller sådana tjänster. I avtalet ska åtminstone följande anges, i en tydlig, omfattande och lättillgänglig form:

a) Leverantörens namn och adress.

b) Tillhandahållna tjänster, som särskilt ska omfatta

— information om leverantörens trafikstyrningspolitik,

— erbjuden minimitjänstekvalitet, inbegripet tidpunkten för den första anslutningen och, vid behov, andra parametrar för tjänstekvalitet som fastställs av de nationella regleringsmyndigheterna,

— de typer av underhållstjänster som erbjuds och de kundstödtjänster som tillhandahålls samt metoderna för kontakt med dessa tjänster,

— eventuella restriktioner som åläggs av leverantören när det gäller användningen av terminalutrustning.

c) När det föreligger en skyldighet enligt artikel 25, abonnentens valmöjligheter när det gäller att föra in sina personuppgifter i en abonnentförteckning samt de berörda uppgifterna.

d) Detaljerade uppgifter om priser och taxor, sätten för att erhålla aktuell information om gällande taxor och underhållsavgifter, de betalningsmetoder som erbjuds och eventuella kostnadsskillnader beroende på betalningsmetod.

e) Avtalstid samt villkor för förlängning och uppsägning av tjänster och avtal, inbegripet

— villkoren för kortaste avtalstid i samband med säljkampanjer,

— eventuella avgifter relaterade till nummerportabilitet och portabilitet av andra identifierare,

— eventuella avgifter vid uppsägning av avtalet, inklusive eventuell kostnadstäckning med avseende på terminalutrustning.

f) De ersättnings- och återbetalningssystem som gäller om de avtalade tjänsternas kvalitetsnivåer inte uppfylls.

g) Metoden för inledande av tvistlösningsförfarandet i enlighet med artikel 34.

h) Vilken typ av åtgärder som företaget kan tänkas vidta i samband med säkerhets- eller integritetsincidenter eller hot och sårbarhet.

Medlemsstaterna får också kräva att avtalet ska innehålla sådan information som avses i artikel 21.4 a och som är relevant för den tillhandahållna tjänsten, vilken tillhandahålls av de berörda offentliga myndigheterna för detta ändamål avseende användningen av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster för att bedriva olaglig verksamhet eller för att sprida skadligt innehåll samt om metoderna för att skydda sig mot risker för personlig säkerhet, integritet och personuppgifter.

2. Medlemsstaterna ska se till att om avtal ingås mellan abonnenter och företag som levererar elektroniska kommunikationstjänster som tillåter talkommunikation ska abonnenter tydligt informeras om huruvida tillgång till larmtjänster eller information om varifrån samtalet kommer ingår. Tillhandahållare av elektroniska kommunikationstjänster ska säkerställa att kunder tydligt informeras om alla begränsningar av tillgången till larmtjänster, innan avtalet ingås och vid alla förändringar av tillgången till larmtjänster.

3. Medlemsstaterna ska se till att abonnenter har rätt att utan påföljd häva sina avtal vid meddelande om ändringar i de avtalsvillkor som föreslås av de företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster. Abonnenter ska underrättas i god tid, minst en månad i förväg, före alla sådana ändringar och ska samtidigt informeras om sin rätt att utan påföljd häva sådana avtal om de inte godtar de nya villkoren. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan specificera formatet för sådana underrättelser.

Artikel 21

Insyn och offentliggörande av information

1. Medlemsstaterna ska se till att nationella regleringsmyndigheter kan ålägga företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster att offentliggöra öppen, jämförbar, adekvat och aktuell information i enlighet med bilaga II om tillämpliga priser och taxor och om standardvillkor med avseende på tillträde till och användning av deras tjänster som tillhandahålls slutanvändare och konsument. Nationella regleringsmyndigheter får ange tilläggskrav avseende i vilken form sådan information ska offentliggöras för att säkerställa öppenhet, jämförbarhet, tydlighet och tillgänglighet till nytta för konsumenterna.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska uppmuntra tillhandahållandet av jämförbar information som gör det möjligt för slutanvändare och konsument att göra en oberoende uppskattning av kostnaderna för olika alternativa användningsmönster, till exempel med hjälp av interaktiva guider eller liknande tekniker. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan tillhandahålla sådana guider eller tekniker, särskilt om de inte finns tillgängliga på marknaden kostnadsfritt eller till rimligt pris. Tredje part ska ha rätt att kostnadsfritt använda den information som offentliggjorts av företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster, för att sälja eller tillhandahålla sådana guider eller tekniker.

3. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan ålägga företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät att bland annat

- a) tillhandahålla tillämplig taxeinformation till abonnenter avseende eventuella nummer eller tjänster som omfattas av särskild prissättning; när det gäller enskilda tjänstekategorier får de nationella regleringsmyndigheterna kräva att sådan information tillhandahålls omedelbart innan samtalet kopplas,
- b) informera abonnenterna om eventuella ändringar av leverantörens trafikstyrningspolitik,
- c) informera abonnenterna om deras rättighet att avgöra huruvida de ska föra in sina personuppgifter i en abonnentförteckning och om vilka typer av uppgifter som berörs, i enlighet med artikel 12 i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation), och
- d) regelbundet ge abonnenter med funktionshinder detaljerad information om produkter och tjänster som är riktade till dem.

Om det bedöms lämpligt får nationella regleringsmyndigheter främja själv- eller samregleringsåtgärder innan någon skyldighet åläggs.

4. Medlemsstaterna får kräva att de företag som avses i punkt 3 vid behov sprider kostnadsfri information av allmänintresse till befintliga och nya abonnenter. I så fall ska informationen tillhandahållas av de berörda offentliga myndigheterna i ett standardiserat format och ska bland annat omfatta följande:

- a) De vanligaste användningssätten för elektroniska kommunikationstjänster för att bedriva olaglig verksamhet eller sprida skadligt innehåll, särskilt när det kan skada respekten för andras fri- och rättigheter, inklusive intrång i upphovsrätt och närstående rättigheter, och de rättsliga följderna av detta.
- b) Metoder för att skydda sig mot risker för personlig säkerhet, integritet och personuppgifter vid användning av elektroniska kommunikationstjänster.

Artikel 22

Tjänsternas kvalitet

1. Medlemsstaterna ska se till att de nationella regleringsmyndigheterna, sedan de beaktat de berörda parternas synpunkter, har möjlighet att kräva att de företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster offentliggör jämförbar, adekvat och aktuell information om tjänsternas kvalitet till slutanvändarna, och om åtgärder som vidtagits för att säkerställa jämförbart tillträde för slutanvändare med funktionshinder. Informationen ska på begäran även lämnas till de nationella regleringsmyndigheterna innan den offentliggörs.

2. De nationella regleringsmyndigheterna får bland annat specificera parametrar för att mäta tjänsternas kvalitet samt innehållet i och formen och sättet för hur informationen ska offentliggöras, inbegripet eventuella mekanismer för kvalitetscertifiering, för att säkerställa att slutanvändare har tillträde till uttömmande, jämförbar, tillförlitlig och användarvänlig information. Vid behov kan parametrarna, definitionerna och mätmetoderna i bilaga III användas.

3. I syfte att förebygga försämring av tjänst och förhindrad eller långsam trafik i näten ska medlemsstaterna se till att nationella regleringsmyndigheter kan fastställa krav på lägsta tjänstekvalitet för företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät.

Artikel 23

Tillgång till tjänster

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa största möjliga tillgång till allmänt tillgängliga telefonitjänster som tillhandahålls i allmänna kommunikationsnät i händelse av nätsammanbrott av katastrofkaraktär eller i fall av force majeure. Medlemsstaterna ska se till att företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa en oavbruten tillgång till larmtjänster.”

14. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 23a

Att säkerställa jämförbart tillträde och utbud för slutanvändare med funktionshinder

1. Medlemsstaterna ska göra det möjligt för de berörda nationella myndigheterna att vid behov specificera de krav som ska uppfyllas av företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster för att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder

a) kan få tillträde till elektroniska kommunikationstjänster som är jämförbara med det tillträde som åtnjuts av flertalet slutanvändare, och

b) kan dra nytta av det utbud av företag och tjänster som flertalet slutanvändare har tillgång till.

2. För att det ska bli möjligt att anpassa och tillämpa särskilda arrangemang för slutanvändare med funktionshinder ska medlemsstaterna främja tillgången på terminalutrustning som erbjuder de nödvändiga tjänsterna och funktionerna.”

15. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”**Nummerupplysningstjänster**”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att abonnenter på allmänt tillgängliga telefonitjänster har rätt att upptas i den allmänt tillgängliga abonnentförteckning som avses i artikel 5.1 a och att informationen görs tillgänglig för tillhandahållare av nummerupplysningstjänster och/eller abonnentförteckningar i enlighet med punkt 2 i denna artikel.”

c) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska se till att alla slutanvändare som är anslutna till en offentligt tillgänglig telefonitjänst har tillgång till nummerupplysningstjänster. De nationella regleringsmyndigheterna ska kunna införa skyldigheter och villkor för företag som kontrollerar slutanvändarnas tillgång till nummerupplysningstjänster i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 i direktiv 2002/19/EG (tillträdesdirektivet). Sådana skyldigheter och villkor ska vara objektiva, proportionella, icke diskriminerande samt klara och tydliga.

4. Medlemsstaterna får inte behålla någon inskränkande reglering som hindrar slutanvändare i en medlemsstat från att direkt få tillträde till nummerupplysningstjänsten i en annan medlemsstat genom taltelefoni eller sms, och ska vidta åtgärder för att säkerställa detta tillträde i enlighet med artikel 28.

5. Punkterna 1–4 ska gälla, om inte annat följer av gemenskapslagstiftningen om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet, särskilt artikel 12 i direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation).”

16. Artiklarna 26 och 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

Larmtjänster och det gemensamma europeiska larmnumret

1. Medlemsstaterna ska se till att samtliga slutanvändare av de tjänster som avses i punkt 2, inbegripet användare av allmänna telefonautomater, utöver nationella larmnummer som specificerats av medlemsstaterna, kan ringa larmtjänster avgiftsfritt och utan att behöva använda sig av något betalningsmedel genom att använda det gemensamma europeiska larmnumret 112.

2. Medlemsstaterna ska se till att företag som tillhandahåller slutanvändare en elektronisk kommunikationstjänst för uppringning av nationella samtal till ett eller flera nummer inom en nationell nummerplan tillhandahåller tillträde till larmtjänster.

3. Medlemsstaterna ska se till att samtal till det gemensamma europeiska larmnumret 112 besvaras korrekt och behandlas på det sätt som bäst passar den nationella organisationen av larmsystem. Dessa samtal ska besvaras och hanteras minst lika snabbt och effektivt som samtal till nationella larmnummer, där sådana fortfarande används.

4. Medlemsstaterna ska se till att tillträde för slutanvändare med funktionshinder till larmtjänster är jämförbart med det tillträde som åtnjuts av andra slutanvändare. Åtgärder som vidtagits för att säkerställa att slutanvändare med funktionshinder har tillträde till larmtjänster under resa i andra medlemsstater i största möjliga utsträckning att bygga på europeiska standarder eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet), och de ska inte hindra medlemsstaterna från att anta tilläggskrav i syfte att nå de mål som fastställs i denna artikel.

5. Medlemsstaterna ska se till, så långt det är tekniskt genomförbart, att berörda företag tillhandahåller information om varifrån samtalet kommer avgiftsfritt för den myndighet som handhar larmsamtal så snart som samtalet når den myndigheten. Detta gäller alla samtal till det gemensamma europeiska larmnumret 112. Medlemsstaterna får utvidga denna skyldighet till att även omfatta samtal till nationella larmnummer. Om företag som avses i punkt 2 hävdar att det inte är tekniskt genomförbart att tillhandahålla information om varifrån samtalet kommer, ligger bevisbördan för detta på dessa företag.

6. Medlemsstaterna ska se till att medborgarna får tillräcklig information om att det gemensamma europeiska larmnumret 112 finns och hur det kan användas, särskilt genom initiativ speciellt riktade till personer som reser mellan olika medlemsstater.

Artikel 27

Europeiska prefix

1. Medlemsstaterna ska se till att prefixet 00 är det standardiserade internationella prefixet. Särskilda system för samtal mellan närliggande orter belägna inom olika medlemsstater kan komma att införas eller förlängas. Slut användare på sådana platser ska ges fullständig information om sådana system.

2. Medlemsstaterna ska se till att alla företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster behandlar alla samtal till och från det europeiska nummerutrymmet (ETNS), utan att detta påverkar behovet för ett företag att återvinna sina kostnader.”

17. Följande artikel ska införas:

”Artikel 27a

Harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhällligt värde, inbegripet ett journummer för försvunna barn

1. Medlemsstaterna ska främja särskilda nummer i nummerserien som börjar med 116 enligt kommissionens beslut 2007/116/EG av den 15 februari 2007 om att reservera den nationella nummerserien som börjar med 116 för harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhällligt värde (*). De ska uppmuntra att tjänster för vilka sådana nummer är reserverade etableras på deras territorium.

2. Medlemsstaterna ska underlätta tillträde till tjänster som tillhandahålls via nummerserien 116 för slutanvändare med funktionshinder. För att underlätta för slutanvändare med funktionshinder att få tillträde till sådana tjänster när de reser i andra medlemsstater, kan åtgärderna inbegripa att säkerställa efterlevnad av relevanta standarder eller specifikationer som offentliggjorts i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att medborgarna får tillräcklig information om att de tjänster som tillhandahålls via nummerserien 116 finns och om hur de ska användas, särskilt genom initiativ speciellt riktade till personer som reser mellan olika medlemsstater.

4. Medlemsstaterna ska, utöver de åtgärder avseende den allmänna tillämpligheten för alla nummer i nummerserien 116 som har vidtagits i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, underlätta medborgarnas tillträde till en tjänst som tillhandahåller ett journummer för att rapportera försvunna barn. Numret till jourlinjen ska vara 116000.

(*) EUT L 49, 17.2.2007, s. 30.”

18. Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Tillträde till nummer och tjänster

1. Medlemsstaterna ska, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, utom där den uppringda abonnenten av kommersiella skäl har valt att begränsa tillträdet för uppringande från vissa geografiska områden, se till att berörda nationella myndigheter vidtar alla nödvändiga åtgärder för att se till att slutanvändare har

- a) tillgång till och kan använda tjänster, via icke-geografiska nummer inom gemenskapen, och
- b) tillgång till samtliga nummer som tillhandahålls inom gemenskapen, inbegripet de i medlemsstaternas nationella nummerplaner, de från ETNS och den allmänna internationella frisantals-tjänsten (UIFN).

2. Medlemsstaterna ska se till att de berörda myndigheterna kan kräva av företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster att från fall till fall blockera tillträdet till nummer eller tjänster om detta är motiverat av skäl som rör bedrägeri eller missbruk, och i sådana fall kräva att leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster håller inne relevant samtrafik eller inkomster från andra tjänster.”

19. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna har möjlighet att kräva att alla företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster och/eller driver allmänna kommunikationsnät erbjuder sina slutanvändare de tilläggstjänster som förtecknas i bilaga I del B, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Utan att bestämmelserna i artikel 10.2 åsidosätts får medlemsstaterna införa skyldigheterna i bilaga I del A punkterna a och e som ett allmänt krav för alla företag som tillhandahåller tillträde till allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster.”

20. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Förenklat byte av leverantör

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla abonnenter med nummer från den nationella telefonnummerplanen som kräver detta kan behålla sina nummer oberoende av vilket företag som tillhandahåller tjänsten i enlighet med bestämmelserna i bilaga I del C.

2. De nationella regleringsmyndigheterna ska se till att kostnadsorienteringsprincipen följs vid prissättningen av nummerportabilitet mellan operatörer och/eller tjänstleverantörer och att eventuella direkta avgifter för abonnenter inte inverkar hämmande på abonnenter för byte av tjänstleverantör.

3. De nationella regleringsmyndigheterna får inte belägga nummerportabilitet med slutkundstaxor som snedvrider konkurrensen, till exempel genom att införa särskilda eller gemensamma slutkundstaxor.

4. Flyttningen av nummer och dess efterföljande aktivering ska utföras snarast möjligt. I varje fall får den tekniska överflyttningen av numret inte ta mer än en dag.

De behöriga nationella myndigheterna får föreskriva den övergripande processen för flyttning av nummer, med hänsyn till nationella bestämmelser om avtal och teknisk genomförbarhet, även att vid behov garantera att abonnenterna skyddas under hela flyttningsförfarandet.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att avtal som ingås mellan användarna och de företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster inte föreskriver en inledande avtalsperiod som överstiger 24 månader.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa, utan att det påverkar tillämpningen av den kortaste avtalsperiod som medges, att villkor och förfaranden vid uppsägning av avtalet inte hämmar byte av tjänstleverantör.”

21. Artikel 31.1 ska ersättas med följande:

”1. Företag som omfattas av medlemsstaternas jurisdiktion och som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät som används för distribution av radio- och tv-sändningar till allmänheten, där ett betydande antal slutanvändare av sådana nät använder dem som sitt huvudsakliga medel för att ta emot radio- och tv-sändningar, får av medlemsstaterna åläggas skäligen sändningsplikt (‘must carry’) för överföring av vissa angivna radio- och tv-sändningar och tilläggstjänster, särskilt tjänster för att ge slutanvändare med funktionshinder lämpligt tillträde. Sådan sändningsplikt ska endast införas när det är nödvändigt för att uppfylla mål avseende allmänintresset som klart definierats av varje medlemsstat, och de ska vara proportionella och öppna för insyn.

Skyldigheterna som anges i det första stycket ska ses över av medlemsstaterna senast ett år efter den ... (*), utom när medlemsstaterna har genomfört en sådan översyn under de föregående två åren.

Medlemsstaterna ska regelbundet se över sändningsplikten.”;

22. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska, i den mån det är lämpligt, se till att de nationella regleringsmyndigheterna tar hänsyn till synpunkter från slutanvändare och konsumenter (inbegripet i synnerhet användare med funktionshinder), tillverkare och företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster i frågor som rör alla slutanvändar- och konsumenträttigheter avseende allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, i synnerhet då dessa har en betydande inverkan på marknaden.

(*) Det datum som anges i artikel 4.1.

Medlemsstaterna ska särskilt se till att nationella regleringsmyndigheter inrättar ett samrådssystem som garanterar att vederbörlig hänsyn tas till konsumentintressen i elektroniska kommunikationer i deras beslut i frågor som gäller alla slutanvändares och konsumenters rättigheter avseende allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Utan att det påverkar nationella bestämmelser som är i överensstämmelse med gemenskapslagstiftning som främjar kultur- och mediepolitiska mål, såsom kulturell och språklig mångfald och mediernas mångfald, får nationella regleringsmyndigheter och andra berörda myndigheter främja samarbete mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster och de sektorer som har intresse av att främja ett lagenligt innehåll i de elektroniska kommunikationsnäten och kommunikationstjänsterna. Detta samarbete kan även omfatta samordning av den information av allmänt intresse som ska göras tillgänglig i enlighet med artikel 21.4 a och artikel 20.1.”

23. Artikel 34.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att förfaranden som är enkla och öppna för insyn till låg kostnad kan tas i anspråk för reglering utanför domstol av olösta tvister mellan konsumenter och företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster, som detta direktiv ger upphov till, när det gäller avtalsvillkor och/eller fullgörande av avtal i fråga om leverans av sådana nät eller tjänster. Medlemsstaterna ska besluta om åtgärder för att säkerställa att sådana förfaranden möjliggör en rättvis och snabb tvistlösning och får, om så är nödvändigt, införa ett system för återbetalning och/eller ersättning. Medlemsstaterna får utöka dessa skyldigheter till att även gälla tvister som berör andra slutanvändare.”

24. Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Anpassning av bilagorna

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv och som är nödvändiga för att anpassa bilagorna I, II, III och VI till den tekniska utvecklingen eller till förändringar av efterfrågan på marknaden ska antas av kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artikel 37.2.”

25. Artikel 36.2 ska ersättas med följande:

”2. De nationella regleringsmyndigheterna ska till kommissionen anmäla de skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som ålagts företag som utsetts att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Alla ändringar som påverkar de skyldigheter som åläggs företagen eller som rör de företag som omfattas av bestämmelserna i detta direktiv ska utan dröjsmål anmälas till kommissionen.”

26. Artikel 37 ska ersättas med följande:

”Artikel 37

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommunikationskommitté som inrättats enligt artikel 22 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.”

27. Bilagorna I, II, III och VI ska ersättas texten som framgår av bilagorna I och II till det här direktivet.

28. Bilaga VII ska utgå.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation)

Direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

”1. Genom detta direktiv möjliggörs en harmonisering av nationella bestämmelser för att säkerställa ett likvärdigt skydd av de grundläggande fri- och rättigheterna, i synnerhet rätten till integritet, när det gäller behandling av personuppgifter inom sektorn för elektronisk kommunikation, samt för att säkerställa fri rörlighet för sådana uppgifter samt för utrustning och tjänster avseende elektronisk kommunikation inom gemenskapen.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt c ska ersättas med följande:

”c) lokaliseringssuppgifter alla uppgifter som behandlas i ett elektroniskt kommunikationsnät eller av en elektronisk kommunikationstjänst och som visar den geografiska positionen för terminalutrustningen för en användare av en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst.”

b) Punkt e ska utgå.

c) Följande punkt ska läggas till:

”h) personuppgiftsbrott ett brott mot säkerhetsbestämmelserna som leder till oavsiktlig eller olaglig utplåning, förlust, ändring, otillåtet avslöjande eller åtkomst av personuppgifter som överförs, lagras eller på annat sätt behandlas i samband med tillhandahållandet av allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst inom gemenskapen.”

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Berörda tjänster

Detta direktiv ska tillämpas på behandling av personuppgifter i samband med att allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster tillhandahålls i allmänna kommunikationsnät inom gemenskapen, inbegripet allmänna kommunikationsnät som stöder datainsamling och identifieringsutrustning.”

4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Säkerhet i samband med behandlingen av uppgifter”.

b) Följande punkter ska läggas till:

”3. Vid ett personuppgiftsbrott ska leverantören av de berörda allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänsterna bedöma omfattningen av personuppgiftsbrottet, utvärdera hur grovt det är och överväga huruvida det är nödvändigt att anmäla personuppgiftsbrottet till den behöriga nationella myndigheten och den berörda abonnenten, med beaktande av de tillämpliga bestämmelser som fastställts av den behöriga nationella myndigheten i enlighet med punkt 4.

Om personuppgiftsbrottet utgör en allvarlig risk för abonnentens integritet ska leverantören av de allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänsterna anmäla detta brott till den behöriga nationella myndigheten och abonnenten utan onödigt dröjsmål.

Anmälan till abonnenten ska åtminstone beskriva arten av personuppgiftsbrottet och de kontaktpunkter där ytterligare information kan erhållas, och den ska innehålla rekommendationer till åtgärder för att mildra eventuella negativa följder av personuppgiftsbrottet. Anmälan till den behöriga nationella myndigheten ska dessutom beskriva konsekvenserna av personuppgiftsbrottet och de åtgärder som leverantören föreslagit eller vidtagit för att avhjälpa det.

4. Medlemsstaterna ska se till att den behöriga nationella myndigheten är i stånd att fastställa detaljerade regler och, vid behov, utfärda anvisningar avseende de omständigheter när anmälan om personuppgiftsbrott krävs av leverantören av en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst, det format som ska tillämpas på en sådan anmälan och det sätt på vilket anmälan ska göras.

5. För att säkerställa ett konsekvent genomförande av de åtgärder som avses i punkterna 1–4 får kommissionen, efter samråd med den europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa), arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter (artikel 29-gruppen) och Europeiska datatillsynsmannen, anta rekommendationer avseende bland annat omständigheter, format och förfaranden som kan tillämpas för de informations- och anmälningskrav som avses i denna artikel.”

5. Artikel 5.3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska se till att lagring av information eller åtkomst till information som redan är lagrad i en abonents eller användares terminalutrustning endast är tillåten på villkor att abonnenten eller användaren i fråga har tillgång till tydlig och fullständig information, i enlighet med direktiv 95/46/EG, bland annat om ändamålen med behandlingen av uppgifterna, och erbjuder rätten att vägra sådan behandling av den dataregisteransvarige. Detta får inte förhindra någon teknisk lagring eller åtkomst som endast sker för att utföra eller underlätta överföringen av en kommunikation via ett elektroniskt kommunikationsnät eller som är absolut nödvändigt för att tillhandahålla en av informations-samhällets tjänster som användaren eller abonnenten uttryckligen har begärt.”

6. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Trafikuppgifter om abonnenter och användare som behandlas och lagras av leverantören av ett allmänt kommunikationsnät eller en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst ska utplånas eller aidentifieras när de inte längre behövs för sitt syfte att överföra en kommunikation. Detta ska inte påverka tillämpningen av punkterna 2, 3, 5 och 7 i denna artikel samt artikel 15.1.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. I syfte att saluföra elektroniska kommunikationstjänster eller i syfte att tillhandahålla mervärdetjänster får en leverantör av en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst behandla de uppgifter som avses i punkt 1 i den utsträckning och under den tidsperiod som är nödvändig för sådana tjänster eller sådan marknadsföring, om den abonnent eller användare som uppgifterna gäller i förväg har samtyckt till detta. Användare eller abonnenter ska ha möjlighet att när som helst dra tillbaka sitt samtycke till behandling av trafikuppgifter.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”7. Trafikuppgifter får behandlas i den utsträckning som är absolut nödvändig för att säkerställa den nät- och informationssäkerhet som definieras i artikel 4 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 460/2004 av den 10 mars 2004 om inrättandet av den europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (*).

(*) EUT L 77, 13.3.2004, s. 1.”

7. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Icke begärd kommunikation

1. Användningen av automatiska uppringningssystem utan mänsklig medverkan (automatisk uppringningsutrustning), telefaxapparater (fax) eller elektronisk post (inklusive

textmeddelande (sms) och multimediedelade (mms)) för direkt marknadsföring får tillåtas endast i fråga om abonnenter eller användare som i förväg har gett sitt samtycke.

2. Utan hinder av punkt 1 får en fysisk eller juridisk person, som från sina kunder fått deras uppgifter om elektronisk adress för elektronisk post i samband med försäljning av en vara eller en tjänst, i enlighet med direktiv 95/46/EG, använda dessa uppgifter om elektronisk adress för direkt marknadsföring av sina egna, likartade varor eller tjänster, under förutsättning att kunderna klart och tydligt ges möjlighet att, kostnadsfritt och enkelt, motsätta sig sådan användning av elektroniska kontaktuppgifter när dessa samlas in och i samband med varje meddelande om kunden inte inledningsvis har motsatt sig sådan användning.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att icke begärd kommunikation för direkt marknadsföring, som sker i andra fall än de som anges i punkterna 1 och 2, inte tillåts utan de berörda abonnenternas eller användarnas samtycke eller till abonnenter eller användare som inte önskar få sådan kommunikation; vilken av dessa möjligheter som väljs ska avgöras enligt nationell lagstiftning med beaktande av att båda alternativen ska vara kostnadsfria för abonnenten eller användaren.

4. Under alla omständigheter ska det vara förbjudet att skicka elektronisk post för direkt marknadsföring om identiteten på den avsändare för vars räkning meddelandet skickas döljs eller hemlighålls eller om det görs i strid med artikel 6 i direktiv 2000/31/EG eller om det inte finns en giltig adress till vilken mottagaren kan skicka en begäran om att sådana meddelanden upphör.

5. Punkterna 1 och 3 ska gälla för abonnenter som är fysiska personer. Medlemsstaterna ska också, inom ramen för gemenskapslagstiftningen och tillämplig nationell lagstiftning, säkerställa att berättigade intressen för abonnenter som inte är fysiska personer är tillräckligt skyddade när det gäller icke begärd kommunikation.

6. Medlemsstaterna ska utan att det påverkar tillämpningen av några administrativa åtgärder, bland annat enligt artikel 15a.2, se till att en fysisk eller juridisk person som har

påverkats negativt av överträdelse av nationella bestämmelser, antagna i enlighet med denna artikel, och därför har ett legitimt intresse av att dessa överträdelse upphör eller förbjuds, inbegripet en leverantör av elektroniska kommunikationstjänster som skyddar sina legitima affärsintressen, får vidta rättsliga åtgärder och föra saken till domstol. Medlemsstaterna får också fastställa särskilda regler om påföljder för leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster som genom att inte vidta några åtgärder bidrar till överträdelse mot nationella bestämmelser som antagits enligt denna artikel.”

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

Genomförande och efterlevnad

1. Medlemsstaterna ska besluta om systemet för påföljder som ska gälla överträdelse av de nationella bestämmelserna vid tillämpningen av detta direktiv samt vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa genomförandet av dessa. Påföljderna som då fastställs bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande och kan tillämpas för att täcka den tid då lagöverträdelsen varar, även om dessa senare rättats till. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den ... (*) och ska utan dröjsmål till kommissionen anmäla alla senare ändringsförslag som påverkar dem.

2. Medlemsstaterna ska se till att den behöriga nationella myndigheten och, där det är relevant, andra nationella organ har befogenhet att besluta att överträdelse i punkt 1 ska upphöra.

3. Medlemsstaterna ska se till att behöriga nationella myndigheter och, där det är relevant, andra nationella organ har alla nödvändiga undersökande befogenheter och resurser, inbegripet tillgång till all information de kan behöva, för att kunna övervaka de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv och se till att de efterlevs.

4. I syfte att säkerställa effektivt samarbete över gränserna för att kontrollera efterlevnaden av de nationella lagar som antagits i enlighet med detta direktiv och för att skapa harmoniserade villkor för tillhandahållandet av tjänster som rör

dataflöden över gränserna, får kommissionen anta rekommendationer, efter att ha hört Enisa, artikel 29-gruppen och berörda regleringsmyndigheter.”

Artikel 3

Ändring av förordning (EG) nr 2006/2004

I bilagan till förordning (EG) nr 2006/2004 (förordningen om konsumentskyddssamarbete) ska följande punkt läggas till:

”17. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation): artikel 13 (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).”

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den ...

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(*) Det datum som anges i artikel 4.1.

*Artikel 6***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

På Europaparlamentets vägnar

...

Ordförande

På rådets vägnar

...

Ordförande

BILAGA I

"BILAGA I

BESKRIVNING AV DE FACILITETER OCH TJÄNSTER SOM AVSES I ARTIKEL 10 (KONTROLL AV UTGIFTER), ARTIKEL 29 (YTTERLIGARE FACILITETER) OCH ARTIKEL 30 (FÖRENKLAT BYTE AV LEVERANTÖR)**Del A Faciliteter och tjänster som avses i artikel 10:**

a) Specificerad teleräkning

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna, med förbehåll för kraven i tillämplig lagstiftning om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet, kan fastställa den grundläggande detaljeringsgraden för specificerade teleräkningar som ska tillhandahållas avgiftsfritt av utsedda företag (enligt artikel 8) till konsumenterna för att dessa ska kunna

i) kontrollera sina avgifter för användningen av det allmänna kommunikationsnätet i en fast anslutningspunkt och/eller därtill hörande allmänt tillgängliga telefonitjänster, och

ii) på lämpligt sätt övervaka sin användning och sina utgifter och därigenom ha rimlig kontroll över sina räkningar.

Vid behov kan en mer detaljerad specifikation erbjudas abonnenterna till ett överkomligt pris eller utan avgift.

Samtal som är avgiftsfria för den uppringande abonnenten, inbegripet samtal till hjälplinjer, får inte anges på den uppringande abonnentens specificerade teleräkning.

b) Selektiva samtalsspärrar för utgående samtal eller sms med förhöjd taxa (Premium sms eller mms), avgiftsfritt

Detta betyder en tjänst med hjälp av vilken abonnenten, på begäran riktad till ett utsett företag som tillhandahåller telefonitjänster, avgiftsfritt kan spärra utgående samtal eller sms med förhöjd taxa (Premium sms eller mms) från eller till vissa typer av nummer.

c) System för förhandsbetalning

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna får kräva att utsedda företag gör det möjligt för konsumenterna att förhandsbetala tillträde till det allmänna kommunikationsnätet och användning av allmänt tillgängliga telefonitjänster.

d) Betalningar av anslutningsavgifter som är fördelade över tiden

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna får kräva att utsedda företag tillåter konsumenterna att betala för anslutning till det allmänna kommunikationsnätet genom betalningar som är fördelade över tiden.

e) Utebliven betalning av räkningar

Medlemsstaterna ska ge tillstånd till särskilda åtgärder, som ska vara proportionella, icke-diskriminerande och offentliggjorda, och som ska vidtas vid utebliven betalning av räkningar utfärdade av företag som utsetts i enlighet med artikel 8. Åtgärderna ska säkerställa att abonnenten vederbörligen varnas innan tjänsten avbryts eller stängs av. Med undantag för fall av bedrägeri, upprepad försenad betalning eller utebliven betalning ska dessa åtgärder säkerställa, så långt det är tekniskt möjligt, att alla avbrott endast påverkar den berörda tjänsten. Avstängning på grund av utebliven betalning av räkningar får endast ske efter det att abonnenten i vederbörlig ordning erhållit en varning. Medlemsstaterna får föreskriva att fullständig avstängning endast får göras efter en angiven tidsfrist, under vilken samtal som inte ger upphov till någon avgift för abonnenten (t.ex. samtal till 112) är tillåtna.

Del B Faciliteter som avses i artikel 29:

a) Tonval eller DTMF (dual-tone multi-frequency operation)

Detta innebär att det allmänna kommunikationsnätet och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster stöder användning av DTMF-toner som definierats i ETSI ETR 207 för genomgående signalering genom nätet både inom en medlemsstat och mellan medlemsstaterna.

b) Nummerpresentation

Detta innebär att den uppringande partens telefonnummer visas hos den som blir uppringd innan samtalet påbörjas.

Denna facilitet bör tillhandahållas i enlighet med tillämplig lagstiftning om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet, särskilt direktiv 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation).

Operatörerna bör i den mån det är tekniskt möjligt tillhandahålla uppgifter och signaler som gör det lättare att erbjuda nummerpresentation och tonvalstjänster mellan olika medlemsstater.

Del C Genomförande av bestämmelserna om nummerportabilitet i artikel 30:

Kravet att samtliga abonnenter med nummer från den nationella telefonnummerplanen som begär det får behålla sina nummer oberoende av vilket företag som tillhandahåller tjänsten ska tillämpas

a) om det gäller ett geografiskt nummer, på en viss plats, och

b) om det gäller icke-geografiska nummer, på vilken plats som helst.

Denna del gäller inte nummerportabilitet mellan nät som tillhandahåller tjänster i en fast anslutningspunkt och mobilnät.

BILAGA II

INFORMATION SOM SKA OFFENTLIGGÖRAS I ENLIGHET MED ARTIKEL 21 (INSYN OCH OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION)

Den nationella regleringsmyndigheten måste se till att informationen i denna bilaga offentliggörs i enlighet med artikel 21. Det är den nationella regleringsmyndigheten som avgör vilken information som ska offentliggöras av de företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster och vilken information som ska offentliggöras av den nationella regleringsmyndigheten för att därigenom säkerställa att konsumenterna kan göra välgrundade val.

1. Företagets/företagens namn och adress

Det vill säga namn och adress till huvudkontoret för sådana företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät och/eller allmänt tillgängliga telefonitjänster.

2. Beskrivning av tjänster som erbjuds

- 2.1 De erbjudna tjänsternas omfattning.
 - 2.2 Standardtaxor med uppgift om de tjänster som tillhandahålls och om vad varje del av taxan innehåller (t.ex. tillträdesavgifter, alla typer av användaravgifter, underhållsavgifter) och detaljerade upplysningar om gällande rabatter och särskilda eller riktade taxor samt eventuella tillkommande avgifter och kostnader för terminalutrustning ska också anges.
 - 2.3 Ersättnings-/återbetalningsregler innefattar upplysningar om eventuella ersättnings- eller återbetalningssystem.
 - 2.4 Typ av underhåll som erbjuds.
 - 2.5 Villkor för standardavtal, inklusive, om det är tillämpligt, den kortaste avtalsperiod som medges, uppsägning av avtalet, förfaranden och direkta avgifter i samband med nummerportabilitet samt andra identifieringsuppgifter.
3. Tvistlösningsförfaranden, inbegripet sådana som har utarbetats av företaget
 4. Information om rättigheter när det gäller samhällsomfattande tjänster, inklusive, om det är tillämpligt, de tjänster och faciliteter som nämns i Bilaga I
-

BILAGA III

PARAMETRAR FÖR TJÄNSTERNAS KVALITET

Parametrar för leveranstid och tjänsternas kvalitet, definitioner och mätmetoder i enlighet med artiklarna 11 och 22

För företag som tillhandahåller tillträde till ett allmänt kommunikationsnät

Parameter (Anmärkning 1)	Definition	Mätmetod
Leveranstid för basanslutning till nätet	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Felfrekvens per anslutning	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Väntetid för reparation av fel	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

För företag som tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst

Parameter	Definition	Mätmetod
Väntetid för koppling av samtal (Anmärkning 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Svarstid för nummerupplysningstjänster	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Andel av allmänt tillgängliga telefonautomater för mynt och kort som är i funktion	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Klagomål rörande felaktiga tele-räkningar	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Felfrekvens vid uppkoppling av samtal (Anmärkning 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Versionsnumret för ETSI EG 202 057-1 är 1.2.1 (oktober 2005).

Anmärkning 1

Parametrarna bör göra det möjligt att analysera hur tjänsten fungerar på regional nivå (dvs. lägst nivå 2 i nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) som upprättats av Eurostat).

Anmärkning 2

Medlemsstaterna får besluta att inte kräva att aktuella uppgifter för dessa två parametrar sparas om det finns belägg för att båda områdena fungerar tillfredsställande.”

BILAGA II

"BILAGA IV

DRIFTSKOMPATIBILITET HOS DIGITAL TELEVISIONSUTRUSTNING FÖR KONSUMENTER I ENLIGHET MED ARTIKEL 24*1. Gemensam krypteringsalgoritm och mottagning av luftburen sändning*

Konsumentutrustning som är avsedd för mottagning av konventionella digitala televisionssignaler (dvs. sändning via marksändningar, kabel eller satellit, som främst är avsedd för fast mottagning, såsom DVB-T, DVB-C eller DVB-S), som säljs, hyrs ut eller på annat sätt görs tillgänglig inom gemenskapen, och som kan dekryptera digitala televisionssignaler ska möjliggöra följande:

- Dekryptering av sådana signaler i enlighet med en gemensam europeisk krypteringsalgoritm som administreras av en erkänd europeisk standardiseringsorganisation, för närvarande ETSI.
- Återgivning av signaler som har sänts okodat under förutsättning att tillämpligt hyresavtal följs om utrustningen är hyrd.

2. Analoga och digitala televisionsapparaters driftskompatibilitet

Alla analoga televisionsapparater med inbyggd skärm där diagonalen överväger 42 cm, och som saluförs eller hyrs ut inom gemenskapen, ska vara utrustade med minst ett öppet gränssnitt som har standardiserats av en erkänd europeisk standardiseringsorganisation, t.ex. enligt standarden CENELEC EN 50 049-1:1997, och som möjliggör enkel anslutning av kringutrustning, särskilt extra avkodare och digitala mottagare.

Alla digitala televisionsapparater med inbyggd skärm där diagonalen överstiger 30 cm, och som saluförs eller hyrs ut inom gemenskapen, ska vara utrustade med minst ett öppet gränssnitt (antingen standardiserat av, eller överensstämmande med en standard som antagits av, en erkänd europeisk standardiseringsorganisation eller i enlighet med en specifikation som antagits av hela branschen), t.ex. den gemensamma gränssnittskontakten för DVB, vilket möjliggör enkel anslutning av kringutrustning, och kan överföra samtliga delar av den digitala televisionssignalen inbegripet information om interaktiva tjänster och tjänster med villkorad tillgång"

UTKAST TILL RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

I november 2007 antog kommissionen sitt förslag ⁽¹⁾ till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om konsumentskyddssamarbete. Förslaget lades fram för rådet den 29 november 2007.

Europaparlamentet antog sitt yttrande vid första behandlingen den 24 september 2008.

Regionkommittén antog sitt yttrande den 19 juni 2008 ⁽²⁾.

Ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande den 29 maj 2008 ⁽³⁾.

Kommissionen antog sitt ändrade förslag den 6 november 2008.

Rådet antog sin gemensamma ståndpunkt den 16 februari 2009.

II. SYFTE

I det föreslagna direktivet, som ingår i de tre förslagen om översyn av EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, föreslås ändringar i tre rättsakter, nämligen direktiv 2002/22/EG, det s.k. *direktivet om samhällsomfattande tjänster*, direktiv 2002/58/EG, det s.k. *direktivet om integritet och elektronisk kommunikation* och förordning (EG) nr 2006/2004 om konsumentskyddssamarbete.

Kommissionens förslag till direktivet om samhällsomfattande tjänster är inriktat på fyra huvudområden som man har konstaterat behöver ändras, nämligen insyn i och offentliggörande av information för användare, förbättrat tillträde för användare med funktionshinder, larmtjänster och tillgång till larmnumret 112 samt basanslutning och tjänstekvalitet (nätneutralitet).

Kommissionens förslag till direktivet om integritet täcker bland annat följande frågor: säkerställa att konsumenterna informeras om deras personuppgifter har äventyrats till följd av bristande säkerhet i näten, lägga större ansvar på operatörer och nationella regleringsmyndigheter med avseende på säkerhet och integritet i alla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, stärka befogenheter för genomförande och efterlevnadskontroll för de behöriga myndigheterna, särskilt i kampen mot skräppost, och klarlägga tillämpningen av EU-regler på anordningar för uppgiftsinsamling och identifiering med hjälp av allmänna elektroniska kommunikationsnät.

Förordningen om konsumentskyddssamarbete ändras för att förstärka samarbete och efterlevnadskontroll över gränserna i linje med en befintlig gemenskapsmekanism som fastställs i den förordningen.

⁽¹⁾ KOM(2007) 698 slutlig.

⁽²⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 50.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Allmänna kommentarer

Den gemensamma ståndpunkten innehåller ett stort antal ändringar som Europaparlamentet antog vid första behandlingen, antingen ordagrant, till vissa delar eller till innebörden (87 av 155 totalt). Genom ändringarna förbättras eller förtydligas texten i det föreslagna direktivet. Andra ändringar avspeglas emellertid inte i den gemensamma ståndpunkten, eftersom rådet har bedömt att de var onödiga eller inte kunde godtas eller eftersom bestämmelserna i kommissionens ursprungliga förslag i vissa fall hade strukits eller omarbetats kraftigt. Rådet har främst understrukt behovet av att ingående granska förslagen för att behålla en lämplig jämvikt av proportionalitet och subsidiaritet och även undvika onödig belastning på både nationella regleringsmyndigheter och företag som berörs, och ändå säkerställa konkurrens och nytta för slutanvändarna.

Rådet och Europaparlamentet har emellertid beslutat sig för en strategi som understryker vikten av förbättrat tillträde för användare med funktionshinder. Rådet ansluter sig också till Europaparlamentets ståndpunkt när det gäller en specifik artikel om harmoniserade nummer för harmoniserade tjänster av samhälleligt värde, även om rådet inte följer parlamentet helt i alla detaljer.

En allmän skillnad jämfört med kommissionens förslag är frågan om kommittébestämmelser och hänvisningar till myndigheten. En annan genomgripande skillnad, denna gång jämfört med Europaparlamentets ståndpunkt, är hänvisningarna till innehållet. I de båda fallen har antalet skillnader minskats till ett minimum.

Vidare har rådet lagt till eller ändrat ett visst antal bestämmelser för att förtydliga vilka syften förslaget har eller hur dessa ska genomföras.

Särskilda kommentarer

Rådets gemensamma ståndpunkt följer i stort Europaparlamentets ståndpunkt. De viktigaste punkterna där rådet har valt en annan strategi än Europaparlamentet eller kommissionen anges nedan.

1. Avtal

Rådet stödde den allmänna inriktningen i kommissionens förslag men ansåg precis som Europaparlamentet att det var nödvändigt att lägga fram informationen i avtalen i mer detaljerad form, särskilt med avseende på parametrar för tjänstekvalitet, kundtjänster och villkor gällande kortaste avtalstid i samband med säljkampanjer.

2. Tjänstekvalitet

Den viktigaste frågan som behandlades av rådet gällde nivån och karaktären på kommissionens inlägg. Den strategi som antogs är att låta de nationella regleringsmyndigheterna besluta kraven vad gäller minsta tjänstekvalitet för företag som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät.

3. Anmälningar av säkerhetsöverträdelser

Rådet behandlade ingående frågan om anmälningar av säkerhetsöverträdelser. Det valde en strategi som ger leverantören av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster möjlighet att utvärdera allvaret i överträdelserna och behovet av att meddela den nationella regleringsmyndigheten

och/eller den berörda abonnenten, i motsats till Europaparlamentet som inte vill låta leverantören själv göra denna utvärdering utan skulle föredra att det föreskrivs en skyldighet för den nationella regleringsmyndigheten att göra en anmälan i samtliga fall och offentliggöra de överträdelser som begåtts. För att garantera en lämplig harmoniseringsnivå ålägger rådet medlemsstaterna att se till att de nationella regleringsmyndigheterna kan utfärda detaljerade regler vad gäller förhållanden och de format och förfaringsätt som ska tillämpas vid informations- och anmälningsskyldigheter i samband med överträdelser i fråga om personuppgifter.

Rådets ståndpunkt avseende Europaparlamentets ändringar

Rådet godtog helt, delvis eller i princip ändringarna 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15, 16, 19, 20, 24, 32, 36, 37, 38, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 53, 55, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 91, 95, 99, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 118, 119, 129, 131, 132, 138, 141, 144, 149, 150, 151, 152, 165, 180, 181, 182, 188, 189, 192, 193 och 194.

Rådet godtog inte ändringarna 1, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 35, 39, 40, 41, 42, 43, 50, 52, 54, 56, 57, 58, 59, 69, 83, 88, 92, 93, 96, 97, 98, 100, 101, 114, 115, 116, 117, 120, 122, 124, 125, 127, 128, 133, 135, 136, 137, 139, 140, 142, 143, 145, 146, 147, 157, 163, 166, 174, 183, 184, 185, 186, 187 och 190.

IV. SLUTSATSER

Rådet anser att den gemensamma ståndpunkten utgör ett väl avvägt paket med åtgärder som kan bidra till att främja konkurrensen, stärka den inre marknaden och skydda medborgarnas intressen.

Genom den gemensamma ståndpunkten skulle det bli möjligt att säkerställa att konsumenträttigheter fortsätter att vara ett intressant fokus för regleringspolitiken inom sektorn. Vidare skulle man kunna behålla en lämplig jämvikt av proportionalitet och subsidiaritet och även undvika onödig belastning på både nationella regleringsmyndigheter och företag som berörs, och ändå säkerställa konkurrens och nytta för slutanvändarna.

Rådet hoppas föra konstruktiva diskussioner med Europaparlamentet så att direktivet snabbt kan antas.

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>